

mgyoe.com

SAMPLE BOOK

ရင်တထိတ်ထိတ် ဖောင်ပြင်ကြွယ်

THE VATICAN 'TARGET'

BARRY SCHIFF
AND
HAL FISHMAN

Designed by tin htoon

ရင်တထိတ်ထိတ် ဟောင်ပြင်ကြွယ်

THE VATICAN TARGET

BARRY SCHIFF
AND
HAL FISHMAN

တတိယ အကြိမ်၊ ၂၀၂၅၊ ဖေဖော်ဝါရီ
 [ပထမ အကြိမ်၊ ၁၉၈၃၊ ဖေဖော်ဝါရီ၊ ဘဝတက္ကသိုလ် စာပေ]
 [ဒုတိယ အကြိမ်၊ ၂၀၀၆၊ စက်တင်ဘာ၊ ကံ့ကော်ဝတ်ရည် စာပေ]

မျက်နှာဖုံး: ပန်းချီ တင်ထွက်
 အုပ်ရေ ၅၀၀
 တန်ဖိုး ၁၆၀၀၀ ကျပ်

မျက်နှာဖုံးနှင့် အတွင်း ပုံနှိပ်သူ ဒေါ်ခင်စိ (၀၀၂၄၈)၊ ပြည်ဦးဘေ ပုံနှိပ်တိုက်
 ၁၅၈၊ ၃၇ လမ်း၊ ကျောက်တံတား မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။

ထုတ်ဝေသူ ဦးနေဝင်း (၀၂၆၄၅)၊ ဘဝတက္ကသိုလ် စာပေ
 ၁၄၉၊ ၃၇ လမ်း၊ ကျောက်တံတား မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။

မောင်မြင့်ကြွယ်
ရင်တထိတ်ထိတ်

The Vatican Target

Barry Schiff and Hal Fishman

နိဒါန်း

ဂရင်းဝစ်ချ် စံတော်ချိန် - ၂၁:၀၅ နာရီ။
 လန်ဒန်။
 ည ၁၀:၀၅ နာရီ။

လန်ဒန် လေဆိပ်မှ လေကြောင်း ကြီးကြပ်ရေးမှူးသည် တဝါးဝါး သမ်းဝေလိုက်
 ၏။ ရှည်လျား ကြာမြင့်လှသည်နှင့်အမျှ အလွန် အလွန် ဇိမ်ရှိလှစွာ သမ်းဝေ
 လိုက်ခြင်းပင်။ သူသည် တသီတတန်းကြီး ရှိနေသော ရေဒါ ဒိုင်ခွက်များ
 အပေါ်ဘက်ရှိ နာရီအား မျက်တောင် တဖျပ်ဖျပ် ခတ်ရင်း လှမ်းကြည့်လိုက်
 ၏။ သူသည် နောက်ထပ် နှစ်နာရီ ကြာအောင် တာဝန် ထမ်းဆောင်ပြီးနောက်
 သုံးရက် ဆက်တိုက် အနားယူခွင့် ရရှိမည် ဖြစ်သည်။

၎င်းအား ယားကျိကျိ ဖြစ်စေသည့် ကိစ္စမှာ သူသည် ယခုအချိန်တွင်
 အစွမ်းကုန် အိပ်ချင်စိတ် ဖြစ်ပေါ်နေလေရာ တာဝန်ချိန် ကုန်ဆုံးသဖြင့် ၎င်း၏
 မိနီ မိုင်နာ မော်တော်ကားအား ရပ်ထားသည့် နေရာမှ ထုတ်ယူခဲ့ပြီး နေအိမ်
 ဆီသို့ မောင်းနှင် ထွက်ခွာလာသော အချိန်တွင် အိပ်ချင်စိတ် လုံးဝ ပျောက်ကွယ်
 ပြီး မျက်စိ ကျယ်နေမည့် ကိစ္စပင် ဖြစ်သည်။ သူ့အတွေ့အကြုံ အရ ဆိုလျှင်
 လုပ်ငန်းခွင်၌ အလွန် နောက်ကျစွာ နေရသည့် အခါတိုင်း စိတ်ပျက်စရာ ကောင်း
 အောင် ပျင်းရိ ငြီးငွေ့ဖွယ် ကောင်းလှသည်။ သူ့အဖို့ အလုပ် လုပ်စရာ ရှိနေ
 အောင် လေယာဉ် သုံးလေးစီး ပိုမို၍ ရှိနေခဲ့လျှင် ကောင်းလေစွဟု တောင့်တ
 ခဲ့မိသည်။ လေယာဉ် အသွားအလာ ရှိနေခဲ့သော် အိပ်ချင်စိတ် ပျောက်ကွယ်
 နေမည်မှာ အမှန်ပင်။

ယခုလို ငြိမ်သက်နေတိုင်းလည်း စိတ်ချရသည်တော့ မဟုတ်။ ငြိမ်သက်မှု
 နောက်ပိုင်းတွင် မကြာခဏ ဆိုသလို ယား၍ပင် မကုတ်နိုင်အောင် အလုပ်
 ရှုပ်သော ကိစ္စမျိုးနှင့် ဆက်တိုက် ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။

mgyoe.com

သူ အနားယူရမည့် သုံးရက်ကို မည်သို့ မည်ပုံ အချိန်ဖြုန်းရပါမည်နည်း။
ထိုအခိုက်မှာပင် အတွေးရေလျှင်ကြော၌ မျောပါနေသူ ၎င်းအား ရေဒါ
ဖန်သား မျက်နှာပြင်က အထိတ်တလန့် ဖြစ်အောင် ဖန်တီးရင်း လှုပ်နှိုးလိုက်
သည်။

ထရန့်စ် အမေရိကန် လေကြောင်း ခရီးစဉ် အမှတ် ၉၀၁ သည် လေ
ယာဉ် ပြန်ပေးဆွဲ ခံနေရပြီ ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြသော အချက်ပြ သင်္ကေတ
အမှတ်အသား ၇၅၀၀၀ သည် စူးစူးရှရှ မြည်သံ ပေးရင်း ရေဒါ မျက်နှာပြင်
ပေါ်၌ ပေါ်လာသည်။

ဘုရားသခင် ကယ်တော်မူပါ။ သူ ရင်တုန်သွားသည်။

‘ဟယ်လို ထရန့်စ် အမ် ၉၀၁၊ လန်ဒန် ရေဒါက ပြောနေပါတယ်၊
ခင်ဗျားရဲ့ အသံလွှင့်ချက်ကို ရေဒါပေါ်မှာ တွေ့နေရတယ်၊ တကယ်ပဲလား ဆို
တာ သိချင်တယ်၊ အိုဗာ’

ချက်ချင်း ဆိုသလိုပင် ပေ ၃၅၀၀၀ မြင့်သော နေရာမှ အသံ တစ်သံက
ချက်ချင်း တုံ့ပြန်လိုက်သည်။

‘မှန်ပါတယ်၊ ကျုပ်တို့ ပြန်ပေးဆွဲ ခံနေရပြီ၊ လက်နက်ကိုင် လူဆိုးတွေ
ဟာ လေယာဉ် ဦးပိုင်းနှင့် ခရီးသည်တွေ စီးတဲ့ ကေဗင်ခန်းထဲမှာ ရှိနေကြ
တယ်၊ ကျုပ်တို့ ပြန်ပေးဆွဲ ခံရတယ် ဆိုတာ အမှန်ပါပဲလို့ ထပ်အသိပေးပါ
တယ်’

သို့ရာတွင် လန်ဒန် လေဆိပ်မှ လေကြောင်း ကြီးကြပ်ရေးမှူးသည် ထရန့်စ်
အမေရိကန် ဘိုးရင်း ၇၄၇ လေယာဉ်၏ ဦးပိုင်းထဲသို့ ကြည့်မြင်နိုင်စွမ်း ရှိမည်
ဆိုပါက အကြီးအကျယ် ဦးနှောက်ခြောက်သွားမည်မှာ သေချာလှသည်။

လေယာဉ် ဦးပိုင်းတွင် ရှိနေသူများမှာ ပိုင်းလော့ နှစ်ဦးနှင့် ပျံသန်းမှု
ဆိုင်ရာ အင်ဂျင်နီယာ တစ်ဦးတို့သာ ဖြစ်သည်။

လက်နက် ကိုင်ထားသော သို့မဟုတ် လက်နက် ကိုင်ဆောင်ထားခြင်း
မရှိသော ပြန်ပေးသမား လူဆိုး တစ်ဦးတလေကိုမျှ မြင်တွေ့ရလိမ့်မည် မဟုတ်
ပါချေ။

၁

ဂရင်းဝစ်ချ် စံတော်ချိန် - ၀၂:၁၇ နာရီ။
အရှေ့အလယ်ပိုင်း ဒေသ တစ်နေရာ။
နံနက် ၄:၁၇ နာရီ။

ထရပ်ကားကြီးသည် နယ်စပ်သို့ ရောက်ရှိရန် မိုင်ဝက်ခန့် အလိုတွင် ကျည်ခနဲ နေအောင် ရပ်တန့်လိုက်၏။

တာလပတ်စ ဖုံးအုပ်ထားသော ကားကိုယ်ထည် နောက်ပိုင်းတွင် လက် နက်ကိုင် လူနှစ်ဆယ် လိုက်ပါလာသည်။ ထိုလူနှစ်ဆယ်သည် ထရပ်ကားပေါ်မှ ခုန်ဆင်းလိုက်ကြရာ လမ်းပေါ်သို့ အသံ မမြည်ဘဲ ရောက်ရှိသွားကြသည်။ ထို လူနှစ်ဆယ်သည် မည်သို့ မည်ပုံ လှုပ်ရှားရမည်ကို သိရှိထားကြသူများ ဖြစ် သည်။ သည်အချိန်၊ သည်ကာလ အတွက် အထပ်ထပ်အခါခါ လေ့ကျင့်ထား ကြသူများလည်း ဖြစ်သည်။ လူဆယ်ယောက်သည် ကားလမ်း၏ အရှေ့ဘက်၌ နေရာယူလိုက်ကြ၏။ ထို့အတူ ကျန်ဆယ်ယောက်ကလည်း အနောက်ဘက်၌ နေရာယူလိုက်ကြသည်။ သူတို့ လူစုသည် ရှေ့တူရူဆီသို့ ချီတက်သွားကြ၏။ သူတို့သည် ငယ်ရွယ်သူများ ဖြစ်သဖြင့် သွက်လက် ဖျတ်လတ်စွာ လှုပ်ရှားနေ ကြသည်။ မျက်လုံးများမှာ စိတ်အား တက်ကြွမှုကြောင့် အရောင် တလက် လက် တောက်နေသည်။

၎င်းတို့သည် ချက်ကိုစလိုဗက် နိုင်ငံ၊ ပရတ်မြို့၌ ၁၉၇၅ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ နှင့် စက်တင်ဘာလ အတွင်းက ထုတ်လုပ်သော M 58 P ဆီမီး အော်တို မစ်တစ် တိုက်ပွဲဝင် ရိုင်ဖယ်များကို ပခုံးပေါ်၌ လွယ်လာကြသည်။ တစ်ဦး တစ်ဦးစီတွင် ၇ ဒသမ ၆၂ မမ အရွယ် ကျည်ဆန် နှစ်ရာစီ ပါရှိလာသည်။

ရိုးတွင်းခြင်ဆီ အထိ အေးမြလှသော လေက တိုးဝှေ့ တိုက်ခတ်လာသော် လည်း သူတို့ လူစုသည် စိုးစဉ်းမျှပင် သတိမထားမိကြချေ။ ၎င်းတို့၏ စိတ်

mgyoe.com

အစဉ်နှင့် ကိုယ်ခန္ဓာတို့သည် ဦးတည် ချီတက်ရမည့် ပန်းတိုင်ဆီ၌သာ စူးစူး စိုက်စိုက် ရှိနေကြသည်။ အခြား မည်သည့် ကိစ္စကိုမျှ အလေးထားကြမည် မဟုတ်။ ၎င်းတို့သည် အန္တရာယ်နှင့် ကြုံတွေ့ကြရမည် ဖြစ်ကြောင်း နားလည် ထားကြသည်။ သို့ရာတွင် အန္တရာယ်နှင့် ရင်ဆိုင်ရန် ဝန်မလေးကြသူများ ဖြစ် သည်။ ၎င်းတို့အဖို့ လူ့အသက်သည် တန်ဖိုး မရှိလှချေ။

၎င်းတို့သည် ၁၂ မိနစ်တိုင်တိုင် တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်စွာ ချီတက်ခဲ့ကြ ပြီးနောက် ရပ်တန့်လိုက်ကြ၏။ တပ်စိတ်မှူးများက မိမိ၏ တပ်စိတ်အား ခပ် တိုတိုတောင်းတောင်း စကား ပြောလိုက်ကြသည်။ အချိန် ကျလေပြီ။ နှုတ်ခမ်း ကို တင်းတင်း စေ့ကြရင်း ခေါင်းညိတ်လိုက်ကြ၏။

ယခု ၎င်းတို့သည် ကားလမ်းပေါ်မှ ဆင်းခဲ့ကြပြီးနောက် သဲပြင်ပေါ်၌ ဆက်လက် ချီတက်ကြပြန်သည်။ ကားလမ်းပေါ်၌ ချီတက်ရသည်ထက် ပို၍ ခက်ခဲလှသည်။ သဲပြင်ထဲသို့ နစ်ဝင်သွားသော ဘွတ်ဖိနပ်များကို ပြန်၍ နုတ် နုတ်နေရသည်။ ရာသီဥတုက ချမ်းအေးလှသည့်တိုင်အောင် နဖူးပေါ်၌ ချွေးစို့ လာသလို အင်္ကျီများသည်လည်း စိုရွဲလာကြသည်။

နောက်ဆုံးတွင် ၎င်းတို့သည် ရည်မှန်းချက် ပန်းတိုင်နှင့် နီးကပ်လာလေ ပြီ။ သူတို့ လူစုသည် ရှေ့သို့ ကုန်းထ၍ ခါးပတ်မှ လက်ပစ်ဗုံးများကို ဖြုတ် ယူလိုက်ကြ၏။ မောင်းတံပင်ကို လက်နှင့် စမ်းသပ်ကြည့်ရင်း ရှေ့တူရူရှိ အမှောင်ထဲသို့ စူးစူးစိုက်စိုက် လှမ်းကြည့်လိုက်ကြသည်။

တပ်စိတ် ခေါင်းဆောင်များက လက်ဟန်ခြေဟန်နှင့် ထပ်မံ ညွှန်ကြား ကြပြန်သည်။ ခေါင်းညိတ်လိုက်ကြပြန်၏။ မည်သို့ မည်ပုံ ဆောင်ရွက်ရမည် ကို လူတိုင်း ကိုယ်စီကိုယ်စီ နားလည်ထားကြပြီး ဖြစ်သည်။ သန့်ရှင်း လတ် ဆတ်သော လေကို တဝကြီး ရှူသွင်းလိုက်ကြ၏။ သန့်ရှင်း လတ်ဆတ်သော လေကို ရှုရသည်မှာ ချိုမြိန်လှကြောင်း လူငယ် အချို့ ပထမဦးဆုံး အကြိမ် အဖြစ် နားလည် သဘောပေါက်သွားကြသည်။ ရိုးလက် လက်ပတ်နာရီ၏ ဒိုင် ခွက်မှ တောက်ပနေသော စက္ကန့် လက်တံသည် ၁၂ ဂဏန်းဆီသို့ တရွေ့ရွေ့ လှုပ်ရှားလာနေသည်။

ခေါင်းဆောင် လုပ်သူက လက်ကို မြှောက်ပြလိုက်၏။ အချိန်ကျပြီ။

သူတို့သည် ပင်ကို ဖြုတ်ရင်း ခုန်၍ ထလိုက်ကြ၏။ လစ်ဗျား သဲကန္တာရ ထဲ၌ အထပ်ထပ်အခါခါ လေ့ကျင့်ထားခဲ့သည့် ပုံစံ အတိုင်း သေသေသပ်သပ် နှင့် စနစ်တကျ လှုပ်ရှားလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

mgyoe.com

သို့ရာတွင် လက်ပစ်ဗုံးများအား မပစ်နိုင်ခင် ခုခံသူများထံမှ သေနတ်
သံများ ဟိန်းထွက်လာသည်။ တိတိကျကျနှင့် ပြင်းပြင်းထန်ထန် ရှိလှသော
အူဇီ ဆပ်မရှင်းဂန်းမှ ၉ မမ ကျည်ဆန်များသည် သဲကမူကလေးများနှင့် လူ
အသွေးအသားများအား ဝါးမျို ထွင်းဖောက်သွားကြသည်။ ၁၉ နှစ်သာ ရှိသေး
သော လူငယ် တစ်ယောက်၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် ထက်ပိုင်း ပြတ်လုနီးပါး ဖြစ်
သွားရသည်။ ကျန်တစ်ယောက်ကမူ လက်ပစ်ဗုံးနှင့် ပစ်ပေါက်ရန် လက်ကို
မြှောက်လိုက်သည့် အချိန်တွင် ၎င်း၏ ပခုံးအား သေနတ် ကျည်ဆန် လာရောက်
ထိမှန်သောကြောင့် လွတ်ကျသွားသော လက်ပစ်ဗုံးပေါ်သို့ မှောက်လျက်သား
လဲကျသွားသည်။

၎င်းတို့ လူစုသည် မူလ အစီအစဉ် အတိုင်း ရှေ့သို့ အတင်း ချီတက်ပြီး
ရန်သူအား ထိုးနှက် တိုက်ခိုက်ရန် ကြိုးစားကြပြန်သည်။ သို့သော် ခုခံ ပစ်ခတ်
မှုက ပြင်းထန်လှပါဘိခြင်း။ အတွဲလိုက် ပစ်ခတ်နေသော ကျည်ဆန်များသည်
လှိုင်းလုံးကြီးများပမာ သဲသဲမဲမဲ ရောက်ရှိလာကြသည်။ ‘ခွေးမသားတွေ’ ဘယ်
အချိန်လောက်တွင် ဘယ်နေရာက လာရောက် တိုက်ခိုက်မည် ဆိုတာကိုပင်
သိနေကြပုံ ရသည်။

တပ်စိတ် ခေါင်းဆောင် တစ်ယောက် နဖူးတွင် သေနတ် ကျည်ဆန်
ထိမှန်ခံလိုက်ရသည်။

လက်ဝဲဘက်တွင် ရှိသော ခြောက်ဦးခန့် ရှိသည့် တဇောက်ကန်း လူငယ်
တစ်စုက တစ်ဖက် ရန်သူ၏ ပစ်မှုကို အလေးဂရုမထားဘဲ ရှေ့သို့ ဇွတ်တိုး၍
ချီတက်ကြပြန်သည်။ သူတို့ လူစုသည် ရှေ့သို့ သုံးပေ ပြည့်အောင် မချီတက်
နိုင်ခင် နောက်ထပ် နှစ်ယောက် ကျဆုံးသွားသည်။ ချက်ချင်းလိုလိုပင် နောက်
တစ်ယောက်ကို ထိမှန်သွားသည်။ ထို့နောက် နောက်တစ်ယောက် ကြွသွားပြန်
သည်။ ကျန်နှစ်ယောက်ကမူ ခေတ္တခဏ အကာအကွယ် ရလိုရငြား သဲပြင်
ပေါ်တွင် လှဲ၍ အိပ်လိုက်ကြ၏။

၎င်းတို့အဖို့ အသက် ရှင်ရန် မျှော်လင့်ချက် မရှိပြီ။ သူတို့သည် သေလူ
များ ဖြစ်နေကြလေပြီ။ သေရမည်ကိုတော့ မကြောက်ပါ။ သို့သော် အရေးကြီး
လှသည်မှာ တစ်ဖက် ရန်သူအား တိုက်ခိုက်ရန်၊ ဖျက်ဆီးရန်၊ သတ်ဖြတ်ရန်ပင်
တည်း။

၎င်းတို့ နှစ်ဦးအနက် တစ်ဦးသည် ဝပ်နေရာမှ ခုန်ထပြီး ရန်သူ ရှိရာ
ဆီသို့ တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးသွားသည်။ ၎င်းသည် ရန်သူ၏ ကျည်ဆန် လာရောက်

ထိမှန်သည်ကို သိလိုက်ရသော်လည်း ဝေဒနာကို မခံစားရတော့ချေ။ ခန္ဓာကိုယ် ထဲတွင် အသက် ရှိနေသရွေ့ ရှေ့သို့ ဆက်လက် ချီတက် တိုက်ခိုက်ရမည်သာ တည်း။

ရန်သူထံသို့ ရောက်ရှိလေပြီ။ ရန်သူသည်လည်း ၎င်းကဲ့သို့ပင် လူငယ် ကလေး တစ်ဦးသာ ဖြစ်ကြောင်း သူ သတိထားမိသည်။ ရန်သူက ၎င်းအား သေနတ်နှင့် ထိုး၍ ချိန်လိုက်၏။

၎င်းအနေနှင့် အဆိုပါ သေနတ်အား မရအရ အတင်း လုယူရလိမ့်မည်။ သူသည် အဆိုပါ သေနတ်ကို ဆုပ်ကိုင်မိလုဆဲဆဲတွင် ကမ္ဘာကြီး တစ်ခု လုံး ချာချာလည်သွားရတော့သည်။ အသိအာရုံ မှန်သမျှ ပြိုကွဲ ပျက်စီးသွားသည်။

ကန်နန်း စစ်သား တစ်ယောက်က ဆဲဆို ရေရွတ်ရင်း ၎င်း၏ ခန္ဓာကိုယ် ကို ဘွတ်ဖိနပ်နှင့် ကန်ကျောက်ပစ်လိုက်လေသည်။

နောက်တစ်နေ့ ညနေစောင်းတွင် အစည်းအဝေး ကျင်းပသည်။ လက်ဘနွန် နိုင်ငံ၊ ဘောရွတ်မြို့၏ အရှေ့စူးစူး ကီလိုမီတာ လေးဆယ် အကွာအဝေးတွင် ရှိသော ဇာလာမြို့ရှိ မူရစ်စတန် လမ်းတွင် အစည်းအဝေး ကျင်းပခြင်း ဖြစ်သည်။ လမ်းပေါ်မှ လှမ်းကြည့်မည် ဆိုသော် ထိုနေရာသည် သာမန် လူနေအိမ် တစ်လုံး မျှသာ ဖြစ်သည်။ တကယ့် တကယ်ကမူ ခံတပ် တစ်ခု ဖြစ်သည်။ ပြတင်း ပေါက်များ၏ နောက်ဘက်တွင် ရှိနေသော အစောင့်များသည် ပူလောင်လှသော နေရောင်ခြည် အောက်ရှိ ပတ်ဝန်းကျင်ကို စိတ်ရှည်လက်ရှည် မမောနိုင်မပန်းနိုင် လေ့လာ အကဲခတ်နေကြသည်။ ထိုအစောင့်များသည် ရုတ်တရက် ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်သူ မှန်သမျှကို ခုခံရန် အသင့် ရှိနေကြသည်။ ၎င်းတို့သည် အဆိုပါ နေအိမ်ထဲ၌ ရှိနေသော အကြမ်းဖက် ဂိုဏ်းမှ ထိပ်တန်း ခေါင်းဆောင်များ၏ လုံခြုံမှု အတွက် မိမိ အသက်ကို စွန့်လွှတ်ကြမည့် ပုဂ္ဂိုလ်များပင်တည်း။

ဒုတိယထပ်တွင် ရှိသော အစည်းအဝေးခန်းထဲရှိ စားပွဲရှည်ကြီးတွင် လူ ဆယ်ယောက် ထိုင်နေကြသည်။ အချို့က အီရဗာ လူမျိုးများ၏ ရိုးရာ ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားကြပြီး အချို့က အနောက်တိုင်း ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားကြသည်။ အနောက်တိုင်း ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားသော စားပွဲထိပ်ရှိ လူလတ်ပိုင်း အရွယ် ပုဂ္ဂိုလ်သည် လူလားမြောက်ချိန်က စ၍ ကန်နန်း နိုင်ငံအား အစဉ်တစိုက် တိုက်ခိုက်လာခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် အာမက် ရှူကိုင်ရီနှင့် လက်တွဲ၍

mgyoe.com

တိုက်ပွဲ ဝင်လာခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ မကြာသေးသော နှစ်များကမူ ပြောက်ကျား ခေါင်းဆောင်ကြီးနှင့် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များသည် စေ့စပ် ညှိနှိုင်းလိုသော သဘောထား ရှိသူများ ဖြစ်သည်ဟု ယူဆပြီး စိတ်ဓာတ် ကျဆင်းခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် အကြမ်းဖက်ဂိုဏ်းသို့ သူ ရောက်ရှိလာသည်မှာ ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ် အဖြစ်အပျက် တစ်ခုမျှသာ ဖြစ်သည်။

မကျေမချမ်းနိုင် ဖြစ်မှုနှင့် ဒေါသပုန်ထမှုတို့သည် ၎င်း၏ နှုတ်ခမ်း အစုံ နှင့် မျက်ခုံးမွေးများပေါ်တွင် သိသိသာသာကြီး ပေါ်လွင်နေသည်။ ၎င်းက အီရဗာ လူမျိုးတို့၏ စူးရှသော လေသံဖြင့် စကား ပြောလိုက်၏။

‘လူနှစ်ဆယ်ထဲက ၁၁ ယောက် သေဆုံးသွားတယ်၊ ခြောက်ယောက် ဒဏ်ရာ ရတယ်၊ နှစ်ယောက်တော့ သေမှာကို စိုးရိမ်နေရတယ်၊ ... သား၊ ကန်နန်း စစ်သားတွေက ခူးနန်းပြီး အဆင်သင့် စောင့်နေကြတာ၊ လည်စင်း ပေးလိုက်ရတဲ့ ပွဲပဲ၊ ကျုပ်တို့ဘက်က ဘာအမြတ် ထွက်သလဲလို့ ကျုပ်က မေး လိုက်ချင်တယ်’

၎င်းက စားပွဲ ပတ်လည်ရှိ စိတ်ပျက်လက်ပျက်နှင့် အတွေး နက်နေသည့် မျက်နှာများအား အကဲခတ်လိုက်၏။ တစ်ယောက်ကမျှ ပြန် အဖြေ မပေးပါ။

‘ရန်သူဘက်က တစ်ယောက်ယောက်ကို ထိခိုက် ဒဏ်ရာ ရအောင် လုပ် နိုင်ခဲ့သလား၊ ကန်နန်း လူမျိုး ဆိုတာ လူတကာထက် သာတယ်လို့ မွေးက တည်းက စိတ်ကြီး ဝင်လာခဲ့တဲ့ သန္ဓေစိတ်ကို မီးလောင် လေပင့် ဖြစ်အောင် လုပ်ပေးခဲ့တာက လွဲရင် ဘာများ အကျိုးရှိခဲ့သလဲ’

‘ဒါပေမဲ့ ပြောက်ကျား ခေါင်းဆောင်ကြီးကတော့ နယ်စပ်မှာ အလစ် ဝင်တိုက်နေတာဟာ အကျိုး ရှိတယ်လို့ ယုံကြည်...’

‘ဒီငတိက အရူးပဲ၊ အထိ နာအောင် ရက်ရက်စက်စက် ထိုးနှက် တိုက် ခိုက်ရမယ့် အချိန်မှာ ပင်အပ်နှင့် ထိုးသလို အဓိပ္ပာယ် မရှိတဲ့ ပေါတောတော အလုပ်တွေကို လုပ်နေတယ်၊ ကျုပ်တို့ လူငယ်ကလေးတွေရဲ့ သွေးတွေဟာ ဘာတစ်ခုမှ အရာ မထင်ဘဲ သဲထဲ ရေသွန်သလို ဖြစ်ခဲ့ရတယ်’

သူက စားပွဲကို လက်သီးနှင့် ထုလိုက်သလို လည်ပင်းပေါ်မှ သွေးကြော ကြီးများ ထောင်ထလာသည်။

‘ဒီမှာ ကိုယ့်လူတို့၊ ကျုပ်တို့ဟာ (သမားရိုးကျ လုပ်ငန်းတွေနှင့် လမ်း ခွဲကြရမယ့်) ရွှေညောင်ပင် စခန်းကို ရောက်နေကြပြီ၊ နယ်စပ်မှာ ဝင်တိုက်တဲ့ ကိစ္စတွေ၊ တစ်ခါတစ်ရံ အဝေးက ဒုံးကျည်နှင့် လှမ်းပစ်တာမျိုးတွေ၊ ကမ္ဘာ

mgyoe.com

လှည့် ခရီးသည်တွေကို နှောင့်ယှက်တာမျိုးတွေဟာ ဘာတစ်ခုမှ အရာ မထင်ဘူး၊ ပြတ်ပြတ်သားသားနှင့် ထိထိရောက်ရောက် ဖြစ်အောင် လုပ်ဖို့ အချိန်ကျပြီ၊ အခြေအနေကို ကျုပ်တို့ သုံးသပ်ကြရအောင်၊ ကန်နန်း နိုင်ငံဟာ သိမ်းပိုက်ထားတဲ့ နယ်မြေတွေထဲမှာ လူနေ အိမ်ရာစခန်းတွေကို မြန်မြန်ဆန်ဆန်ကြီး ချဲ့ထွင် တည်ဆောက်နေတယ်၊ ကျုပ်တို့ အနေနှင့် သူတို့ကို ခပ်မြန်မြန် ကန်မထုတ်နိုင်ရင် ဘယ်တော့မှ ကန်ထုတ်လို့ ရမှာ မဟုတ်တော့ဘူး၊ ဒီစစ်ပွဲမှာ နာလန်မထူအောင် ရှုံးရတော့မှာပဲ၊ ကန်နန်းတွေဟာ ၁၉၆၇ ခုနှစ် မတိုင်မီက ရှိခဲ့တဲ့ နယ်စပ်မျဉ်း အထိ ပြန်ဆုတ်ပေးရမယ်လို့ တစ်ကမ္ဘာလုံးလိုလိုက တောင်းဆိုနေကြတယ်၊ အမေရိကန်နှင့် ဆိုဗီယက် ယူနိုက်တက်တောင် ကန်နန်းတွေဟာ ကျုပ်တို့ ပိုင်တဲ့ မြေပေါ်က ထွက်ခွာပေးဖို့ တွန်းအား ပေးနေကြတာကိုလည်း မမေ့နှင့်ဦး'

‘သိပ်တော့လည်း မအောင်မြင်ကြပါဘူးလေ’

တစ်ယောက်က စိတ်ပျက်လက်ပျက် လေသံနှင့် ဝင်ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဒီကနေ့ ဒီအချိန်မှာ ရှိတဲ့ လက်ရှိ အနေအထားရဲ့ သိမ်မွေ့ နူးညံ့ပုံကိုလည်း ထည့်စဉ်းစားရလိမ့်မယ်၊ ကျုပ် တွေးမိသမျှကတော့ လုပ်ပုံကိုင်ပုံသာ မှန်ကန်ခဲ့မယ် ဆိုရင် ကျုပ်တို့ဘက်ကို ချိန်ခွင်လျှာ ငိုက်ဆင်းလာပြီးတော့ ကန်နန်းတွေကို အနောက်ဘက် ဒေသက ညတွင်းချင်း မောင်းထုတ်နိုင်လိမ့်မယ်လို့ ယူဆတယ်’

ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည် ကြီးမား ထွားကျိုင်းလှသော ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ယောက်က ဝင်မေးလိုက်၏။

‘အဲဒီလို အံ့ဖွယ်သရဲ ကိစ္စမျိုး ဖြစ်လာအောင် ဘယ်လို လုပ်ဖို့ ရည်ရွယ်ပါသလဲ’

စားပွဲထိပ်တွင် ရှိနေသော ပုဂ္ဂိုလ်က လေအား လက်နှစ်ဖက်နှင့် ဖမ်း၍ ဆုပ်ကိုင်ဟန် ပြုရင်း ‘တစ်ကမ္ဘာလုံးကို ချုပ်ကိုင်ပြီး ကျုပ်တို့ တောင်းဆိုတာတွေကို ဂရုစိုက်လာကြအောင် မညှာမတာ ကိုင်လှုပ်ရလိမ့်မယ်’

၎င်းက ဘေးပတ်ပတ်လည်တွင် ရှိနေသော အလေးအနက်ထားပုံ မပြုသည့် မျက်နှာများအား အကဲခတ်လိုက်၏။

‘ကဲ အမှန်အတိုင်း ကြည့်မြင် သုံးသပ်ကြရအောင်၊ အိုလံပစ် အားကစားသမား တချို့နှင့် လေယာဉ်စီး ခရီးသည် တချို့ သေဆုံးကြတဲ့ အတွက် တစ်

mgyoe.com

ကမ္ဘာလုံးမှာ သိပ်ထူးခြားမှု ဖြစ်မလာဘူး၊ ပဲရစ်နှင့် နယူးယောက်မှာ ဆိုရင်
အဲဒီ သတင်းကို ကော်ဖီ သောက်ရင်း ဖတ်ကြည့်ကြပြီး တော်တော် ယုတ်မာ
တာပဲလို့ မှတ်ချက်ချကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ သတင်းစာဆရာတွေရဲ့ ကောင်းမှုကြောင့်
နောက်နေ့ကျရင်ပဲ လူတွေက မေ့လျော့ကုန်ကြတော့တယ်။ ဒါကြောင့် ဒီပြဿနာ
ကို လုံးဝ ကွဲပြား ခြားနားတဲ့ ရှုမြင် သုံးသပ်နည်းနှင့် အဖြေ ရှာကြရမယ်။
အီရဗာ ပြဿနာကို တစ်ကမ္ဘာလုံးက တကယ်ပဲ စိတ်ပါဝင်စားကြသလား၊
လမ်းပေါ်က သာမန် လူသား တစ်ယောက် အဖို့ စိတ်ပါဝင်စားစရာ ဖြစ်ရဲ့လား
လို့ တွေးကြည့်ကြစမ်းပါ’

‘အဲဒီလူဟာ အီရဗာ သို့မဟုတ် ကန်နန်း လူမျိုး ဖြစ်ပါမှ စိတ်ဝင်စား
လိမ့်မယ်’

‘မှန်တယ်၊ အဓိက အချက်ကတော့ အဲဒါပဲ၊ လူတိုင်း လူတိုင်းမှာ
ပြဿနာတွေ ကိုယ်စီကိုယ်စီ ရှိနေကြတယ်။ အရှေ့ အလယ်ပိုင်း ဒေသမှာ ဖြစ်
နေတဲ့ ကိစ္စတွေဟာ သူနှင့် တိုက်ရိုက် မပတ်သက်ဘူး၊ ဒါကြောင့် အခု ကိစ္စမှာ
တော့ သူနှင့် ပတ်သက်လာစေရမယ်။ ဒါမှ ကျုပ်တို့ရဲ့ တိုက်ပွဲမှာ သူက တစ်
တပ်တစ်အား အနေနှင့် ဝင်ကူညီလိမ့်မယ်’

‘ဘယ်လို လုပ်မှာလဲ’

‘အနောက်ဘက် ဒေသက ကန်နန်းတွေ ဆုတ်ခွာပေးရမယ် ဆိုတဲ့ တောင်း
ဆိုချက်နှင့် ပြန်ပေးဆွဲရမယ်’

ယခု အချိန်တွင် စိတ်ပျက်သွားကြသည့် အမှုအရာများ ဖြစ်ပေါ်လာကြ
သည်။ ထိုကိစ္စထက် ပိုမို ကောင်းမွန်သော စိတ်ကူးစိတ်သန်းမျိုးကို မျှော်လင့်
ထားခဲ့ကြသည်။

‘ကန်နန်း ဝန်ကြီးချုပ်နှင့် ပါလီမန် အမတ် တစ်ဝက်လောက်ကို ကျုပ်
တို့က ပြန်ပေးဆွဲခဲ့ရင်တောင် ကန်နန်းတွေဟာ အနောက်ဘက် ဒေသက ဆုတ်
ခွာပေးကြမှာ မဟုတ်ဘူး’

‘သိပ်မှန်တယ်’

‘ဒီတော့..’

‘ကျုပ်တို့က အင်မတန် ထူးခြားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ယောက်ကို ပြန်ပေးဆွဲ
ပြီး အဲဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ အသက်ရှင်မှုဟာ ကျုပ်တို့ရဲ့ တောင်းဆိုချက်ကို ကန်နန်း
တွေက လိုက်နာမှု အပေါ် မူတည်တယ်လို့ ဆိုခဲ့ရင် သူတို့က ကန်နန်းတွေ
ဆုတ်ခွာပေးအောင် ဝိုင်းပြီး တွန်းအား ပေးကြလိမ့်မယ်’

mgyoe.com

တစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်က ငေါ့တော့တော့ လေသံနှင့် ဝင်မေးလိုက်
၏။

‘ခင်ဗျားက ဘယ်သူ့ကို စိတ်ကူးထားသလဲ၊ အင်္ဂလန် ဘုရင်မကြီးလား’

‘မဟုတ်ပါဘူး၊ ကန်နန်းရဲ့ ခေါင်းမာမှုကြောင့် အဲဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ကျုပ်
တို့က အနာတရ ဖြစ်အောင် လုပ်ခဲ့ရင် ကန်နန်းတွေ အပေါ်မှာ တစ်ကမ္ဘာလုံး
က အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်နှင့် ဒေါပွလာစေနိုင်မယ့် ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦး အကြောင်း
ပြောနေတာပါ။ ကန်နန်းကို ကမ္ဘာ အရပ်ရပ်က ထောက်ခံနေတာတွေ ပြိုကွဲ
သွားလိမ့်မယ်၊ ယုတ်စွအဆုံး ကျုပ်တို့ရဲ့ တောင်းဆိုချက်ကို တစ်ကမ္ဘာလုံးက
အာရုံစိုက်မိလာအောင်တော့ လုပ်နိုင်မှာပါပဲ။ ကဲ ကိုယ့်လူတို့၊ ကျုပ် ပြောနေတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ရှိတဲ့ နယ်မြေ ဒေသ ပိုင်းခြား ကန့်သတ်ချက်တွေနှင့်
နိုင်ငံရေး အယူဝါဒတွေကို ကျော်လွှားပြီး ဩဇာရှိရုံသာမက ဒေါ်လာ ကုဋေ
ပေါင်း မြောက်မြားစွာနှင့် လူဦးရေ သန်းပေါင်း မြောက်မြားစွာ ပါဝင်တဲ့
အကြီးမားဆုံး လူမျိုးစုံ အဖွဲ့အစည်းကြီးကိုလည်း ဦးဆောင်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်
တယ်၊ ကိုယ့်လူတို့၊ အဲဒီ အဖွဲ့အစည်းဟာ ဗရင်ဂျီ ဂိုဏ်းပဲ၊ ကျုပ်ပြောနေတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးပဲ’

ခဏကြာအောင် မည်သူမျှ စကား မပြောဘဲ ငြိမ်ကျသွားသည်။ ရဲတင်း
လွန်းလှသော စိတ်ကူးစိတ်သန်းကြောင့် အစည်းအဝေးတွင် ရှိနေသူ အားလုံး
မင်တက်မိသွားကြပုံ ရသည်။

ထို့နောက် လူထွားကြီးက ခေါင်းခါလိုက်၏။

‘မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ အနားကို ဘယ်လို လုပ်ပြီး ကပ်နိုင်မှာတဲ့လဲ၊ ဖူးမြော်ခွင့်
တောင်းပြီး ချဉ်းကပ်ရမှာလား’

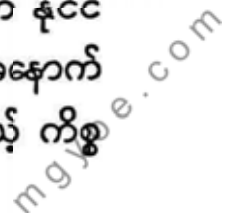
တစ်ယောက်ကလည်း မပွင့်တပွင့်နှင့် ဝင်ပြောသည်။

‘ဒါပေမဲ့ ဖြစ်နိုင်မယ် ဆိုရင် ရလာမယ့် အကျိုးဆက်တွေကိုလည်း စဉ်း
စားကြပါဦးလေ’

‘သိပ်မှန်တာပေါ့’

စားပွဲထိပ်မှ ပုဂ္ဂိုလ်က ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

‘ကျုပ်တို့ တစ်မျိုးသားလုံး နစ်နာလာခဲ့ရတဲ့ ကိစ္စ တစ်ကမ္ဘာလုံး သိအောင်
ဆိုရွားတဲ့ နည်းတွေကို သုံးရလိမ့်မယ်၊ ဗရင်ဂျီ ဘာသာဝင်တွေသာမက နိုင်ငံ
တိုင်းမှာ ရှိတဲ့ လူများစုက ကန်နန်း နိုင်ငံနှင့် ဟက်ရှိမိုက် နိုင်ငံရဲ့ အနောက်
ဘက် ဒေသတွေထက် ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီး ဘေးမသီ ရန်မခဘဲ ရှိစေမယ့် ကိစ္စ

ကို ပိုပြီး လိုလားကြလိမ့်မယ်။ ကန်နန်းတွေကို အူလှိုက်သည်းလှိုက် ထောက်ခံ
နေတဲ့ နိုင်ငံတွေကတောင် တွန်းအား ပေးလာကြလိမ့်မယ်။ ကျုပ် ဆိုလိုတာက
ဥရောပတိုက်က နိုင်ငံတွေနှင့် အမေရိကန် နိုင်ငံပဲ။ ကိုယ့်လူတို့၊ အမေရိက
တစ်နိုင်ငံတည်းမှာတောင် ဗရင်ဂျီ ဘာသာဝင် သန်းငါးဆယ် ရှိတယ်။ ဒါပေမဲ့
ကန်နန်း လူမျိုးကတော့ လေးသန်းတောင် မပြည့်ဘူး။ တစ်ကမ္ဘာလုံးမှာ ဆိုရင်
ဗရင်ဂျီ ဘာသာဝင် သန်းငါးရာကျော် ရှိတယ်။ အဲဒီ အထဲက အများစုဟာ ပုပ်
ရဟန်းမင်းကြီးကို သိပ်ကြည်ညိုကြတယ်။ အဲဒီ ကိန်းဂဏန်းတွေဟာ စိတ်ဝင်
စားစရာ ကောင်းတယ် မဟုတ်လား။’

လူထွားကြီးက ပြန်ဖြေလိုက်၏။

‘စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းတယ် ဆိုတာကတော့ ဟုတ်ပါရဲ့။ ဒါပေမဲ့
အဖိုးတော့ မတန်လှဘူး။ ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးကို ဘယ်လို နည်းနှင့်မှ ပြန်ပေး
ဆွဲလို့ ရမှာ မဟုတ်တဲ့ အတွက် ဒီကိစ္စဟာ ဉာဏ်စမ်း ပုစ္ဆာ သက်သက်ပဲ
ဖြစ်တယ်။ ဘယ်လို နည်းနှင့်မှ မဖြစ်နိုင်တဲ့..’

‘တထစ်ချတော့ မပြောလိုက်ပါနှင့်လေ။ နောက်နှစ်လ ကြာရင် ဆန်ဖရန်
စစ္စကိုမှာ ကျင်းပမယ့် ကမ္ဘာ့ လူဦးရေဆိုင်ရာ နှီးနှော ဖလှယ်ပွဲကြီးကို ပုပ်
ရဟန်းမင်းကြီး တက်ရောက်ဖို့ ရည်ရွယ်ထားတယ်လို့ အထောက်တော်တွေဆီ
က ကျုပ် သိထားတယ်’

‘လေကြောင်းက ခရီး သွားမှာလား။’

‘သိပ်သေချာတယ်’

‘ကျုပ်တို့က လေယာဉ်ကို ပြန်ပေးဆွဲသင့်တယ်လို့ ခင်ဗျားက ပြော
နေတာလား။’

‘သိပ်ဟုတ်တာပေါ့’

‘လုံးဝ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးရဲ့ လုံခြုံရေး အတွက် အထူး
တလည် ဂရုစိုက်ကြလိမ့်မယ်’

‘ဘာပဲပြောပြော ဖြစ်နိုင်တယ်လို့ ကျုပ်ကတော့ ယူဆတယ်။ ပုပ်ရဟန်း
မင်းကြီး ဆဋ္ဌမမြောက် ပေါလ်ဟာ ၁၉၆၅ ခုနှစ်တုန်းက ကုလသမဂ္ဂ အထွေ
ထွေ ညီလာခံကြီးမှာ မိန့်ခွန်း ပြောဖို့ ကြွသွားတုန်းက အလီတာလီးယား လေ
ကြောင်း ကုမ္ပဏီက လေယာဉ်နှင့် ခရီး သွားခဲ့ဖူးတယ်။ ပထမတန်းက ထိုင်ခုံ
တွေ အားလုံးကို တသီးတခြား ဖြစ်အောင် ကာရံပြီး ခရီး သွားခဲ့တာပဲ။ အပြန်
ခရီးမှာ တီဒဗလျူအေ လေယာဉ်နှင့် ပြန်ကြွလာခဲ့တယ်။ ဘာပဲပြောပြော ဒီ

တစ်ကြိမ်မှာလည်း အလားတူ အစီအစဉ်မျိုးပဲ ဖြစ်ဖို့ ပိုများတယ်။ ရောမနှင့် ဆန်ဖရန်စစ္စကို အကြားမှာ ထရန့်စ် အမေရိကန် လေကြောင်း ကုမ္ပဏီက မှန် မှန်ကြီး ပျံသန်းနေတဲ့ အတွက် အဲဒီ လေယာဉ်ကိုပဲ ရွေးလိမ့်မယ်လို့ ကျုပ် ထင်တယ်’

J

ဗာတီကင် နန်းတော်

ဖြစ်နိုင်ဖွယ် အလားအလာ ရှိသည်ဟု ယူဆရသော အကောင်း အဆိုး အမျိုးမျိုးကို နှစ်ဖက် ချိန်ဆကြရသည်။ ရှည်လျား ကြာမြင့်လှသော ဆွေးနွေးပွဲများတွင် ဆက်စပ် ပတ်သက်လာနိုင်ဖွယ် ရှိရှိသမျှနှင့် ဆက်စပ် ပတ်သက်ဖွယ် မရှိဟု ယူဆရသော အချက်အလက် မှန်သမျှတို့ကို စဉ်းစား ချင့်ချိန်ပြီး သုံးသပ်ကြသည်။ အမေး ပုစ္ဆာပေါင်း မြောက်မြားစွာနှင့် အဖြေ ရှာကြသည်။ ယခုကိစ္စမှာ နိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံ၏ သာမန် အကြီးအကဲ တစ်ဦးထက် သာလွန်၍ အဆင့်မြင့်သော ကမ္ဘာ့ ခေါင်းဆောင် စစ်စစ် တစ်ဦးက နိုင်ငံရပ်ခြားသို့ ခရီးထွက်ခွာမည့် အစီအစဉ် ဖြစ်သည်။ သမ္မတကြီးများ၊ ဝန်ကြီးချုပ်များ၊ ဒုတိယသမ္မတများနှင့် နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီးများက အကြံဉာဏ်များ ပေးကြသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီး ခရီး ထွက်မည့် အစီအစဉ်ကို သဘောတူညီလိုက်ကြ၏။

ဤတွင် လက်အောက်ငယ်သားများက အသေးစိတ် အစီအစဉ်များကို ဆက်လက် လုပ်ဆောင်ကြရတော့သည်။

ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးနှင့် အဖွဲ့သည် ရောမမြို့တွင် လေယာဉ်ပေါ်သို့ စတင်ရောက်သည့် အချိန်မှ စ၍ ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမြို့တွင် လေယာဉ်ပေါ်မှ ဆင်းသက်သွားသည့် အချိန် အထိ အဆိုပါ ခရီးစဉ်နှင့် ပတ်သက်သမျှသော ကိစ္စအဝဝအား ညှိနှိုင်း စီစဉ်ပေးရမည့် တာဝန်သည် ထရန့်စ် အမေရိကန် လေကြောင်းကုမ္ပဏီမှ စပါယ်ရှယ် ပရိုဂျက် မန်နေဂျာ ဝါရင် ဂျေ ဘွန်ဂါတင်၏ တာဝန်ဖြစ်လာသည်။

ထိုကိစ္စမှာ ကြီးကျယ်ပြီး ခက်ခဲသော တာဝန် တစ်ရပ် ဖြစ်သော်လည်း ဘွန်ဂါတင် အနေနှင့် ဆောင်ရွက်နိုင်စွမ်း ရှိသော အလုပ် တာဝန်ပင် ဖြစ်သည်။

ဘွန်ဂါတင်သည် အလုပ်စားပွဲပေါ်မှ အခြား အလုပ် တာဝန်များကို ရှင်းလင်းပစ်လိုက်၏။ ဤကိစ္စမှာ အချိန်ပြည့် လုပ်ကိုင်ရမည့် အလုပ် ဖြစ်သည်။ သူသည် ဆွေးနွေးရန်၊ စီစဉ်ရန်၊ ညွှန်ကြားရန်၊ စစ်ဆေးရန်နှင့် ထပ်မံ စစ်ဆေးရန် အတွက် ရောမ၊ ဝါရှင်တန်၊ နယူးယောက်နှင့် ဆန်ဖရန်စစ္စကို မြို့များသို့ သွားရောက်ခဲ့သည်။ ရက်ပိုင်း အတွင်းမှာပင် ၎င်း၏ ဖိုင်တွဲများသည် ပေးစာများ၊ အစီရင်ခံစာများ၊ သံကြိုးစာများ၊ မှတ်စုများ၊ ဓာတ်ပုံများ၊ ပုံကြမ်းများဖြင့် မတန်တဆ ထူထဲ ကြီးမားလာကြသည်။

ဘွန်ဂါတင်သည် အစစအရာရာကို စိတ်ပါလက်ပါ ဆောင်ရွက်တတ်သော ဇီဇာကြောင်သူ တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ထိုခရီးစဉ်မှ အသေးစိတ် အချက်အလက် မှန်သမျှကို အပျက်မြင် ရှုထောင့်မှ ချဉ်းကပ် သုံးသပ်တတ်သူ ဖြစ်သည်။ ကိုးရီးကားရား ဖြစ်နိုင်ဖွယ် ရှိသော ကိစ္စ မှန်သမျှကို နာရီပေါင်း များစွာ အချိန် ယူ၍ စဉ်းစား တွေးတောခဲ့သည်။ မတော်တဆ အနေဖြင့် အိမ်သာ တံခါးကို ဖွင့်မရ ပိတ်မရ ဖြစ်နိုင်သည့် ကိစ္စမျိုးမှ စ၍ နွေရာသီတွင် ဖြစ်ပေါ်တတ်သော ဆီးနှင်း မုန်တိုင်းကြောင့် ရောမမြို့ရှိ ဖိယူမီစီနို လေဆိပ်အား ပိတ်ထားရမည် ဆိုပါက အရေးပေါ် အနေနှင့် ကြားဖြတ် ဆောင်ရွက်ရမည့် အစီအစဉ် မှန်သမျှကို ပြုစုထားသည်။

ဘွန်ဂါတင်သည် နယူးယောက်မှ အိမ်တွင်း အလှ ပြင်ဆင်သူ အနုပညာရှင် တစ်ဦးအား ၎င်းရမ်းခဲ့သည်။ ရဟန်းမင်းကြီးနှင့် အဖွဲ့သည် ပထမတန်း ထိုင်ခုံများ ထားရှိရာ နေရာ အားလုံးတွင် စီးနင်း လိုက်ပါလာမည် ဖြစ်ရာ ထိုနေရာသည် လေယာဉ်ပေါ်၌ အခြား နေရာများနှင့် တသီးတသန့် ရှိနေစေရေး မှာ အလွန်ပင် အရေးကြီးကြောင်း၊ ၎င်းအပြင် ရဟန်းမင်းကြီးအား ဖူးမြော်ခွင့် လာရောက် တောင်းခံသည့် ကိစ္စ၊ အော်တိုဂရပ် စာအုပ်တွင် လက်မှတ် ရေးထိုးခိုင်းသည့် ကိစ္စမျိုး စသည်တို့မှာ ရဟန်းမင်းကြီးနှင့် အတူ လိုက်ပါလာမည့် ဝိုဏ်းအုပ် ဆရာတော်များ၊ ကာဒီနယ်များ၏ ငြိမ်းချမ်းစွာ ခရီး သွားလာမှုကို အနှောင့်အယှက် ဖြစ်စေနိုင်သောကြောင့် ခွင့်ပြုနိုင်မည် မဟုတ်ကြောင်း ဘွန်ဂါတင်က အလှ ပြင်ဆင်သူ အနုပညာရှင်အား ရှင်းပြလိုက်သည်။

တစ်ပတ် အတွင်းမှာပင် အဆိုပါ ပညာရှင်သည် အသေးစိတ် ရေးဆွဲထားသော ပုံစံများနှင့် အတူ ပြန်လည် ရောက်ရှိလာ၏။ အဆိုပါ ပုံစံများကို လေ

ကြောင်း ကုမ္ပဏီကသာမက ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီး၏ နန်းတော်ရုံးနှင့် နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီးဌာနတို့ကပါ သဘောတူညီချက် ပေးကြရမည် ဖြစ်သည်။ ပထမတန်း ထိုင်ခုံများသာ ထားရှိသော အဆိုပါ သီးသန့် နေရာ၏ ညာဘက်ထောင့်တွင် ရဟန်းမင်းကြီး အတွက် သီးသန့် အိပ်ခန်း တစ်ခန်း စီစဉ်ပေးမည် ဖြစ်သည်။ ကြမ်းပေါ်တွင် အပြာနုရောင် ကော်ဇောကို ခင်းပေးထားမည် ဖြစ်ပြီး ကြီးမား လှသော အိပ်ရာပေါ်တွင် ကြက်ဥခွံ အဖြူရောင် အိပ်ရာဖုံး၏ အလယ် ဗဟို၌ တော်ဝင် နှင်းပန်း တံဆိပ်ကို ရွှေရောင် အပ်ချည်ဖြင့် လှပစွာ အကွက် ဖော်၍ ထိုးပေးထားမည် ဖြစ်သည်။ လေယာဉ်၏ ဘေးဘက် နံရံများတွင်လည်း အပြာ ရောင် ခန်းဆီးများကို ချိတ်ဆွဲပေးထားမည် ဖြစ်သည်။

ထိုနောက် ထိုခရီးစဉ်တွင် မောင်းနှင်မည့် လေယာဉ်မှူးကို ရွေးချယ်ရဦး မည် ဖြစ်သည်။ အလွယ်ကူဆုံး နည်းမှာ သာမန် ပျံသန်းမှု အချိန်ဇယားတွင် တာဝန် ချထားလေ့ ရှိသော လေယာဉ် ဝန်ထမ်းများအား ဆက်လက် တာဝန် ပေးအပ်လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ သို့သော် ထရန့်စ် အမေရိကန် လေ ကြောင်း ကုမ္ပဏီ၌ လေယာဉ်မှူး သက်တမ်း ဝါရင့်သူ ဖြစ်ရုံမျှသာမက ဗရင်ဂျီ ဘာသာ လုပ်ငန်းများ၌ စိတ်ရော ကိုယ်ပါ ဝင်ရောက် ဆောင်ရွက်လေ့ ရှိသူ လေယာဉ်မှူး တစ်ဦးတလေ ရှိနေပါသလား။ အကယ်၍ ရှိနေသည် ဆိုပါက ရဟန်းမင်းကြီး၏ ခရီးစဉ်တွင် လေယာဉ်မောင်းသူ၏ တာဝန်ကို ၎င်းအား ပေးအပ်ပါမှသာ တရား မျှတမည် ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ဘွန်ဂါတင်သည် ပျံသန်းမှု ဆိုင်ရာ ညွှန်ကြားရေးမှူးနှင့် ဆွေး နွေးရပြန်သည်။ အဖြေမှာ ဝေါလ်တာ အိုက်ဗ် ဆိုသူပင်တည်း။

ဝေါလ်တာသည် ထိုခရီးစဉ်နှင့် အံ့ကိုက်ပင် ဖြစ်သည်ဟု ယူဆရသည်။ ၎င်းသည် ၁၉၄၅ ခုနှစ်က စ၍ ထရန့်စ် အမေရိကန် လေကြောင်း ကုမ္ပဏီတွင် တာဝန် ထမ်းဆောင်နေခဲ့သူ ဖြစ်ပြီး လေယာဉ် မောင်းနှင် ပျံသန်းချိန် နာရီ ပေါင်း ၂၅၀၀၀ ရှိသူ ဖြစ်သည်သာမက ၁၉၇၃ ခုနှစ်က စ၍ ဘိုးရင်း ၇၄၇ လေယာဉ်ကြီးများကို မောင်းနှင်နေခဲ့သူ ဝါရင့် လေယာဉ်မှူး ဖြစ်သည်။ ၎င်းနှင့် တွဲဖက်ရမည့် လေယာဉ် ဝန်ထမ်းများမှာ ပထမ အရာရှိ ကလစ်ဖို့ ဂျင်ဆင်နှင့် ပျံသန်းမှုဆိုင်ရာ အင်ဂျင်နီယာ ဂျိုး နိုဝါကိုစကီတို့ပင် ဖြစ်သည်။

၎င်းပြင် ဗရင်ဂျီ ဘာသာဝင်များ ဖြစ်ကြသည်သာမက အိတာလျံ စကား ကို ရေလည်စွာ ပြောဆိုတတ်သူ လေယာဉ်မယ်များကိုလည်း ကိုယ်ရေး မှတ် တမ်းများမှ ရှာဖွေ ရွေးချယ်ထားသည်။

ထိုခရီးစဉ်တွင် အသုံးပြုရန် ရွေးချယ်ထားသည့် ဂျက်လေယာဉ်မှာ ခရီး
ပေး ပျံသန်းရန် အထူးတလည် တည်ဆောက်ထားသော ဘိုးရင်း ၇၄၇ အမျိုး
အစား ဂျစ်ဘို ဂျက်လေယာဉ်ကြီးပင် ဖြစ်ပြီး ဖီယူမီစီနို လေဆိပ်မှ ဆန်ဖရန်
စစ္စကို နိုင်ငံတကာ လေဆိပ် အထိ မိုင်ပေါင်း ၆၄၆၁ မိုင် ဝေးကွာသော ခရီး
အတွက် အသင့်လျော်ဆုံးပင် ဖြစ်သည်။ ထိုလေယာဉ်၏ သက်တမ်းမှာ ခြောက်
လမျှသာ ရှိသေးသည်။ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ဆိုသလိုပင် ပုပ်ရဟန်း မင်းကြီး
ခရီး မထွက်မီ ထိုလေယာဉ်အား အချိန်မှန် အသေးစိတ် စစ်ဆေးမှု ပြုလုပ်
ချိန်နှင့်လည်း ကြုံကြိုက်နေပေးသေးသည်။

နယူးယောက်မြို့တွင်မူ ဝါရင် ဂျေ ဘွန်ဂါတင်၏ ကြီးကြပ် ကွပ်ကဲမှုဖြင့်
အိမ်တွင်းမှု ဆိုင်ရာ အလှပြင် အနုပညာရှင်က အလှ ပြင်ဆင်သူများနှင့် အတူ
ဂျစ်ဘို ဂျက်လေယာဉ်ကြီး၏ အတွင်းပိုင်းကို ပြင်ဆင် မွမ်းမံနေကြသည်။

ဗာတီကင် နန်းတော်မှ ကိုယ်စားလှယ် တစ်ဦးသည်လည်း ကြီးကြပ်ရန်
ရောက်ရှိနေသည်။

ညနေပိုင်းတွင် ထိုလေယာဉ်ကြီးသည် သာမန် အချိန်ဇယား အတိုင်း ရောမ
မြို့သို့ မောင်းနှင် ပျံသန်းလာသည်။ ထိုခရီးစဉ်တွင် ထုံးစံအတိုင်း လေယာဉ်စီး
ခရီးသည်များ တင်ဆောင်လာသော်လည်း ပထမတန်းတွင်မူ ခရီးသည် တစ်ဦး
တစ်ယောက်မျှ ပါရှိမလာချေ။

ထိုလေယာဉ်ကြီးသည် ရောမမြို့သို့ ဒေသ စံတော်ချိန် နံနက် ၈:၂၁ နာရီ
တွင် ဆင်းသက် ရောက်ရှိလာသည်။

ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးသည် ညနေ သုံးနာရီတွင် စတင် ခရီး ထွက်ခွာမည်
ဖြစ်သည်။

ရက်သတ္တပတ်ပေါင်း မြောက်မြားစွာ အတောအတွင်း ဝါရင် ဂျေ ဘွန်ဂါ
တင် တစ်ယောက် စတင်၍ စိတ်သက်သာရာ ရရှိသွားသည်။ ၎င်းအနေနှင့်
လုပ်ဆောင်ရမည့် ကိစ္စဝိစ္စ မှန်သမျှမှာ ပြီးစီးသွားလေပြီ။ အဓိက ဇာတ်ဆောင်
များက ဝင်ရောက် ကပြရန်သာ ကျန်ရှိတော့သည်။

လေယာဉ်ကြီးအား ဖီယူမီစီနို လေဆိပ်တွင် ရပ်တန့်ထားစဉ် ဘွန်ဂါတင်
သည် မိမိကိုယ်ကို ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးပမာ သဘောထား၍ နောက်တစ်ကြိမ်
ထပ်မံ စစ်ဆေးပြန်သည်။ ၎င်းမြင်တွေ့ရသမျှကို စိတ်ကျေနပ်မှု ရရှိသွားသည်။
၎င်းအနေနှင့် လုပ်ဆောင်ရမည့် တာဝန်ကို ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင် ပြီးစီးသွား
လေပြီ။ ယခုထက် ပိုမို၍ လုပ်ဆောင်နိုင်မည် မဟုတ်တော့ပါ။

ဘွန်ဂါတင်က ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီး ကြွမလာမီ ၎င်းအား စောစောစီးစီး ကြိုတင်၍ အသိပေးရန် ညွှန်ကြားခဲ့ပြီးနောက် ဟိုတယ်ရှိ ၎င်း၏ အိပ်ခန်းသို့ ပြန်၍ သက်သောင့်သက်သာ အနားယူနေသည်။ ယခု အချိန်မှ စ၍ အစစ အရာရာသည် ချောချောမွေ့မွေ့နှင့် အဆင်ပြေသွားလိမ့်မည်ဟု တွေးလိုက်မိ ၏။ ဘွန်ဂါတင်က မာတီနီ နှစ်ပက်ကို လှမ်းမှာလိုက်သည်။

ဒေဗ်သည် အိပ်ရာ မဝင်ခင် နောက်ဆုံးပိတ် အနေနှင့် တစ်ခွက်တလေ သောက် ချင်သေးသောကြောင့် အိမ်ခန်းထဲသို့ ဝင်ခွင့် တောင်းသည်။

‘နှစ်နာရီ ကျော်နေပြီရှင်’

ဂျိန်းက အလျှော့မပေးသည့် လေသံကလေးနှင့် ပြန်ဖြေလိုက်၏။

‘သိပ်မိုးမချုပ်သေးပါဘူးကွာ’

ဂျိန်းက ပျော်စရာ ကောင်းသော ညနေခင်း ဖြစ်ကြောင်း ထပ်ပြောပြ သည်။ ‘ဒါပေမဲ့ ကျွန်မ သိပ်ပင်ပန်းနေပြီ’

တစ်ခွက်လောက် သောက်လိုက်ရင် လန်းဆန်းသွားမှာပါဟု ဒေဗ်က ဆို သည်။

‘ဟင့်အင်း၊ ကျွန်မကတော့ တယ်မထင်ဘူး’

‘ဘာဖြစ်လို့’

‘ကျွန်မ ပြောပြီးပြီပဲ’

ဒေဗ်က အချို့သာဆုံးသော စကားလုံးများနှင့် မြူဆွယ်ပြန်၏။

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဒီကနေ့ တစ်ညနေခင်းလုံး ကိုယ်တို့ နှစ်ယောက် သိပ် အဆင် ပြေခဲ့ကြတာ မဟုတ်လား၊ အခုလို အဖျားရှူးသွားတာမျိုးတော့ မဖြစ်သင့်ပါဘူးလေ’

‘ဘာလဲ၊ ရှင်နှင့် ချစ်တင်းနှီးနှောတဲ့ အဆင့် အထိ ရောက်သင့်တယ်လို့ ဆိုလိုတာလား’

‘ကိုယ်ကတော့ အဲဒီလောက် အထိ မြောင်မပြောချင်ပါဘူးလေ’

‘ဒါပေမဲ့ ရှင် ဆိုလိုတာက အဲဒါပဲ မဟုတ်လား’

‘ကိုယ်က တစ်ခွက်လောက် သောက်ပါရစေလို့ ခွင့်တောင်းခဲ့တာပါကွာ၊ မင်းလည်း မှတ်မိမှာပါ’

‘ဝမ်းနည်းပါတယ် ဒေဗ်ရယ်၊ သောက်စရာ ဆိုလို့ ဘာမှ မရှိပါဘူး’

‘အက်စ်ပရင် တစ်လုံးနှင့် ရေတစ်ဖန်ခွက်လောက် သောက်ရမယ် ဆိုရင် လည်း ဖြစ်ပါတယ်’

သို့သော် ဂျိန်းက ဘူး ဆိုလျှင် ဖရုံ သီးမည့်သူ မဟုတ်။ ဒင်နာ အတွက် ကျေးဇူးတော့ တင်ပါရဲ့၊ သို့သော် ကန်တော့ဆွမ်းပါပဲလေ။ ဂျိန်းက ခေါင်းခါ လိုက်သည်။ စိတ်ပျက်လက်ပျက်နှင့် ဦးနှောက်ခြောက်သွားသော ဒေဗ်၏ သက် ပြင်းချသံကိုပင် ကြားလိုက်ရ၏။ ဒေဗ် အဖို့ သာယာသော ညနေခင်းကလေး ပျက်စီးသွားမည်မှာ သေချာလှသည်။ ဒေဗ်သည် ခေါင်းခါခံလိုက်ရသည့် ကိစ္စ မျိုးကို တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်နှင့် ရင်ဆိုင်နိုင်စွမ်း ရှိသူ မဟုတ်ချေ။ သူသည် ဖရင့်နှင့် အလွန် တူကြောင်း ဂျိန်းက ဖွင့်ပြောလှဆဲဆဲပင် ဖြစ်သွားရသည်။ ရုပ်ချောသည်။ နှုတ်လျှာ သွက်သည်။ မြာစွံသော မိမိ၏ အရည်အချင်းအား အလွန် အထင်ကြီးကြသူများပင်တည်း။

သို့သော် ဂျိန်းက ဒေဗ်အား မပြောတော့ဘဲ ညှာလိုက်ပါသည်။ ဒေဗ်သည် ချာခနဲ လှည့်လိုက်ပြီးနောက် ၎င်း၏ ကော်မက် ပြိုင်ကား ကလေးဆီသို့ ထွက်သွားတော့သည်။

ဂျိန်း တစ်ယောက် အိပ်ရာထဲသို့ ရောက်သော အခါ သူသည် ဖရင့်နှင့် ဒေဗ်တို့လို ပုဂ္ဂိုလ်များက ၎င်းအပေါ် မျက်စိကျအောင် ဆွဲဆောင်မှု ရှိနေခြင်းက ၎င်း၏ ဘဝ တစ်လျှောက်လုံးအား ကျိန်စာသင့်အောင် ဖန်တီးလာခြင်းပင် ဖြစ် လေသလောဟု ဆင်ခြင် တွေးတောမိသည်။ စိတ်မချမ်းမြေ့စရာ ကောင်းလှသည့် အတွေး တစ်ခုပင်။ ဖရင့်နှင့် ဒေဗ်တို့လို ပုဂ္ဂိုလ်များသည် အတ္တ လွန်ကဲသူများ ဖြစ်သည်။ ကိုယ်ကျိုးကိုသာ ကြည့်တတ်ကြသူများ ဖြစ်သည်။ တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး အိမ်ထောင်ပြုကြသည်ဟု ဆိုရာ၌ အတူတကွ နေထိုင်ကြပြီး ချစ်တင်း နှီးနှောရုံ သက်သက်မျှသာ မဟုတ်မူဘဲ မိမိနှင့် အတူ နေသူ အိပ်ရာဖော်အား အပေးအယူ မျှတစွာ ကျင့်ကြံ ပြုမူရန် လိုအပ်လှသည် ဆိုသော မှန်ကန်သည့် သစ္စာတရားကို နားလည် သဘောပေါက်ကြောင်း ဖော်ထုတ် ပြသနိုင်ခြင်း မရှိသူ တစ်ဦးတစ်ယောက်အား အိမ်ထောင်ပြုခွင့် ပေးလိုက်ခြင်းသည် အလွန် မှားယွင်းသည်။ ထိုအိမ်ထောင်ရေး ဘာသာရပ်ကို စာသင်ကျောင်းများ၌ပင် သင်ကြားပေးသင့်သည်ဟု ဂျိန်းက ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ကြေညာလိုက်၏။

‘အိမ်ထောင်ဖက် ရွေးချယ်တယ် ဆိုတာ ဘဝ အတွက် သိပ်အရေးကြီးတဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက် တစ်ခုပဲ၊ ဒီတော့ ဒီကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဘာဖြစ်လို့ စာသင် ကျောင်းတွေမှာ သင်မပေးထိုက်ရမှာလဲ’

ဂျိန်း တစ်ယောက် ပြီးလိုက်မိ၏။ ဂျိန်းသည် ထိုမေးခွန်းကို အသံ ထွက်
၍ ပြောလိုက်မိခြင်း ဖြစ်သည်။ ရူးသွပ်ခြင်း၏ အဦးအစ လက္ခဏာ တစ်ရပ်ပင်
ဖြစ်နေလေရောသလား။

‘နုပျို ငယ်ရွယ်သေးသော တစ်ခုလပ်မကလေး တစ်ယောက် စိတ်ဖောက်
ပြန်သွားခြင်း’

ဂျိန်းသည် လက်သီးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်လိုက်မိ၏။ ဒီကိစ္စကို
မည်သည့် နည်းနှင့်မျှ သူ ဆက်မတွေးတော့ပါ။ သူသည် မည်သည့် နည်းနှင့်မျှ
စိတ်ပျော့ညံ့သူ တစ်ဦး ဘဝသို့ အရောက်မခံနိုင်။ စိတ်ညစ်ညူးစရာ အတွေး
များကိုလည်း မတွေးလိုပါ။ သွေးစိမ်းရှင်ရှင် ထွက်နေသော ဒဏ်ရာအား ဆား
နှင့် ပက်သည့် သဘောမျိုးက လွဲ၍ ဘာမှ အကျိုးထူးလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။

ရောမ မြို့လယ်ကောင်ရှိ ဗိယာဒိုင်ဖိုရီ အင်ပီရီယယ်လီ လမ်းမကြီး၏ လူသွား
လမ်းပေါ်တွင် ကာမင် ဇူလီ ဆိုသူသည် ၎င်း၏ ဇနီးနှင့် ဒေါသတကြီး အငြင်း
အခုံ ဖြစ်ပွားနေကြသည်။ ဇနီး ဖြစ်သူက မီလန်မြို့တွင် ကျင်းပမည် ဖြစ်သော
ဝမ်းကွဲ ညီမ တစ်ယောက်၏ လက်ထပ်ပွဲသို့ သွားရောက်လိုသည်။ ခင်ပွန်း
ဖြစ်သူက ၎င်း၏ ဇနီးနှင့် ထိုဝမ်းကွဲ ညီမတို့မှာ ငယ်စဉ်တောင်ကျေး ကလေး
ဘဝ အရွယ်ကပင် ကွဲကွာလာကြသူများ ဖြစ်ပြီး ယခု အချိန်၌ တစ်ဦးနှင့်
တစ်ဦး လမ်းပေါ်၌ ရင်ဆိုင် တွေ့ကြသည့်တိုင်အောင် မှတ်မိကြလိမ့်မည် မဟုတ်
ကြောင်း၊ သို့ကြောင့် ရင်းနှီးခြင်း အလျှင်း မရှိသော ဆွေမျိုး တစ်ဦး၏ လက်
ထပ်ပွဲသို့ ငွေအကုန်အကျခံ၍ သွားရောက်မည် ဆိုခြင်းမှာ သင့်မြတ် လျော်
ကန်ခြင်း မရှိကြောင်း ထောက်ပြသည်။ ၎င်း၏ ဆွေးနွေးချက်ကို တစ်ဖက်သား
အနေနှင့် ကိုယ်ထိလက်ရောက် ရန်မူလာဖွယ်ရာ မရှိဟု ယူဆထားသည်။ သို့
ရာတွင် ဇနီး ဖြစ်သူက မပြောမဆိုနှင့် ၎င်း၏ ပါးပြင်အား ခပ်ပြင်းပြင်း လှမ်း
ရိုက်လိုက်သော အခါ သူ အလွန်အမင်း အံ့အားသင့်သွားသည်။

ဒေါသ ထွက်သွားသော ကာမင် ဇူလီက ၎င်း၏ ဇနီးအား ဖမ်းဆွဲလိုက်
သည်။ သို့ရာတွင် ဇနီး ဖြစ်သူက တစ်ဖက်သို့ တိမ်းရှောင်ပေးလိုက်ရာ ဇနီး
ဖြစ်သူသည် သပ်သပ်ရပ်ရပ်နှင့် ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ဝတ်ဆင်ထားသူ လူ
လတ်ပိုင်း အရွယ် အမျိုးသား တစ်ဦးထံ တည့်တည့်ကြီး ဝင်တိုးမိလေ၏။
အရှိန် မထိန်းနိုင်အောင် အငိုက်မိသွားသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ပလက်ဖောင်းပေါ်

mgyoe.com

သို့ ကိုးရိုးကားရား လဲကျသွားတော့သည်။ ဖြောင်းခနဲ မြည်အောင် အရိုး ကျိုး သွားသော အသံကိုပင် ကျယ်လောင်စွာ ကြားလိုက်ကြရသည်။

ကာမင် ဇူလီက ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထံ ကူညီရန် အပြေးအလွှား ရောက်ရှိသွား သည်။ ‘ဘယ်ကိုများ ထိခိုက်သွားပါသလဲ ခင်ဗျာ၊ ခွင့်မလွှတ်နိုင်အောင် မိုက်မဲ လှတဲ့ နွားသာသာ ကျွန်တော့် ဇနီး အတွက် လှိုက်လှိုက်လဲ့လဲ့ကြီး တောင်းပန် ပါတယ်’

အဆိုပါ ပုဂ္ဂိုလ်က အင်္ဂလိပ် ဘာသာဟု ယူဆရသော ဘာသာစကားဖြင့် ပြောလိုက်သဖြင့် အံ့အားသင့်သွားရသည်။ ကာမင် ဇူလီသည် အင်္ဂလိပ် စကား ကို တစ်လုံးစ နှစ်လုံးစ နားလည်သော်လည်း ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ လက်မှာ ဆိုးဆိုး ရွားရွား ထိခိုက် ဒဏ်ရာ ရရှိသွားကြောင်း သူ ရိပ်မိလိုက်သည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်က ပြောလိုက်သည်။
‘ကျုပ်နာမည် အိုက်မ်ပါ၊ ကျုပ် ထရန့်စ် အမေရိကန် လေကြောင်း ကုမ္ပဏီနှင့် ချက်ချင်း လက်ငင်း ဆက်သွယ်မှ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်’

စတီဗင် မာလိုရီသည် တစ်မနက်ခင်းလုံးလိုလို ဟိုက်ဒ်ပတ် ပန်းခြံတွင်းရှိ ခုံ တန်းလျားရှည် တစ်ခုတွင် အချိန်ဖြုန်းခဲ့သည်။ ထိုနံနက်ခင်းသည် ကြည်နူးဖွယ် ကောင်းသော နံနက်ခင်း ဖြစ်သည်။ နာရီပေါင်း များစွာ ကြာအောင် စိတ်ကို စေစားပြီး ရှေးဟောင်းနှောင်းနှောင်းဖြစ်များကို စားမြုံ့ပြန်ခွင့် ရရှိခဲ့သည်။ သူ ထို နေရာမှ ထွက်ခွာသွားသင့်ပြီဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တစ်ချိန်လုံး သတိပေးနေခဲ့ သော်လည်း ထိုနေရာ၌ပင် ဆက်၍ နေခဲ့မိသည်။ အဖိုးတန်လှသော အချိန်ကို အရသာခံ၍ နေမိခြင်းပင်။ အချိန် ဟူသည် တစ်ဦးတစ်ယောက်ထံတွင် လက် ကျန် နည်း၍ သွားလေလေ ပို၍ ပို၍ အဖိုးတန်လာလေလေ ဖြစ်သည်။ နောင် နှစ် သည်အချိန်လောက်တွင် သူသည် မည်သည့် အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်နေရလိမ့် မည်နည်းဟု တွေးကြည့်လိုက်မိ၏။ ပန်းခြံထဲတွင် ထိုင်၍ နေနိုင်တော့မည် မဟုတ်။ ချီးမှပဲ။ သူ အငြိမ်းစား မယူလိုသေးပါ။

သူသည် ကျန်းမာရေးကို အထူးတလည် ဂရုစိုက်သည့် လူစားမျိုး ဖြစ် သောကြောင့် အလွန် အရွယ် တင်သည်။ ကျစ်ကျစ်လျစ်လျစ်နှင့် အရပ် ရှည်သူ ဖြစ်ပြီး ပျိုပျို အိုအို ဣတ္ထိယ မျိုးစုံက နှစ်လိုသော သဘောနှင့် မကြည့်ဘဲ မနေနိုင်အောင် အကြည့်ခံနေရသူ တစ်ဦး ဖြစ်သည်။

mgyoe.com

သို့သော် သူ့အဖို့ အသက်အရွယ် ကြီးရင့်သွားလေပြီ။ အပြုံးပန်းများလည်း နွမ်းကုန်ကြလေပြီ။ မကြာခင် အသက် ခြောက်ဆယ် ပြည့်ရန် ငါးလသာ လို တော့သည်ဟု တွေးကြည့်ရသည်မှာ မယုံနိုင်စရာ ကောင်းသလို စိတ်မချမ်းသာ စရာ တစ်ရပ်ပင်တည်း။ ထပ်ခါတလဲလဲ ဆိုသလို အသက် ခြောက်ဆယ် ပြည့်ပြီဟု သူ့ကိုယ်တိုင်က မခံစားရသေးကြောင်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြန်၍ သတိပေးနေမိသည်။ သို့ရာတွင် အသက် ခြောက်ဆယ် ပြည့်သည့် အခါ မည်သို့ မည်ပုံ ခံစားရတတ်ပါသနည်းဟု သူ့ကိုယ်သူ ပြန်မေးမိပြန်၏။

သူသည် ဆံပင် မကျွတ်သေးချေ။ ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်ကလည်း ကျစ် ကျစ်လျစ်လျစ် ရှိနေဆဲပင်။ သို့သော် စာအုပ်ကြီးသမားများက သူသည် လေ ယာဉ်ကြီးများအား မောင်းနှင်နိုင်စွမ်း ရှိသည့်တိုင်အောင် အသက် ခြောက် ဆယ်တွင် အရွယ် ကုန်ခဲ့ပြီဟု သတ်မှတ်လိုက်ကြသည်။

သူတစ်ကိုယ်လုံး တောင့်တင်းလာသည်။ ခုံတန်းလျားရှည်ပေါ်၌ သူ ထိုင် နေခဲ့သည်မှာ ကြာမြင့်လှချေပြီ။ နေ့လယ်စာ စားချိန်ကိုပင် ကျော်လွန်ခဲ့လေ ပြီတည်း။

သူသည် မြက်ခင်းပြင်ပေါ်မှ နှေးကွေးစွာ ဖြတ်သန်းလာခဲ့သည်။ အပြန် လမ်းပေါ်ရှိ ပတ်ခဲလိန်းသို့ အရောက်တွင် ညနေပိုင်း၌ ထုတ်ဝေသော စတင်းဒတ် သတင်းစာ တစ်စောင်ကို ဝယ်လိုက်၏။ ကံကောင်းမည် ဆိုပါက သူ့စိတ်နှင့် အကြိုက် တွေ့မည့် ရုပ်ရှင် သို့မဟုတ် ပြဇာတ် ကြော်ငြာ တစ်ခုခုကို တွေ့တန် ကောင်းပါရဲ့။ သို့သော် အကြိုက် မတွေ့ဖို့က ပိုများပါသည်။ ပျင်းရိ ငြီးငွေ့ဖွယ် ကောင်းသော ရုပ်ရှင်နှင့် ပြဇာတ်များကို တမင်ကလာ ဖန်တီးနေကြခြင်းပင် ဖြစ်လေသလော၊ သို့တည်းမဟုတ် သူ့ကိုယ်တိုင်က နှစ်ချို့လာ၍ပင် ဖြစ်လေ သလော၊ သို့တည်းမဟုတ် သူသည် အသက် ခြောက်ဆယ်နှင့် နီးကပ်လာသော ကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသလော။

သူသည် အခန်းသော့ကို ယူရန် ကင်ဆင်တန် ဟီလ်တန် ဟိုတယ်ရှိ ဧည့်ကြို စားပွဲတွင် ခဏ ရပ်တန့်လိုက်သည်။ သူ့အတွက် သတင်းစကား တစ်ခု ရောက်ရှိနေသည်။

‘မစ္စတာ ပေါ်တာအား ဆက်သွယ်ပါ၊ အလွန် အရေးကြီးသည်’ ဟု အမှာစကားက ဆိုပါ၏။

လန်ဒန်ရှိ ထရန့်စ် အမေရိကန် လေကြောင်း ကုမ္ပဏီ၏ မန်နေဂျာ မစ္စတာ ပေါ်တာသည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် သူသည်သာ အလုပ် အများဆုံးဟု ယူဆ

mgyoe.com

နေသူ တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ မာလိုရီသည် မစ္စတာ ပေါ်တာနှင့် မဆက်သွယ်ခင် ၎င်း၏ အခန်းဆီသို့ တက်သွားပြီး ဖိနပ်နှင့် ကုတ်အင်္ကျီကို ချွတ်၍ လည်စည်း ကို လျှော့ချလိုက်သည်။

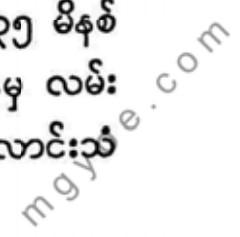
သူ့အသံကို ကြားရသောကြောင့် မစ္စတာ ပေါ်တာ စိတ်သက်သာမှု ရရှိ သွားပုံ ရသည်။ လုံးဝ ကြိုတင်၍ မျှော်လင့်မထားသော ကိစ္စ တစ်ရပ် ဖြစ်သွား ခဲ့ရုံသာမက ထိုပြဿနာမှာ အလွန် အလွန် အရေးကြီးသော ကိစ္စမျိုး ဖြစ်နေ သည်။ လေယာဉ်မှူး မာလိုရီသည် ယနေ့ ညနေခင်းတွင် လန်ဒန်မှ ဘာရိန်း လေကြောင်း ခရီးစဉ် အစား ရောမမှ ဆန်ဖရန်စစ္စကို လေကြောင်း ခရီးစဉ်အား တာဝန်ယူ မောင်းနှင်ပေးရမည် ဖြစ်သည်။ မာလိုရီသည် ဗြိတိသျှ အဲယားဝေး လေယာဉ်နှင့် ရောမမြို့သို့ လိုက်ပါရန် အချိန် လုံလောက်ရုံမျှသာ ရှိသည်။ ယခုကဲ့သို့ လေယာဉ် ဝန်ထမ်း အပြောင်းအလဲ လုပ်ရခြင်း အကြောင်းရင်းကို မာလိုရီက မေးမြန်းသော အခါ လေယာဉ်မှူး အိုက်ဗ်သည် မတော်တဆ ထိခိုက် ဒဏ်ရာရမှုကြောင့် လက်ကျိုးသွားကြောင်း၊ ရက်သတ္တပေါင်း များစွာ အနားယူ ရလိမ့်မည် ဖြစ်ကြောင်းနှင့် အဆိုပါ လေကြောင်း ခရီးစဉ်သည် ထပ်မံ၍ နှောင့်နှေး ကြန့်ကြာမှု မရှိရလေအောင် အစားထိုးနိုင်မည့် လေယာဉ်မှူး တစ် ဦးကို ရှာဖွေရခြင်း ဖြစ်ကြောင်း မစ္စတာ ပေါ်တာက ကသောကမြော ပြန်လည် အဖြေ ပေးသည်။

‘အဲဒီ လေကြောင်း ခရီးစဉ်ဟာ သတ်မှတ်ထားတဲ့ အချိန်ဇယား အတိုင်း နီးနီးစပ်စပ် ထွက်ခွာ ပျံသန်းနိုင်ဖို့ သိပ်အရေးကြီးတယ် ဆိုတာ ခင်ဗျားကို အထူးတလည် ပြောပြနေစရာ လိုမယ် မထင်ပါဘူးလေ’

မစ္စတာ ပေါ်တာက ၎င်း၏ စကားကို အဆုံးသတ်လိုက်၏။ ပေါ်တာ၏ ဆိုလိုရင်း အဓိပ္ပာယ်ကို နားလည် သဘောပေါက်သောကြောင့် မာလိုရီက ခေါင်း ညိတ်လိုက်မိသည်။

‘ဘုရားရေ၊ ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီး စီးနင်း လိုက်ပါမယ့် လေကြောင်း ခရီး စဉ်ပါကလား’

လေယာဉ်မှူး မာလိုရီက စကားပြောခွက်ကို ပြန်တင်လိုက်ပြီးနောက် ၃၅ မိနစ် ကြာသော အခါ ကယ်လီဖိုးနီးယား ပြည်နယ်၊ ဆန်ဖရန်စစ္စကို မြို့စွန်မှ လမ်း ဘေး ဟိုတယ် အိပ်ခန်း တစ်ခု အတွင်းရှိ တယ်လီဖုန်း ခေါင်းလောင်းသံ

တစ်ခု မြည်လာသည်။ တယ်လီဖုန်း ခေါင်းလောင်းသံသည် အခန်းထဲတွင် အနားယူနေသော ဆံပင် နက်နက်နှင့် ဗလ ခပ်ကောင်းကောင်း လူရွယ် တစ်ဦး အား လန့်ဖျပ်သွားစေသည်။ သူသည် တောင့်တင်းနေသော အကြောအခြင်များ ကို ပြေလျော့သွားစေရန် ကြိုးပမ်းနေသော်လည်း စကားပြောခွက်ဆီသို့ လက် လှမ်းလိုက်သော အခါ ၎င်း၏ လက်သည် အနည်းငယ် တုန်ယင်နေကြောင်း သတိထားလိုက်မိသည်။ သူက လက်သီးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်လိုက်ပြီး ပြန်ဖြန့်လိုက်၏။

‘ဟုတ်ကဲ့’

‘အစီအစဉ် ပြောင်းတယ်’

သူသည် အဆိုပါ အသံကို မှတ်မိသွားသည်။

‘ဘာပါလိမ့်’

‘အိုက်မ်ကို မေ့လိုက်တော့၊ သူ ဒဏ်ရာ ရသွားတယ်’

‘မေ့လိုက်တော့၊ ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တယ်၊ မာလိုရီ ဆိုတဲ့ လူက သူ့နေရာမှာ အစားထိုးရတယ်၊ သူ လိပ်စာက ၂၀၃၊ ဝဲလ်လင်ဝေး၊ ဝေါလ်နတ်ကရီ၊ ရေးမှတ်ထားဦး၊ မင်း ရေး မှတ်နေရဲ့လား’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ရပါပြီ’

‘စတင် ထွက်ခွာချိန် နောက်ကျလိမ့်မယ်၊ ဘယ်လောက် ကြာမလဲ ဆို တာကိုတော့ ငါလည်း မသိဘူး၊ မင်းကို ငါ ထပ် အသိပေးမယ်၊ ဒီတော့ အိုက်မ်ကို မေ့လိုက်တော့၊ သူ့ကို တို့ လုံးဝ စိတ်မဝင်စားတော့ဘူး၊ မာရီလိုက အစားဝင်သွားပြီ၊ ၂၀၃ ဝဲလ်လင်ဝေး၊ ဝေါလ်နတ်ကရီ ဆိုတဲ့ လိပ်စာကိုကော မင်း မှတ်ထားပြီးပြီလား’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ မှတ်ထားပြီးပြီလို့ ခင်ဗျားကို ကျုပ် ပြောပြီးပြီပဲ’

‘ကောင်းပြီလေ’

တယ်လီဖုန်း လိုင်းကြိုးမှ အသံ တိတ်ဆိတ်သွားသည်။

လမ်းဘေး ဟိုတယ် ပိုင်ရှင်သည် အဆိုပါ တယ်လီဖုန်းနှင့် အပြန်အလှန် ပြောဆိုချက်များကို ကြားမှ ဖြတ်၍ ခိုးယူ နားထောင်နေသော်လည်း သူ နား မလည်သော ဘာသာစကားနှင့် ပြောဆိုနေကြခြင်း ဖြစ်သောကြောင့် ဝဲလ် လင်ဝေး၊ ဝေါလ်နတ်ကရီ ဆိုသော စကားလုံးများကသာ သူ့အဖို့ အဓိပ္ပာယ် ရှိပေသည်။ စိတ်ပျက်စရာ ကောင်းလိုက်ပါဘိ။

နောက်တစ်ကြိမ်တွင်မူ အခန်းနံပါတ် ၁၂ မှ ပြင်ပသို့ တယ်လီဖုန်း ဆက်သော အခါ အင်္ဂလိပ်လို ဆက်သွယ်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုသူမှာ ပညာတတ် လေသံ ပေါက်သည် ဟူ၍ပင် ဆိုနိုင်လောက်သည်။ ဒီတစ်ကြိမ်တွင်မူ အဆိုပါ ပုဂ္ဂိုလ်က ဝေါလ်နတ်ကရိမှ မာလိုရီ၏ တယ်လီဖုန်း နံပါတ်အား သိလိုသော ကြောင့် စုံစမ်းရေး ဌာနသို့ ဆက်သွယ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

အတန်ငယ် ကြာသော အခါ အဆိုပါ အသံရှင်ကပင် ဝေါလ်နတ်ကရိမှ တယ်လီဖုန်း နံပါတ်အား တိုက်ရိုက် ဆက်သွယ်ပြန်သည်။

အမျိုးသမီး တစ်ယောက်က ပြန်ဖြေသည်။ တယ်လီဖုန်း ခေါင်းလောင်း သံကြောင့် အိပ်ရာက နိုးလာရဟန်ဖြင့် အိပ်ချင်မူးတူးသံ ပေါက်နေသည်။

‘လေယာဉ်မှူး မာလိုရီ ရှိပါသလား ခင်ဗျာ’

‘မရှိပါဘူးရှင်၊ ဝမ်းနည်းပါတယ်၊ သူက ကြာသပတေးနေ့ ညနေပိုင်း အထိ ခရီး လွန်နေမှာပါ’

‘အခု ပြောနေတာ လေယာဉ်မှူး မာလိုရီရဲ့ ဇနီး ပါလား ခင်ဗျာ’

‘မဟုတ်ပါဘူး၊ သူ ကွယ်လွန်သွားပါပြီ၊ ကျွန်မက သူ့သမီးပါ၊ အခု ဆက်သွယ်တာ ဘယ်သူပါလဲ’

‘မိတ်ဆွေ တစ်ဦးပါ၊ ကျွန်တော် နောက်မှ ပြန်ဆက်သွယ်ပါ့မယ်၊ ဝှတ် ဘိုင်’

‘ကျွန်မ အနေနှင့် ရှင့်ဆီကို ပြန်ဆက်ခိုင်း..’

သို့ရာတွင် အခန်း နံပါတ် ၁၂ က စကားပြောခွက်ကို ပြန်ချသွားလေပြီ။ ရိုင်းစိုင်းသည်ဟုပင် ဆိုရလေမလား။ သို့ရာတွင် နိုင်ငံခြားသားများနှင့် ဆက် သွယ်ရာ၌ သူက မည်သို့ မည်ပုံ မျှော်လင့်ထားပါသနည်း။ လူမျိုး ကွဲပြားပါက စရိုက်ချင်းလည်း မတူနိုင်ဟု လမ်းဘေး ဟိုတယ် ပိုင်ရှင်က ဆင်ခြင် သုံးသပ် လိုက်လေသည်။

ဂျိန်းက သမ်းဝေလိုက်၏။ နံနက် ရှစ်နာရီ မထိုးခင် တယ်လီဖုန်း ဆက်သူများ သည် အလိုက်ကန်းဆိုး မသိသူများပင် ဖြစ်သည်။ ဂျိန်းက ပြန်အိပ်ရန် စိတ်ကူး လိုက်ပြီးမှ မအိပ်တော့ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ဂျိန်းသည် မီးဖိုထဲသို့ ဝင်သွား ပြီး ဂျူယာဂု တစ်ပန်းကန် ကျိ၍ နှပ်စရာ မလိုသော ကော်ဖီကို ဖျော်လိုက် သည်။

ရေဒီယိုကလည်း ကျယ်လောင် စူးရှသော ရှေးခဲတေးဂီတ၊ ကျေးလက် ဒေသ တေးသံများနှင့် ချွဲချွဲပျစ်ပျစ် ရှိသော်လည်း နားဝင်ပီယံ ဖြစ်စေသော မန်သိုဗာနီ၏ တေးဂီတများကိုသာ လွှင့်ထုတ်နေသည်။ သတင်းစုံ လွှင့်ထုတ် နေသော အသံလွှင့် ဌာန တစ်ခုမှ သတင်း ကြေညာသူက ချီကာဂိုမြို့မှ မီး လောင်မှု တစ်မှု အကြောင်းနှင့် ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီး ဆန်ဖရန်စစ္စကိုသို့ လာရောက် ရန် ရှိကြောင်း ကြေညာနေသည်။ ဂျိန်းသည် ရေဒီယိုကို ခေတ္တမျှ ပြန်ပိတ် လိုက်ပြီးနောက် မန်သိုဗာနီ၏ တေးဂီတသံကို ပြန်ဖွင့်လိုက်၏။

ရာသီဥတုမှာ အံ့့မှိုင်း ရီဝေနေသည်။ ကြီးမားပြီး မည်းမှောင်နေသော ကြောက်စရာ တိမ်တိုက် အစုအဝေးများသည် ကောင်းကင်ပေါ်၌ နိမ့်နိမ့်ကလေး တွဲလွဲခိုလျက် ရှိကြသည်။ ဂျိန်း၏ ဖခင်သည် လေယာဉ်နှင့် အသက်မွေးသူ များ၏ ပုံစံအတိုင်း ရာသီဥတု အကြောင်းကိုသာ မမောနိုင် မပန်းနိုင် ပြောဆို နေတတ်သူ ဖြစ်သည်။ ဂျိန်း ငယ်စဉ်ကမူ ဖခင်ကို ဘုရား တစ်ဆူ ဂူ တစ်လုံး ပမာ လေးစား ကြည်ညို အထင်ကြီးခဲ့သည်။

ဂျိန်း၏ ဖခင်သည် အရာရာကို တတ်သိ နားလည်သူ ဖြစ်သည်။ ချောမော ခံ့ညားသူ ဖြစ်ပြီး ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ် အတွင်းက ဗုံးကြဲ လေယာဉ်ကို မောင်းနှင် ခဲ့သူ လေသူရဲ တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ထို့နောက် ထရန်စ် အမေရိကန် လေကြောင်း ကုမ္ပဏီတွင် အင်မတန် ညက်သော ကွန်စတယ်လေးရှင်း လေယာဉ်များကို မောင်းနှင်ခဲ့သည်။

သို့သော် များမကြာခင် နှစ်အနည်းငယ် အချိန်ပိုင်း အတွင်းကမူ ဂျိန်း၏ ဖခင်သည် လက်တွေ့ သဘာဝနှင့် ကင်းကွာနေသူ ဖြစ်ကြောင်း သိခဲ့ရပြန်၏။ သို့သော် ယခု အချိန်တွင်မူ နာရီ ချိန်သီးသည် တစ်ပတ်ကျော့၍ ပြန်လည် ရောက်ရှိလာပြန်လေပြီ။ ဂျိန်း၏ ဖခင်သည် ပညာရှိ တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ အင် မတန် နှစ်လိုဖွယ် ကောင်းသည်။ အားကိုးလောက်သော ကျောက်ဆောင် ကျောက် ကမ်းပါးကြီး တစ်ခု ဖြစ်သည်။ ဖခင်ကို အောက်မေ့ တသမိပါ၏။ ဖခင် ဖြစ် သူသည် ရက်ပိုင်း အတွင်း ပြန်လည် ရောက်ရှိလာမည် ဖြစ်ပြီး ရက်သတ္တ တစ်ပတ်ကျော် ကြာအောင် နေအိမ်၌ ရှိနေလိမ့်မည်သာ ဖြစ်သည်။ ဖခင် ဖြစ်သူ နေအိမ်၌ ပြန်လည် ရောက်ရှိနေစဉ် ဂျိန်းသည် ဖခင်နှင့် အချိန် ကြာမြင့်စွာ အတူတူ နေလေ့နေထ ရှိသောကြောင့် မဟုတ်။ သို့သော် ဖခင် ဖြစ်သူ အိမ်၌ မားမားမတ်မတ် ရှိနေခြင်းသည် အင်မတန် ကျက်သရေ ရှိလှသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဖခင် ဖြစ်သူသည် နောက်ထပ်၍ အိမ်ထောင်ပြုလေမလား။ ဖြစ်နိုင်စရာ ရှိသည်။ ဤကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ဓမ္မဓိဋ္ဌာန်ကျဖို့တော့ လိုသည်။ သူသည် ချစ်ခင် နှစ်သက်ဖွယ် ကောင်းသူ တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ သူသည် နေအိမ်နှင့် အလှမ်း ကွာဝေးနေစဉ် အမျိုးသမီးများအား လိုက်လံ၍ ပိုးပန်းနေလေ့ရောသလား။ လေယာဉ်မယ်ကလေးများကို ပိုးပန်းနေလေသလား။ အမျိုးသမီး ခရီးသည်များ ကို ပိုးပန်းနေလေ့ရောသလား။ သို့တည်းမဟုတ် သူသည် ဇိမ်မယ်များနှင့် အပျော်ကျူးနေလေ့ရောသလား။ မင်း စိတ်ကူးတွေကလည်း ညစ်ညမ်းလိုက်တာ၊ ကိုယ့်ကိစ္စကိုသာ ကိုယ်တွေးစမ်းပါ ဟု သူ့ကိုယ်သူ ပြန်သတိပေးမိပြန်၏။

ဒါ ကိုယ့်ကိစ္စပဲ၊ သူသာ နောက်အိမ်ထောင်ပြုခဲ့လျှင် ငါ့အတွက် မိခင် အသစ်ကျပ်ချွတ် တစ်ယောက် ထပ်ရလာမှာပေါ့ ဟု သူ့ကိုယ်သူ ပြန်ဆင်ခြေ ပေးမိပြန်သည်။

ဂျိန်းက အသက် ပြင်းပြင်း တစ်ချက် ရှုသွင်းလိုက်၏။ ဟင့်အင်း၊ ငါ ဒီကိစ္စကို နောက်ထပ် မစဉ်းစားတော့ဘူး။ တစ်ခါ ဒီကိစ္စကို နောက်ထပ် မစဉ်း စားမိအောင် နံနက်စာ စားပွဲမှ ထ၍ အလုပ် ရှုပ်အောင် အလုပ်လုပ်နေမှပဲ ဖြစ် တော့မည်။

ဂျိန်းသည် ရေချိုးပြီးနောက် အဝတ်အစားများကို လဲလှယ် ဝတ်ဆင်လိုက် ၏။ သူက စားပွဲပေါ်မှ ပန်းကန်ခွက်ယောက်များအား သိမ်းဆည်းနေစဉ် အိမ် ရှေ့ အဝင် လမ်းပေါ်သို့ ထရပ်ကား တစ်စီး မောင်းဝင်လာသံကို ကြားလိုက် ရသည်။ ထိုထရပ်ကားသည် ကားဂိုဒေါင် ရှေ့၌ ရပ်လိုက်ကြောင်း မီးဖိုချောင် ပြတင်းပေါက်မှ လှမ်း၍ မြင်လိုက်ရ၏။ တိုဘီက ဟောင်လိုက်သည်။

ကုန်ပဒေသာဆိုင် ဖွင့်ထားသော ဆီးယားစ် ကုမ္ပဏီမှ ထရပ်ကား တစ်စီး ပါကလား။ ဆီးယားစ်မှ ဝယ်ယူထားသော ပစ္စည်း မရှိပါ။ အိမ်မှား၍ ဝင်လာ ခြင်းပင် ဖြစ်ရမည်။ ဤလမ်းပေါ်ရှိ နေအိမ် တစ်ဝက်ခန့်၏ အိမ်နံပါတ်များကို လမ်းပေါ်မှ လှမ်းကြည့်၍ မမြင်ရပါ။ ပစ္စည်း လာပို့သူများသည် အမြဲတမ်း လိုလို အိမ်မှား၍ ဝင်လာတတ်ကြသည်။

ဂျိန်းသည် အိမ်ရှေ့ တံခါးအား သွားဖွင့်မပေးမီ မီးဖိုခန်းတွင် ရှိသော ကြည့်မှန်၌ မိမိကိုယ်ကို အလိုအလျောက် တစ်ချက် လှမ်းကြည့်လိုက်၏။ နက် မှောင်သော ဆံပင် ခပ်တိုတိုအား လက်နှင့် တစ်ချက် သပ်လိုက်သလို နှုတ်ခမ်း အား တစ်ချက် ကြည့်လိုက်မိသည်။ ချည်ရှုပ်အင်္ကျီတွင် လူမြင် ကောင်းအောင် ကြယ်သီး စုံစုံစေ့စေ့ တပ်ဆင်ထားပြီးလည်း ဖြစ်သည်။

ယာဉ်မောင်း ပုဂ္ဂိုလ်မှာ အသားညိုသူ တစ်ဦး ဖြစ်ပြီး မေးဖျား၌ အမာ ရွတ်ကလေး တစ်ခု ရှိသည်။

‘၂၀၃ ဝဲလ်လင်ဝေးက မာလိုရီ နေအိမ်ပါလား ခင်ဗျာ’

‘မှန်ပါတယ်’

‘ဖိုင်တွဲ ထည့်တဲ့ ဗီရို တစ်လုံး လာပို့တာပါ ခင်ဗျာ’

‘ဘာပစ္စည်း၊ မှားနေပြီ ထင်တယ်’

‘ဖိုင်တွဲ ထည့်တဲ့ ဗီရိုပါ၊ မှာကြားသူက..’

ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် လက်ထဲမှ စာရွက် ညှပ်ထားသော ဖိုင်တွဲ အမှာစာကို ပြန်ကြည့်ရင်း ‘အက်စ် မာလိုရီ..’

သူ့အသံက ခပ်ဝဲဝဲပင်။ မက်ဆီကန် လူမျိုးလား။

‘အက်စ် မာလိုရီ ဆိုတာ ကျွန်မ အဖေပဲ’ ဂျိန်းက ပခုံးကို တွန့်လိုက် ၏။ ‘ကောင်းပြီလေ၊ ဟုတ်လိမ့်မယ်လို့ပဲ ကျွန်မ ထင်ပါတယ်၊ သူကတော့ ကျွန်မကို အဲဒီ ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဘာမှ ပြောမထားဘူး’

‘အဲဒီ ပစ္စည်းကို အထဲ သွင်းတုန်း ခင်ဗျားက ခြင်လုံ သံဆန်ခါ တံခါး ကို ဖွင့်ပေးထားပါလား ခင်ဗျာ’

ထရပ်ကား၏ နောက်ဘက်တွင် ဒုတိယ ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ယောက် ရှိနေသည်။

‘ကောင်းပါပြီ၊ ရှင်တို့က ပစ္စည်းကို စာဖတ်ခန်းထဲ အထိ ပို့ပေးခဲ့ကြပါ’

ထိုပုဂ္ဂိုလ် နှစ်ယောက်က ရှည်လျားသော သေတ္တာကြီးအား သွင်းယူလာ ကြစဉ် ဂျိန်းက ခေါင်းကြီးနှင့် တူသည်ဟု တွေးလိုက်မိသေးသည်။

တိုဘီသည် နောက်ဖေးရှိ ခြံဝင်းထဲမှ နေ၍ အိမ်ထဲသို့ ပြေးဝင်လာ၏။ ဂျိန်းက ငြိမ်ငြိမ်နေဟု ပြောလိုက်သော အခါ ဂျိန်း အနားတွင် ဆောင့်ကြောင့် ထိုင်၍ နေလေသည်။

ဧည့်ခန်း အဝင်ဝသို့ ရောက်သော အခါ ပထမ ပုဂ္ဂိုလ်က ပြောလိုက် သည်။

‘ကျုပ်တို့ ဟောဒီ အနားမှာ ခဏ ချထားမှ ဖြစ်မယ်’

‘ဟောဒီမှာ၊ ဟုတ်လား’

ပထမဦးဆုံး အကြိမ် ကြောက်စိတ် ဝင်လာမိခြင်းပင်။

ထိုကိစ္စမှာ အံ့ဩစရာ ကောင်းလောက်အောင် လျင်မြန်စွာ ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။

သူတို့ နှစ်ယောက်က ထိုသေတ္တာကြီးကို လွှတ်ချလိုက်ပြီး တံခါးကို ခြေနှင့် ကန်၍ ပိတ်လိုက်ကြ၏။

တိုဘီသည် ထိုင်ရာမှ ခုန်ထလိုက်ပြီး ပါးစပ်ကို ဟ၍ ဟိန်းသံ ပေးလိုက်သည်။

တစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သေနတ် တစ်လက်ကို အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ ထုတ်လိုက်ပြီးနောက် လှမ်းပစ်လိုက်ရာ တိုဘီ၏ ခေါင်းကို ထိမှန်သွားသဖြင့် ဖြူဖွေးနေသော နံရံတွင် သွေးချင်းချင်း နီရဲသွားသည်။ တိုဘီသည် မြင်၍ပင် မကောင်းလောက်အောင် ကြမ်းပြင်ပေါ်၌ တွန့်လိမ် ကောက်ကွေးနေပြီး သွေးအလိမ်းလိမ်းနှင့် လဲကျသွားတော့သည်။

ထိုပစ္စတိုသည် အသံ သိပ်မကျယ်ပါ။ သို့သော် ကော်ဒိုက် ယမ်းနဲ့သည် လေထဲ၌ ပျံ့နှံ့ပြီး ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

ဤအဖြစ်အပျက်သည် ယုံကြည်နိုင်စရာပင် မရှိပါချေ။

ထို့နောက် ပြုတ်တူနှင့် ညှပ်လိုက်သလို သန်မာလှသော လက်ချောင်းများက ဂျိန်း၏ လက်မောင်းကို လာရောက် ဆုပ်ကိုင်သည်။

‘ပြဿနာ မလုပ်နှင့်ဗျာ၊ ကျုပ်တို့က ပြဿနာ မလိုချင်ဘူး၊ နားလည်တယ် မဟုတ်လား’

ဂျိန်းက ငေးကြည့်နေမိ၏။ အော်ဟစ်ချင်စိတ်များသည် လည်ချောင်းထဲ၌ ဖြစ်ပေါ်လာသော်လည်း အော်ဟစ်ချိန် လုံးဝ မရလိုက်ပါ။ ဂျိန်း၏ ပါးစပ်ပေါ်တွင် လက်ဝါးကြီး တစ်ခုက လာ၍ ဖုံးအုပ်လိုက်ပြီးနောက် ဂျိန်း၏ ဦးခေါင်းကို နံရံနှင့် ဖိကပ်ထားလိုက်သည်။ မေးစေ့ပေါ်မှ အမာရွတ်နှင့် ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဂျိန်းနှင့် အလွန် နီးကပ်စွာ ရှိနေသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်က ပြောလိုက်၏။ ‘ငြိမ်ငြိမ်နေစမ်း၊ ငြိမ်ငြိမ်ကလေး နေရင် အစစအရာရာ အဆင်ပြေသွားလိမ့်မယ်’

ယခုအချိန်တွင် ပစ္စတိုကို ကိုင်ထားသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် လှေကားမှ တစ်ဆင့် အောက်ထပ်သို့ ကမန်းကတန်း ဆင်းသွားသည်။

‘မင်းတစ်ယောက်တည်းပဲလား၊ မှန်မှန် ပြောစမ်း’

ဂျိန်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။ ညာပြောရန် ဆိုသည့် ကိစ္စကို လုံးဝ တွေးတောမိခြင်း မပါရှိချေ။

ဂျိန်းသည် တိုဘီ အလောင်းအား ငေးကြည့်နေမိ၏။ ယခု ကိစ္စမှာ အမှန်တကယ် ဖြစ်ပျက်နေခြင်းပင်တည်း။ မျက်လုံးအိမ်ထဲမှ မျက်ရည်စများ စီးကျလာကြောင်း ခံစား သိရှိလိုက်ရသည်။ ထိုအမျိုးသား၏ မျက်နှာမှာ ဝါးသွားသည်။ အသက်ရှူသည့် အခါ ၎င်း၏ လက်ဖဝါးမှ အသား၏ အနံ့အသက်ကို

mgyoe.com

ပင် သိနေသည်။ ဂျိန်းသည် ရုန်းထွက်ရန် ကြိုးစားလိုက်၏။ သို့သော် မလွယ်ကူပါ။ ဆုပ်ကိုင်ထားသော ညှစ်အားသည် လုံးဝ လျော့မသွားပါ။ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မှု၊ အကြမ်းဖက်မှု၊ လူသတ်မှု ဆိုသည်မှာ ဤသို့ ဤပုံပါတကား။ ဂျိန်း နောက်ဘက်ရှိ ပန်းချီကား တစ်ချပ်သည် ချိတ်ထားသည့် နေရာမှ ပြုတ်ကျပြီး ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ရောက်သည့် အခါ မှန်သည် အစိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာ ကွဲကြေသွားသည်။

အဆိုပါ အသံသည် ဂျိန်းထံတွင် နောက်ဆုံး ကျန်ရှိနေသေးသော ချုပ်တည်း မျိုသိပ်ထားရမှုအား ပေါက်ကွဲ ပျက်စီးသွားစေ၏။ ဂျိန်းသည် အသိစိတ်ကင်းမဲ့စွာဖြင့် ထိတ်လန့်တကြား ရုန်းကန် လှုပ်ရှားလိုက်သည်။ အတင်း အဓမ္မပိတ်ဆို့ထားခြင်း ခံနေရသော ပါးစပ်ကို ခေတ္တခဏ လွတ်မြောက်သွားအောင် စွမ်းဆောင်နိုင်စွမ်း ရှိခဲ့သည်။ ဂျိန်း၏ နှုတ်ဖျားမှ ဗလုံးဗထွေးနှင့် အော်ဟစ်သံများ ထွက်ပေါ်လာ၏။ ဂျိန်းက အိမ်ရှေ့ တံခါးဆီသို့ ကိုယ်ကို ပစ်လွှဲချရန် ကြိုးပမ်းလိုက်သည်။ ထိုလူက ဂျိန်းအား ပြန်၍ ဖမ်းလိုက်ပြီး ပါးကို ခပ်နာနာ ရိုက်၍ ခေါင်းကို နံရံတွင် ဖိကပ်ထားလိုက်သည်။

‘မမိုက်စမ်းပါနှင့်လေ၊ ကျုပ် တကယ် ပြောနေတာ၊ တို့က ခွေးကို သတ်လိုက်သလို မင်းကိုလည်း သတ်ပစ်လို့ ရတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဒီလို လုပ်စရာ မလိုပါဘူး၊ မင်း အဲဒါကိုတော့ နားလည်တယ် မဟုတ်လား’

ဂျိန်းက ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်မိကြောင်း ခံစား သိရှိလိုက်ရသည်။ သို့ရာတွင် ကြောက်လန့်မှုကြောင့် ပေါ်ထွက်လာသော မျက်ရည်များ အကြားမှ ထိုလူအား မြင်နိုင်စွမ်း မရှိပါ။ ဂျိန်းက ထစ်ထစ်အအနှင့် စကား ပြောရန် ကြိုးပမ်းမိပြန်သည်။

‘ကျွန်မမှာ ပိုက်ဆံ တစ်ပြားမှ မရှိပါဘူး’

ထိုလူက မကြား ဟန်ဆောင်နေသည်။ ကျန်တစ်ယောက်သည် အောက်ထပ်မှ ပြန်တက်လာပြီး မြေညီထပ်ရှိ အခန်းများကို လိုက်လံ စစ်ဆေးပြန်သည်။ သူတို့ နှစ်ယောက်သည် နားလည်နိုင်စွမ်း မရှိသော စကားလုံးများနှင့် အပြန်အလှန် ပြောလိုက်ကြ၏။

‘အထဲကို ဝင်’

ထိုပုဂ္ဂိုလ်က ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ရှိနေသော အဖုံးကို ဖွင့်ထားပြီး ဖြစ်သည့် သေတ္တာကြီးကို ညွှန်ပြ၍ ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုသေတ္တာထဲတွင် မည်သည့် ပစ္စည်းမှ မရှိ၊ ဗလာနတ္ထိပင်။ စာတွေ ထည့်ရန် ဗီရိုလည်း ရှိမနေပါ။

mgyoe.com

‘အဲဒီ အထဲကို ဝင်ရမှာလား’
‘ဟုတ်တယ်၊ အထဲကို ဝင်’
‘ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ ဘာကိစ္စလဲ’

လက်ထဲတွင် ပလာစတစ် တစ်လိပ်ကို ကိုင်ထားသော ဒုတိယလူက ဂျိန်းအား လှမ်း၍ ဆွဲကိုင်လိုက်သော်လည်း ဂျိန်းက ကိုယ်ကို လိမ်၍ တစ်ဖက် သို့ ရှောင်ထွက်သွားသည်။ ဤတွင် ၎င်း၏ ကက်ဦးထုပ်ကလေး ပြုတ်ကျသွား သည်။ ထိုလူသည် ဆံပင် မရှိတော့ဟု ဆိုရအောင် ဦးခေါင်း ပြောင်နေသူ ဖြစ်သည်။ ဂျိန်းက ထွက်ပြေးရန် ကြိုးပမ်းလိုက်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ လက်က ဂျိန်း၏ ပခုံးအား ဆုပ်ကိုင်လိုက်ရာ မိသွားသောကြောင့် ဂျိန်းသည် ဟန်ချက် ပျက်သွားပြီး ပြောင်ချောနေသော ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ခြေထောက် ချော်သွား သည်။ ဂျိန်း၏ ဘယ်ဘက် ခြေမျက်စိ မျက်သွားပြီး ချော်လဲသွားလေရာ ဂျိန်း ၏ လက်သည် နွေးတေးတေးပင် ရှိနေသေးသော တိုဘီ၏ ကိုယ်လုံးအား ထောက်မိလျက်သား ဖြစ်သွားတော့သည်။

ဂျိန်းသည် ပြန်ထရန် သွေးရူးသွေးတန်း ကြိုးပမ်းပြန်၏။ ဂျိန်းက ဒူး တစ်ဖက် ထောက်လိုက်မိချိန်တွင် ပါးတစ်ဖက်အား လက်သီးနှင့် အထိုးခံလိုက် ရပြန်သည်။ ဂျိန်း၏ ဦးခေါင်းထဲမှ တစ်ခုခု ပြုတ်ထွက်သွားပုံ ရပါ၏။ ဦးခေါင်း နှင့် ခန္ဓာကိုယ်သည် ဆက်လျက်သား မရှိတော့သလိုပင် ထင်လိုက်ရသည်။ မျက်စိများ မှုန်ဝါး ရီဝေလာပြီး ခြေထောက်များ ပျော့ခွေးသွားတော့သည်။

ဂျိန်းသည် လဲကျသွားစဉ် သူ့မိခင် မသေခင် တစ်နှစ်ခန့်က ဝါရှင်တန် ဒီစီ၅၅ ဝယ်ယူခဲ့သော ပန်းအိုး တင်သည့် မတ်တတ် စင်အား လှမ်းဆွဲလိုက်မိ သောကြောင့် ပန်းပင်နှင့် ပန်းအိုးသည် ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ကျ၍ ကွဲကြေသွား တော့သည်။

‘ခွေးမ’ ၎င်းအား လှမ်း၍ ဆုပ်ကိုင်ပြီး တရွတ်တိုက် ဆွဲယူသွားကြောင်း သိလိုက်ရ၏။

၎င်းတို့က ဂျိန်းအား ပက်လက် လှန်လိုက်ရာ ဂျိန်း၏ ဦးခေါင်းသည် ကြမ်းပြင်နှင့် ခိုက်မိသွားတော့သည်။ ဂျိန်းက မျက်လုံး ဖွင့်၍ ကြည့်လိုက်၏။ ၎င်း၏ ပါးစပ်ပေါ်တွင် ပလာစတစ် တိပ်ပြားနှင့် တင်းတင်းကျပ်ကျပ် ကပ် ထားသည်။

ထို့အတူ ဂျိန်း၏ လက်ကောက်ဝတ်များအား ပလာစတစ် တိပ်ပြားများ ကိုပင် အသုံးပြု၍ ချည်နှောင်ထားသည်။

ထိပ်ပြောင်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဂျိန်း၏ ကိုယ်ပေါ်တွင် ငုံ့ရင်း ပစ္စတို
သေနတ်ကို ဂျိန်း၏ မျက်နှာ ရှေ့၌ ဝှေ့ယမ်းပြနေသည်။

‘မင်းကို ငါ နောက်တစ်ခါ ထပ်မပြောတော့ဘူး’ မျက်နှာကို တံတွေး
စက် လာစဉ်သောကြောင့် ဂျိန်းက မျက်တောင် တဖျပ်ဖျပ် ခတ်လိုက်မိ၏။
‘ငါ့အနေနှင့် မင်းကို မသတ်ချင်ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ မင်းက နောက်ထပ် ဒုက္ခ ပေးလာ
ရင်တော့ တို့က သတ်ရလိမ့်မယ်၊ နားလည်တယ် မဟုတ်လား၊ တကယ် ပြောနေ
တာကွ’

‘မလုပ်ပါနှင့်ရှင်’

ပါးစပ်က ပလာစတာနှင့် ကပ်ထားသောကြောင့် အသံ ထွက်လာခြင်း
မရှိပါချေ။

ထို့နောက် တစ်ယောက်က ဂျိန်း၏ ခြေထောက်များအား ဆုပ်ကိုင်လိုက်
သလို တစ်ယောက်က ပခုံးကို ကိုင်လိုက်ကြ၏။

မေးစေ့ပေါ်တွင် အမာရွတ် ရှိသော ပထမ ပုဂ္ဂိုလ်က အေးဆေး တည်
ငြိမ်သော လေသံနှင့် ပြောလိုက်သည်။

‘မင်းရဲ့ အိမ်နီးနားချင်းတွေ မရိပ်မိအောင် မင်းကို တို့က ဒီသေတ္တာထဲ
ထည့်မလို့၊ နားလည်တယ် မဟုတ်လား၊ ဒီတော့ မင်းက တို့ကို ဒုက္ခ မပေး
ပါနှင့်၊ မင်းက ရုတ်ရုတ်သဲသဲ လုပ်ရင် မင်းကို တို့က သေနတ်နှင့် ပစ်ရလိမ့်
မယ်၊ တို့က မလုပ်ချင်ပေမဲ့ လိုအပ်ရင် လုပ်ရလိမ့်မယ်၊ မင်းဟာ ရုပ်ချောတဲ့
မိန်းကလေး တစ်ယောက်ပဲ၊ မင်းကို တို့က ဒီပုံစံ အတိုင်း ဆက်ပြီး ရှိနေစေ
ချင်ပါတယ်၊ ဟုတ်ပြီနော်’

သူ ပြောပုံမှာ မျှမျှတတ ရှိသည်ဟုပင် ယူဆရတော့မလိုလို။ ဂျိန်း တစ်
ယောက် မသေချင်သေးပါ။ အသနားခံချက်များသည် ဂျိန်း၏ စိတ်ထဲ၌ တဖွား
ဖွား ဖြစ်ပေါ်နေကြသည်။ ၎င်း၏ အသက်ကို ချမ်းသာပေးကြမည် ဆိုပါက
ဂျိန်း အနေနှင့် မည်သည့် ကိစ္စကိုမဆို လိုက်နာရန် အသင့် ရှိနေပေသည်။

သူတို့က ဂျိန်းအား မလိုက်ပြီး သေတ္တာထဲ ထည့်လိုက်ကြ၏။ ဂျိန်း၏
ဦးခေါင်းသည် မာကျောသော ပျဉ်ပြားနှင့် ဆောင့်မိသွားသည်။

အမာရွတ်နှင့် ပုဂ္ဂိုလ်က ပြောပြန်၏။

‘တို့ အခု အဖုံးကို ဖုံးလိုက်မယ်၊ ထရပ်ကားဆီ ပြန်ရောက်တဲ့ အထိ
တစ်မိနစ်လောက်ပါပဲ၊ ထရပ်ကားထဲ ရောက်တဲ့ အခါကျရင် တို့က အဖုံးကို
ပြန်ဖွင့်ပေးမယ်လို့ ကျုပ် ကတိ ပေးပါတယ်’

mgyoe.com

ထို့နောက် တစ်ကမ္ဘာလုံး မှောင်မိုက်သွားသည်။ အောင့်အည်း ချုပ်တည်း ထားခြင်းငှာ မတတ်စွမ်းနိုင်သော ထိတ်လန့် ချောက်ချားမှုသည် ခန္ဓာကိုယ် တစ်ခုလုံးတွင် ရှိသော အာရုံကြောများနှင့် ကြွက်သားများ အထိ ပျံ့နှံ့ ရောက် ရှိသွားကြသည်။ ဂျိန်းက အဖုံးအား တွန်းကြည့်လိုက်၏။ သို့သော် အနည်းငယ် မျှပင် မရွေ့ပါချေ။

‘ဘုရားသခင် ကယ်တော်မူပါ၊ ကယ်တော်မူကြပါရှင်’

ဂျိန်း၏ ဦးခေါင်း အတွင်းမှ အော်ဟစ်နေသံကို ဂျိန်း ကိုယ်တိုင် ပြန် ကြားနေရသည်။

သေတ္တာအား မ ယူလိုက်ကြစဉ် ဂျိန်း၏ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးသည် အသက် ကင်းမဲ့နေပုံ ရသော အသားစိုက်ကြီးပမာ ယိမ်းယိုင် လှုပ်ရှားပြီး သေတ္တာ၏ အတွင်းဘက် နံရံများနှင့် ထိတွေ့ ရိုက်ခတ်နေသောကြောင့် ထိုအချိန်ပိုင်း၌ ဝိညာဉ်နှင့် ခန္ဓာကိုယ်သည် ခေတ္တခဏ ကင်းကွာနေကြပုံ ရသည်။ ထရပ်ကား အတွင်းသို့ ရောက်သော အခါ အဖုံးကို ဖွင့်ပေးပါမည်ဟု ဆိုသော စကားသည် မုသားစကားသာ ဖြစ်ခဲ့သော် မည်သို့ ရှိနေမည်နည်း။ ၎င်းတို့က ဂျိန်းအား မုဒိမ်းကျင့်ရန် ရည်ရွယ်ခဲ့သော် သို့တည်းမဟုတ် အသက် ရှင်နေစဉ် အရှင် လတ်လတ် မြှုပ်နှံရန် ကြံစည်ချက် ရှိသော် မည်သို့ ရှိပါမည်နည်း။ အကယ်၍ အားရပါးရသာ အော်ဟစ်နိုင်ခဲ့မည် ဆိုပါလျှင်.. သို့သော် မအော် မဟစ်နိုင်ပါ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များကို ယုံကြည်ရန်သာ ရှိတော့သည်။ သူတို့ ခိုင်းစေသမျှကို လိုက် နာ ဆောင်ရွက်ရုံသာ ရှိတော့သည်။ ထိုကိစ္စမှာ ဂျိန်း၏ တစ်ခုတည်းသော မျှော်လင့်ချက်ပင်တည်း။

ဝုန်း.. သေတ္တာကြီးသည် တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ဖြစ်သွားပြန်သည်။ ခဏ အကြာအတွင် ကားစက်နှိုးသံ ပေါ်ထွက်လာပြီး စတင် ရွေ့လျားတော့သည်။

ဘုရားသခင် ကယ်တော်မူပါ။ ဂျိန်းကို သူတို့ မေ့သွားကြလေပြီ။ ထရပ် ကားပေါ်သို့ ရောက်သည်နှင့် အဖုံးကို ဖွင့်ပေးပါမည်ဟု ကတိ ပေးခဲ့သည်။ သူ အသက် ရှုမရဘဲ မွန်းနေပေလိမ့်မည်။ ဒီသေတ္တာကလေးထဲတွင် အသက် ရှုစရာ လေက သိပ်ရှိလှသည် မဟုတ်။

ဂျိန်းသည် အဖုံးအား လက်သီးဆုပ်နှင့် ထုလိုက်၏။

ချက်ချင်းလိုလို အဖုံး ပွင့်သွားသောကြောင့် အံ့အားသင့်သွားသည်။

‘မင်းက အဲဒီလို လုပ်စရာ မလိုပါဘူး၊ သေတ္တာကို ဖွင့်ပေးမယ်လို့ တို့ က မင်းကို ပြောပြီးပြီပဲ’

mgyoe.com

ကိုအမာရွတ်ပင်တည်း။

ဂျိန်းသည် လဲလျောင်းရင်းကပင် ထိုလူအား ပြန်ကြည့်နေမိ၏။ ၎င်း၏ တစ်ကိုယ်လုံးအား အမာရွတ်နှင့် ပုဂ္ဂိုလ်က ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး လျှောက်ကြည့် နေသည်ကို သတိထားလိုက်မိသည်။ ဂျိန်းက ထထိုင်လိုက်၏။ ကိုအမာရွတ်က ဂျိန်း၏ ပါးစပ်မှ ပလာစတာကို ခွာပေးလိုက်သည်။

‘မအော် မဟစ်ရဘူးနော်၊ အော်ရင် ဟစ်ရင် ပြန်ကပ်ရမှာပဲ၊ နားလည် တယ် မဟုတ်လား’

ထရပ်ကားသည် လမ်းထောင့် တစ်ခုတွင် ချိုးကွေ့လိုက်စဉ် အမာရွတ်နှင့် ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထရပ်ကား ကိုယ်ထည်မှ ဒေါက်တိုင် တစ်တိုင်အား လက်တစ် ဖက်နှင့် ဆုပ်ကိုင်ထားပြီး ကျန်လက် တစ်ဖက်အား ဂျိန်းထံသို့ ကမ်းပေးထား သည်။ ဂျိန်းက သူ့လက်ကို လှမ်းကိုင်လိုက်၏။ ဂျိန်းသည် သေတ္တာထဲမှ ထလာ သော အခါ အမာရွတ်နှင့် ပုဂ္ဂိုလ်က ဂျိန်း၏ လက်အား လိုအပ်သည်ထက် ပိုမို ကြာမြင့်စွာ ဆုပ်ကိုင်ထားသည်။

‘ရှင်က မက္ကဆီကန် လူမျိုးလားဟင်’

ထိုသူက ပြုံးလိုက်ပြီး ဦးခေါင်းကို ခါယမ်းလိုက်၏။

၃

ဂရင်းဝစ်ချ် စံတော်ချိန် - ၁၇:၁၁ နာရီ။
ရောမမြို့။
ညနေ ၇:၁၁ နာရီ။

ဖီယူမီစီနို လေဆိပ်သို့ လေယာဉ်မှူး မာလိုရီ ရောက်ရှိလာသော အခါ ဝါရင်
ဂျေ ဘွန်ဂါတင်သည် ဗြိတိသျှ အဲယားဝေး ဂိတ်ဝတွင် ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန်
လမ်းလျှောက်ရင်း စောင့်ဆိုင်းနေသည်။ ၎င်း၏ မျက်နှာမှာ သောကကြောင့်
ညှိုးနွမ်းနေသည်။

‘မင်း ရောက်လာလို့ ဝမ်းသာမိပါရဲ့ကွာ၊ လေယာဉ် ခရီးစဉ်ကတော့ ခု
အချိန် အထိ လေးနာရီတောင် နောက်ကျနေပြီ’

မာလိုရီက နှစ်သိမ့်ပြီး ပြုံးလိုက်မိ၏။ စီမံခန့်ခွဲမှုပိုင်းမှ ပုဂ္ဂိုလ်များ သွေး
ပျက်နေသည်ကို မြင်ရတိုင်း ကျေနပ်စရာ ကောင်းသလိုလို ရှိနေသောကြောင့်
ပင် ဖြစ်သည်။

‘ကျုပ်ကလည်း အစောဆုံး ရရာ လေယာဉ်နှင့် လိုက်လာခဲ့တာပါပဲဗျာ’

‘မှန်ပါတယ် လေယာဉ်မှူးကြီးရာ၊ ကျုပ်ကလည်း အဲဒီလို မဟုတ်ဘူးလို့
ဆိုလိုတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ အစစအရာရာကို အကောင်းဆုံး စီစဉ်ထားပြီးမှ ခုလို
ဖြစ်ရလို့ပါ’

‘အိုက်မ် တစ်ယောက် ပြန်နေကောင်းလာမှာလား’

‘အိုက်မ် ဟုတ်လား’

ဘွန်ဂါတင် တစ်ယောက် အတော်ကလေး ကြာအောင် ပြန်စဉ်းစားရသည်။

‘ဪ အင်း အင်း လူသွား လမ်းပေါ်မှာ ချော်လဲပြီး လက်ကျိုး သွား
တယ်လို့ သိရတယ်၊ ဒီလို အချိန်မျိုးမှာမှ အဲဒီလို ကိစ္စမျိုး လာဖြစ်တယ် ဆိုတာ
ကို ခင်ဗျားကော ယုံနိုင်စရာ ရှိလားဗျာ’

ဘွန်ဂါတင်သည် ဆိုးဆိုးရွားရွား ဖန်တီး ဖြစ်ပေါ်လာသော ကံကြမ္မာအား မကျေမချမ်း ဖြစ်နေပုံ ရသည်။

သူတို့ နှစ်ယောက်သည် စကြိုလမ်း အတိုင်း လျှောက်လာကြ၏။

‘ရဟန်းမင်းကြီး ဒီကို ရောက်နေပြီလား’

ဘွန်ဂါတင်သည် နဖူးကို လက်နှင့် သုတ်လိုက်ပြီးနောက် ခေါင်းကို ခါယမ်းလိုက်၏။ ဆံပင် တစ်ခွေသည် ၎င်း၏ ဘယ်ဘက် မျက်စိ ရှေ့သို့ ကျဆင်း ရောက်ရှိလာသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

‘ဟင့်အင်း၊ ခုထက်ထိတော့ မရောက်သေးဘူး၊ ကျုပ်က ဗာတီကင်ကို တယ်လီဖုန်း ဆက်ပြီး ဘယ်နည်း ဘယ်ပုံ ဖြစ်တယ် ဆိုတဲ့ အကြောင်း ရှင်း ပြနေရသေးတယ်၊ တစ်ကမ္ဘာလုံးက စောင့်ကြည့်နေတဲ့ ကိစ္စ ဆိုတော့ သောက်ရမ်း ရှက်ဖို့ ကောင်းတာပဲ’

‘သတင်းစာနှင့် ရုပ်မြင်သံကြားဆရာတွေကကော’

‘ခွေးမသားတွေ’ ဘွန်ဂါတင်က စိတ်ပါလက်ပါ ပြောချလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ‘ဒီငတိတွေ လယ်ကွင်းထဲကို နှံ့ကောင်တွေ ကျလာတဲ့ အတိုင်းပဲ၊ ပြီးတော့ ဆက်သွယ်ရေး အရာရှိတွေကလည်း သူတို့ကို ထိန်းမထားနိုင်ဘူး၊ ကျုပ်အပေါ်မှာချည်း စုပြုံပြီး တာဝန် ကျလာတာပေါ့လေ၊ ကျုပ်က အရာခပ်သိမ်းကို ထောင့်စေ့အောင် လိုက်ပြီး အောက်ခြေသိမ်း လုပ်နေရတာဗျ၊ ကျုပ်ကတော့ အလုပ် သဘော အရ အခက်အခဲကလေး တစ်ခု ရှိနေတဲ့ အတွက် လေကြောင်း ခရီးစဉ် နောက်ကျခြင်း ဖြစ်ပါတယ်လို့ သတင်း ထုတ်ပြန်ထားတယ်၊ အဲဒါထက် ရှည်ရှည်ဝေးဝေး ရှင်းမပြတော့ဘူး၊ ရှင်းပြဖို့လည်း စိတ်မကူးပါဘူး’

လုပ်ငန်း ဆိုင်ရာ ရုံးခန်းထဲတွင် မာလိုရီသည် ၎င်း၏ လေယာဉ် အဖွဲ့သားများ ဖြစ်ကြသော ပထမ အရာရှိ ဂျင်ဆင်နှင့် ပျံသန်းမှု ဆိုင်ရာ အင်ဂျင်နီယာ နိုဝါကိုစကီတို့နှင့် ဆုံစည်းခွင့် ရရှိသည်။ မြင်ဖူး တွေ့ဖူးနေသော မျက်နှာများပင်တည်း။ ဂျင်ဆင်သည် အသား ခပ်လတ်လတ်၊ ရိုးကြီးဂေါင်ဂင်နှင့် မျက်နှာထား တည်ပြီး လေးလေးနက်နက် လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်တတ်သည်။ အသက် ၃၅ နှစ်ခန့် ရှိလေပြီ။ နိုဝါကိုစကီကမူ ဂျင်ဆင်ထက် သုံးလေးနှစ် ပိုငယ်ပြီး အရပ်လည်း ပုသည်။ ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက် ထွားကျိုင်းပြီး မျက်နှာ ခပ်ဝိုင်းဝိုင်းနှင့် ပါးစပ် ပြိသူ ဖြစ်သည်။

မာလိုရီသည် ၎င်းတို့နှင့် ရင်းရင်းနှီးနှီး မသိကျွမ်းသော်လည်း ၎င်းတို့နှင့် တွဲ၍ အကြိမ် ခပ်များများ ပျံသန်းခဲ့ဖူးသည်။ လေယာဉ် ပျံသန်းမှု အချိန်ဇယား

ဆိုသည်မှာ ထိုကဲ့သို့ပင် ဖြစ်သည်။ ပျံသန်းမှု ဆိုင်ရာ အဖွဲ့သားများသည် အမြဲတစေ ပြောင်းလဲနေကြသည်။ ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦးတစ်ယောက်သည် နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာသည့်တိုင်အောင် တစ်စုံတစ်ယောက်သော ပထမ အရာရှိ သို့တည်းမဟုတ် ပျံသန်းမှု ဆိုင်ရာ အင်ဂျင်နီယာနှင့် လက်တွဲ၍ ပျံသန်းခွင့် ရချင်မှ ရမည်။ နောက်တစ်နည်း ပြောရသော် တစ်စုံတစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် လပေါင်း များစွာ တွဲဖက်၍ ပျံသန်းနေရတတ်ပြန်သည်။

လေယာဉ်မှူးများသည် အချင်းချင်း ပြောလေ့ပြောထ ရှိသော ပဋိသန္ဓာရ စကားများကို ပြောဆိုလိုက်ကြသည်။

ထို့နောက် ဘွန်ဂါတင်က ကြေညာလိုက်၏။
‘ခင်ဗျားတို့ အားလုံး နာရီဝက် ကြာရင် အစည်းအဝေးခန်းထဲကို လာ ခဲ့ကြဖို့ ဖိတ်ခေါ်ပါတယ်။ ကျန်တဲ့ လေယာဉ် အဖွဲ့သားများကိုလည်း အသိပေးပြီးပါပြီ။ အချင်းချင်း တွေ့ကြ ဆုံကြတဲ့ ပွဲကလေးပါ။ ဒီလို ခရီးစဉ်မျိုးမှာ ခုလို ဆုံတွေ့ကြရပြီး ပြောခွင့် ဆိုခွင့် ရကြဖို့ မေးခွင့် မြန်းခွင့် ရကြဖို့ သိပ်ကို အရေးကြီးပါတယ်။ မိမိ ထမ်းဆောင်ကြရမယ့် အလုပ် တာဝန်ကို လူတိုင်း တစ်ပြေးညီ သိထားကြဖို့ လိုပါလိမ့်မယ်’

စီမံ ခန့်ခွဲရေးပိုင်းမှ စကား နှစ်ခွ ပြောနည်းမျိုးပင်တည်း။ ၎င်းတို့ ထမ်းဆောင်ကြရမည့် တာဝန်မှာ ရှင်းလှပါသည်။ သူတို့ လူစုသည် ဆန်ဖရန်စစ္စကိုသို့ ရောက်ရှိသည် အထိ လေယာဉ် တစ်စင်းကို မောင်းနှင်ပေးကြရမည် ဖြစ်ပြီး အင်မတန် အရေးပါ၍ အထူး ကျော်ကြားသော ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦး အပါအဝင် ခရီးသည် တစ်ရာ၊ နှစ်ရာခန့်ကို တာဝန်ယူ၍ ပြုစု စောင့်ရှောက်သွားကြရမည် ဖြစ်သည်။

ဤလေကြောင်း ခရီးစဉ်မှာ သာမန် ခရီးစဉ် တစ်ခုပင် ဖြစ်သော်လည်း ဂရုစိုက်ပုံ ဂရုစိုက်နည်းကားသာ ထူးထူးခြားခြား ကွဲပြားနေခြင်း ဖြစ်သည်။

‘ဒီမှာ လေယာဉ်မှူးကြီး’
ဘွန်ဂါတင်က မာလိုရီ၏ လက်မောင်းကို လက်နှင့် တို့လိုက်၏။
‘ကျုပ်နှင့် ခဏ လိုက်ခဲ့စမ်းပါ။ ခင်ဗျားကို မစွတာ ကာဆင်နှင့် ဆုံပေးချင်လိုပါ’
‘သူက ဘယ်သူပါလိမ့်’
‘လမ်းခရီး လုံခြုံရေး အတွက် လိုက်လာမယ့် ထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့ကပါ’

မာလိုရီက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။ အံ့ဩစရာတော့ မဟုတ်ပါ။ နာမည် ကျော် ပုဂ္ဂိုလ်များ လေကြောင်းဖြင့် ခရီး သွားလာကြသည့် အခါ ထောက်လှမ်း ရေး ပုဂ္ဂိုလ်များသည်လည်း အတူတကွ စီးနင်း လိုက်ပါလာတတ်ကြသည်။

ကာဆင် ဆိုသူမှာ သန်မာ ထွားကျိုင်းသူ တစ်ဦး ဖြစ်ပြီး အားကိုးလောက် သူဟု ထင်ရသည်။ ရင်းနှီး နှစ်လိုဖွယ်ရာ အပြုံးနှင့် အားရပါးရ လက်ဆွဲ၍ နှုတ်ဆက်တတ်သူလည်း ဖြစ်သည်။ ‘ခင်ဗျားနှင့် တွေ့ခွင့်ရတဲ့ အတွက် ဝမ်း သာပါတယ် လေယာဉ်မှူးကြီး ခင်ဗျာ’

အစစအရာရာ ခင်ခင်မင်မင် ရင်းရင်းနှီးနှီးပင်။ တကယ့် တကယ်တွင်မူ မစွတာ ကာဆင်သည် မာလိုရီ၏ မျက်နှာပေါ်၌ သံသယ ဖြစ်စရာ အရိပ်အခြည် များ ရှိ မရှိ လိမ္မာ ပါးနပ်စွာ စေ့စေ့စပ်စပ် လေ့လာနေခြင်း ဖြစ်သည်။ လေ ယာဉ် ဝန်ထမ်းများအား အချိန် ကပ်၍ လူချင်း ပြောင်းလဲပစ်မှုမျိုးကို ထောက် လှမ်းရေး ဝန်ထမ်းများက မလိုလားတတ်ကြချေ။ ထိုကိစ္စမျိုး အတွက် ၎င်းတို့ အပေါ်၌ အပြစ်တင်စရာ အကြောင်းလည်း မရှိပါချေ။ အိုက်ဗ်နှင့် မာလိုရီ ပြောင်းလဲမှုကြောင့် ထိပ်ပိုင်းတွင် ကမန်းကတန်း ဦးစားပေး၍ ဆွေးနွေးရမှု များနှင့် ကိုယ်ရေး သမိုင်း မှတ်တမ်းမှတ်ရာများအား အဆောတလျင် စစ်ဆေး ရမှုမျိုး မလွဲမသွေ ရှိရမည်သာ ဖြစ်သည်။ ဤကိစ္စကို သိနှင့်ထားသော မာလိုရီ သည် ရှိုးတိုးရှန်းတန်း ဖြစ်နေသည်။ သို့သော် ကာဆင်က အပြုံးပန်း ဝေနေ ဆဲပင်။

‘ကျုပ်တို့ဘက်က ငါးဦး လိုက်လာပါ့မယ်၊ ကျုပ်ရယ်၊ မက်ဒေါ့၊ ဂရင်း၊ ဂျိုးဇက်နှင့် မက်ဒေါ့နယ်၊ ကျုပ်တို့က လေယာဉ်ပေါ်မှာ ဖြန့်နိုင်သမျှ ဖြန့်ပြီး နေရာ ယူချင်ပါတယ်၊ ခင်ဗျား သဘောတူမယ် ဆိုရင် ကျုပ်က လေယာဉ် ဦးပိုင်းက ထိုင်ခုံ အပိုမှာ ထိုင်ပြီး လိုက်ချင်ပါတယ်’

‘ဖြစ်ပါတယ်’

‘ဂရင်းနှင့် မက်ဒေါ့တို့က ပထမတန်းက ထိုင်ခုံတွေမှာ ဝင်ထိုင်ကြလိမ့် မယ်၊ တစ်နည်း ပြောရရင် ရဟန်းမင်းကြီးရဲ့ အဖွဲ့နှင့် အတူတူ လိုက်လာကြ လိမ့်မယ်၊ အဲဒီ ကိစ္စကို ဗာတီကင် နန်းတော်နှင့် ညှိနှိုင်းထားပြီးပါပြီ’

မာလိုရီက ရိုးရိုးသားသားပင် ဝင်မေးလိုက်၏။ ‘အဲဒီ ကိစ္စကို မစွတာ ဘွန်ဂါတင်နှင့်ရော ညှိနှိုင်းပြီးပါပြီလား’

ဘွန်ဂါတင်က ထိုကိစ္စကို ထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့က ၎င်းနှင့် ဆွေးနွေး ညှိနှိုင်းပြီး ဖြစ်ပါကြောင်း လေးလေးနက်နက် ဝင်ဖြေသည်။

ကာဆင်က ဆက်ပြောပြန်၏။

‘ဂျိုးဇော်နှင့် မက်ဒေါ်နယ်တို့ကတော့ ရိုးရိုးတန်းက လိုက်လာကြလိမ့်မယ်၊ တစ်ယောက်က ရှေ့ဘက်မှာ နေရာ ယူပြီး တစ်ယောက်က နောက်ဘက်မှာ ထိုင်လိမ့်မယ်၊ ပြီးတော့လည်း ကျုပ်တို့ဆီမှာ အင်မတန် အသုံးဝင်တဲ့ ဆက်သွယ်ရေး ကိရိယာတွေ ပါလာပါတယ်၊ ခင်ဗျားက ဟောဒါကိုတော့ စိတ်ဝင်စားလိမ့်မယ်လို့ ယူဆပါတယ်’ မစ္စတာ ကာဆင်သည် လက်ကြယ်သီးကို ဖြုတ်လိုက်ရာ လက်ကောက်ဝတ်တွင် ပလာစတာနှင့် ကပ်ထားသော စကားပြောခွက် အသေးစားကလေး တစ်ခု ပေါ်ထွက်လာသည်။ ‘ဝါယာကြိုးကတော့ လက်မောင်း အတိုင်း အပေါ် တက်သွားပြီး ကျောဘက်က ခါးမှာ ပလာစတာနှင့် ကပ်ထားတဲ့ အသံလွှင့် အသံဖမ်းစက် အသေးစားကလေးဆီ အထိ ဆက်သွယ်ထားတယ်၊ နေရ ထိုင်ရတာ ခက်ပေမဲ့ တစ်ခါတလေကျတော့ အသုံးဝင်တယ်’

ထို့နောက် မစ္စတာ ကာဆင်က ညာဘက် နားရွက်ကို လက်ညှိုးထိုး၍ ပြလိုက်ပြန်၏။

‘ခင်ဗျားကတော့ ကျုပ်ကို နားလေးတယ်လို့ ထင်မှာပဲ၊ ဒီပစ္စည်းကလေးကို နားရွက်မှာ တပ်ဆင်ထားပေမဲ့ တခြား ဝန်ထမ်းတွေဆီက ပို့တဲ့ သတင်းတွေကိုပဲ ကြားရမှာပါ၊ ကျုပ်တို့ ငါးယောက်စလုံးဟာ လေယာဉ် ခရီးစဉ် တစ်လျှောက်လုံး တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် အဆက်မပြတ် ဆက်သွယ်မှု ရှိနေကြမှာပါ၊ ပြီးတော့လည်း ကျုပ်တို့ဆီမှာ လက်နက် ကိုယ်စီ ပါလာကြပါတယ်’

‘ဘယ်လို လက်နက်မျိုးပါလိမ့်’

‘အခေါင်းပွ ခဲကျည်ဖူးနှင့် ပစ်ခတ်မယ့် ၃၅၇ မက်ဂနမ် အမျိုးအစား ခြောက်လုံးပြူးတွေပါ’

မာလိုရီက မဲ့လိုက်၏။ ကာဆင်က အင်မတန် ပျော်တတ် ရွှင်တတ်ပုံ ရသော ဥပဒေ ဘက်တော်းလား တစ်ယောက်၏ အပြုံးမျိုးနှင့် ပြုံးပြလိုက်သည်။

မာလိုရီသည် ၎င်း၏ လေယာဉ်ပေါ်တွင် လက်နက်ငယ် မျိုးစုံ ပါရှိလာသော အချိန်မျိုး၌ နေမထိ ထိုင်မသာ ဖြစ်လေ့ ရှိသူ တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ သူက ပြန်မေးလိုက်၏။

‘ဒီခရီးစဉ်မှာ ပြဿနာ ပေါ်ပေါက်လာလိမ့်မယ်လို့ ခင်ဗျားက မျှော်လင့်မထားဘူး ထင်ပါရဲ့၊ ခြိမ်းခြောက်တာတွေ အလားတူ ကိစ္စမျိုးတွေ ရှိလို့လား’ မစ္စတာ ကာဆင်က ပခုံးကို တွန့်လိုက်သည်။

‘ခြိမ်းခြောက်မှု ဆိုတာမျိုးကတော့ အမြဲတမ်းလိုလို ရှိတတ်ပါတယ်လေ၊ ကျုပ်တို့ကတော့ ဘာအနှောင့်အယှက်မှ မဖြစ်အောင် ဂရုစိုက်ကြဖို့ပါ’

‘ပစ်တာ ခတ်တာတွေ ဖြစ်လာရင်တော့ ကျုပ်ကလည်း ကြမ်းပေါ်မှာ ဝပ်ပေးပါ့မယ်လေ’

မစ္စတာ ကာဆင်က တဟားဟား ရယ်လိုက်၏။

‘မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ ခုခရီးစဉ်ကတော့ ငြိမ်းချမ်း သာယာတဲ့ ခရီးစဉ် ဖြစ် ပါလိမ့်မယ်၊ ကျုပ်အတွက် အခက်ခဲဆုံး ပြဿနာ တစ်ရပ်ကတော့ လမ်း တစ် လျှောက်လုံး အိပ်မငိုက်အောင် နေနိုင်ဖို့ပဲဗျို့၊ ကျုပ်တို့ ဘယ်လောက်လောက် ကြာကြာ စီးရမှာလဲ’

‘ကွန်ပျူတာကတော့ ၁၂ နာရီနှင့် ခြောက်မိနစ်လို့ ဆိုတာပဲ’

ဂျက်လေယာဉ် ပျံသန်းမှုတွင် စိတ်ပါဝင်စားသော မစ္စတာ ကာဆင်က လောင်စာဆီ မည်မျှ ကုန်မည်နည်းဟု ထပ်မေးသည်။ မာလိုရီက ပြန်ဖြေလိုက် ၏။

‘ကျုပ်တို့က တိုင်ကီထဲမှာ ဆီအပြည့်နှင့် စပြီး ပျံသန်းမှာပါ၊ ဆိုလိုတာ ကတော့ ဂါလန် ၄၇၀၀၀ ထက် နည်းနည်း ပိုလိမ့်မယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကုန်မယ့် လောင်စာဆီကို ကြိုတွက်ထားတာကတော့ ဂါလန် ၃၇၂၀၀၊ ပိုရင် ဂါလန်ဝက်၊ လိုရင် ဂါလန်ဝက်ပါပဲ’

သဘောတွေ့သွားသော မစ္စတာ ကာဆင်က ‘သောက်ရမ်းပါပဲလား’ ဟု ပြောလိုက်၏။ ပြီးမှ နှစ်လိုဖွယ်ရာ အပြုံးနှင့် ထပ်မံ ဖြည့်စွက်လိုက်သည်။

‘ကဲ လေယာဉ်မှူးကြီး၊ ခင်ဗျားရဲ့ အချိန်တွေကို ကျုပ်က ထပ်မဖြန်း တော့ပါဘူးဗျာ၊ လေယာဉ်ပေါ် ရောက်တဲ့ အခါကျတော့ တခြား ခရီးသည်တွေ လို ကိုယ့်အလုပ်ကိုပဲ ကိုယ် အာရုံစိုက်ပါ့မယ်’

‘ပြဿနာ မပေါ်ခဲ့ရင်ပေါ့လေ’

မစ္စတာ ကာဆင်က ဖြေလိုက်၏။

‘မရှိနိုင်ပါဘူးဗျာ၊ ကျုပ်ရဲ့ ရိုးတွင်းခြင်ဆီထဲကကို လှိုက်တက်လာပြီး သိနေတာပါ၊ ငြိမ်းချမ်း သာယာပြီး အင်မတန် ကောင်းမယ့် ခရီးစဉ်ပါ၊ ကျုပ် ဆိုလိုတာက ရဟန်းမင်းကြီးကို အန္တရာယ် ပြုရလောက်အောင် ရူးတဲ့လူ ရှိနိုင် ပါ့မလားဗျာ’

မာလိုရီ ကိုယ်တိုင်ကလည်း ထိုမေးခွန်းကိုပင် ပြန်မေးနေမိသည်။

ဗန္ဓန် စကျိုင်းယား တစ်ယောက် ဒေါသူပုန် ထနေသည်။

‘ကျုပ်ကတော့ ပထမတန်း ထိုင်ခုံကို ရမှ ဖြစ်မယ်’

ဦးနှောက်ခြောက်နေသော ထရန့်စ် အမေရိကန် လေကြောင်း ကုမ္ပဏီ ကိုယ်စားလှယ်က ခေါင်းကိုသာ ခါပြနိုင်တော့သည်။

‘ကျွန်တော် သိပ်ကို ဝမ်းနည်းပါတယ် မစ္စတာ စကျိုင်းယား၊ တကယ် ဝမ်းနည်းတာပါ။ ဒါပေမဲ့ ပထမတန်း အခန်း တစ်ခန်းလုံးကို ပုပ်ရဟန်းမင်း ကြီးနှင့် အဖွဲ့ အတွက် သီးသီးသန့်သန့် သတ်မှတ်ပေးထားပါတယ်’

ဩဇာတိက္ကမနှင့် ပြည့်စုံလှသော အသံဖြင့် မစ္စတာ စကျိုင်းယားက ကိုယ်စားလှယ်ကို ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘ခင်ဗျားက အဲဒီ ကိစ္စကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြောပြနေစရာ မလိုပါဘူး၊ တစ်ကြိမ် ပြောရင် သဘောပေါက်ပါတယ်၊ အဲဒီလို သဘောမပေါက်တာက ဟောဒီ လေကြောင်း ကုမ္ပဏီပဲ’

‘မှန်ပါတယ် ခင်ဗျာ၊ ဒါပေမဲ့ ဆရာ့ကို ဘယ်လို နည်းနှင့်မှ မကူညီနိုင် ပါဘူး ခင်ဗျာ’

‘ကျုပ်က ခင်ဗျားတို့ရဲ့ လေကြောင်း ခရီးစဉ်နှင့် မကြာခဏ ခရီး သွား နေတဲ့လူ၊ ကျုပ်က အထူး အခွင့်အရေးတွေကို ရဖို့ မမျှော်လင့်ပေမဲ့ ခင်ဗျားတို့ ကုမ္ပဏီ အပေါ်မှာ ယုံကြည် အားထားလို့တော့ ရတန်ကောင်းရဲ့လို့ မျှော်လင့် မိတယ်၊ ကျုပ် ဘယ်သူလဲ ဆိုတာ ခင်ဗျား သိရဲ့လား’

‘သိပါတယ် ခင်ဗျာ၊ ဆရာက ရုပ်ရှင်မင်းသားကြီး ဗန္ဓန် စကျိုင်းယား ပါ၊ ဆရာ ရုပ်ရှင်ကားတွေကို ကျွန်တော် အများကြီး ကြည့်ဖူးပါတယ်၊ နောက် ဆုံး ကားထဲမှာ ဆိုရင် အင်မတန် ဒေါသကြီးတဲ့ ပရော်ဖက်ဆာကြီး အဖြစ် သရုပ်ဆောင်..’

‘အဲဒါက သရုပ်ဆောင်တာ သက်သက်ပါ၊ ကျုပ်က ဘယ်နေရာမျိုးမှာ မဆို သရုပ်ဆောင်လို့ ရတယ်၊ တချို့ သရုပ်ဆောင်တွေကတော့ ခရီး သွားနေ ရရင် သိပ်ကျေနပ်ကြတယ်၊ ဇာတ်လိုက်မှန်း လူသိတာကို သိပ်သဘောကျကြ တယ်၊ ထပ်ခါတလဲလဲ မေးတဲ့ မေးခွန်းတွေ ဖြေနေရတာကို ကျေနပ်နေကြ တယ်၊ အော်တိုဂရပ် စာအုပ်တွေမှာ လက်မှတ် ထိုးပေးနေရတာကို ဂုဏ်ယူ နေကြတယ်၊ ကျုပ်ကတော့ မကြိုက်ဘူး၊ သိပ်ကို မုန်းတယ်၊ အဲဒါကြောင့်

mgyoe.com

မလွဲမရှောင်သာ ခရီး သွားရပြီ ဆိုရင် ပထမတန်းကပဲ ခရီး သွားလေ့ ရှိတယ်၊ ဒါကြောင့် ကျုပ်က ပထမတန်း လက်မှတ်ကို တောင်းနေတာပဲ’

‘ဆရာ ပိုပေးထားတဲ့ ငွေကို ငွေသားနှင့် ချက်ချင်း ပြန်အမ်းပါ့မယ်’

‘ငွေမလိုချင်ဘူးကွ၊ ပထမတန်း လက်မှတ်ပဲ လိုချင်တယ်’

‘အဲဒါကတော့ ဖြစ်ကို မဖြစ်နိုင်ပါဘူး ခင်ဗျာ၊ တောင်းပန်ပါတယ်’

မင်းသားကြီးက သက်ပြင်းချလိုက်၏။

‘လေယာဉ် တစ်စင်းလုံး လူပြည့်နေပြီ ထင်ပါရဲ့’

‘ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျာ၊ တစ်စင်းလုံးနီးပါးပါပဲ’

‘ဒါဖြင့် ကျုပ်အတွက် ထိုင်ခုံ တစ်တန်းလုံး မရနိုင်တော့ဘူးပေါ့’

‘မရနိုင်ပါဘူး ခင်ဗျာ’

သက်ပြင်း တစ်ချက် ချလိုက်ပြန်၏။

‘ဒါဖြင့်ရင် ဆေးလိပ် သောက်ခန်းထဲမှာ တစ်နေရာ စီစဉ်ပေးပါ’

လေကြောင်း ကုမ္ပဏီ၏ ကိုယ်စားလှယ်က မျက်ခုံးကို ချိုလိုက်မိပြန်၏။

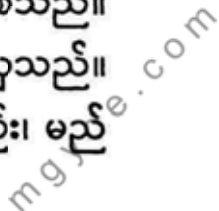
‘ဆေးလိပ် သောက်တဲ့ အခန်းထဲမှာလည်း နေရာ ပြည့်နေပါပြီ ဆရာ’

‘ကောင်းပြီ၊ ဒီကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး ရုံးချုပ်ကို တိုင်ရလိမ့်မယ်၊ မင်းကို တော့ ငါ အပြစ်မတင်ပါဘူး၊ ဒါ မင်းအပြစ်လည်း မဟုတ်ပါဘူး၊ မင်းအနေနှင့် အထက်က ပေးတဲ့ အမိန့်ကို လိုက်နာရုံသက်သက်ပဲ၊ ဒါပေမဲ့ နူးရင်းဘတ်ခ် မှာလည်း အဲဒီလို ဆင်ခြေပေးခဲ့ကြတာပဲကွ’

‘ခင်ဗျာ’ အထိတ်တလန့် ဖြစ်သွားသော ကိုယ်စားလှယ်က ပြန်ဖြေလိုက် ၏။ ‘ထရန့်စ် အမေရိကန် လေယာဉ်တွေဟာ နူးရင်းဘတ်ခ်ကို မသွားကြပါ ဘူး ခင်ဗျာ’

လူအုပ်ကြီး လာရောက် စုဝေးနေကြသည်မှာ နာရီပေါင်း များစွာ ကြာမြင့်ခဲ့ လေပြီ။ အချို့သော အုပ်စုများမှာ လေယာဉ်ပေါ်သို့ တက်ရန် ရဟန်းမင်းကြီး ကြွလာတော်မူသော အခါ နီးနီးကပ်ကပ် ဖူးမြော်ခွင့် ရရှိအောင် လေယာဉ်ကွင်း ဘေးနားတွင် ယမန်နေ့ တစ်ညလုံး လာရောက်၍ စခန်းချ နေထိုင်ခဲ့ကြသည်။

ဤကိစ္စမှာ အလွန် ကြီးကျယ်သော အခမ်းအနားကြီး တစ်ခု ဖြစ်သည်။ နောက်ကျမှု ဖြစ်ပေါ်လာရသည်မှာ အလွန် ဝမ်းနည်းစရာ ကောင်းလှသည်။ ထိုလူစုက မည်သည့် အချိန်တွင် ရဟန်းမင်းကြီး ကြွလာတော်မူမည်နည်း၊ မည်

သည့် အချိန်တွင် လေယာဉ် ထွက်မည်နည်းဟု ရဲသားများအား ထပ်တလဲလဲ မေးနေကြသည်။ သို့သော် မည်သူကမျှ သိကြဟန် မပေါ်။

ရဲသားများ၏ အဖြေကမူ 'လုံခြုံရေး အတွက် မည်သည့် နည်းနှင့်မှ မဖြေနိုင်ပါ' ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

'ဒီနေ့ ညနေပိုင်း တစ်ချိန်ချိန်တော့ ဖြစ်မှာပေါ့နော်'

'အဲဒါကတော့ သေချာတယ်'

'ဘုန်းတော် ကြီးမားလှသော ရဟန်းမင်းကြီးဟာ ဒီနေရာက ကြွလာ တော်မူမှာ မဟုတ်လား'

'သိပ်သေချာတာပေါ့'

လေယာဉ်ကွင်း၏ အနေအထားကို သိထားသူများကမူ အထူး အရေးကြီး ပုဂ္ဂိုလ်များသာ အသုံးပြုလေ့ ရှိသော ဂိတ်ဝန်းတွင် နေရာယူထားကြသည်။

ထရန်စ် အမေရိကန် လေကြောင်း ကုမ္ပဏီ၏ လေဆိပ် ရုံးခန်းထဲရှိ တယ်လီ ပရင်တာ (လက်နှိပ်) စက် ခြောက်လုံးသည် တချက်ချက် အော်မြည်ရင်း ဖဲကြီး သဏ္ဍာန် အဝါရောင် စာရွက်ရှည်များကို အဆက်မပြတ် အန်ထုတ်ပေးနေ ကြသည်။ ထိုရုံးခန်း၏ နောက်ဘက်ရှိ မှန်ပြတင်းပေါက်မှ တစ်ဆင့် လှမ်း မြင်နေရသော ရဟန်းမင်းကြီး လိုက်ပါ စီးနင်းမည့် လေယာဉ်ကြီးသည် အဆင် သင့် စောင့်ဆိုင်းနေသည်။ အလွန် လှပပြီး ကျက်သရေ ရှိလှသော ၇၄၇ ဂျမ်ဘို ဂျက်လေယာဉ်ကြီး၏ သတ္တု ကိုယ်ထည်သည် ဝင်လှဆဲဆဲ နေရောင် ခြည် အောက်တွင် တောက်ပ ပြောင်လက်နေသည်။ ရှည်လျားသော ကော်ဇောနီ ကြီးသည်လည်း နေသားတကျ ရှိနေလေပြီ။ ရာသီဥတုကလည်း သာယာသည်။ လက်ရှိ အခြေအနေ အရ ရဟန်းမင်းကြီးသည် လေယာဉ်ပေါ်သို့ မြင်မြင်ထင် ထင် တက်ရောက်နိုင်မည် ဖြစ်သလို ဓာတ်ပုံဆရာများ အနေနှင့်လည်း ကောင်း ကောင်းမွန်မွန် ဓာတ်ပုံ ရိုက်ခွင့် ရကြလိမ့်မည်သာ။

ထရန်စ် အမေရိကန် လေကြောင်း ကုမ္ပဏီ၏ ဒေသ ဆိုင်ရာ မန်နေဂျာ သည် လျော့ရဲရဲ ပြုံးလိုက်ရင်း ခရီးစဉ်နှင့် သက်ဆိုင်သော စာရွက်စာတမ်းများ ပါရှိသည့် မှတ်တမ်း (စာတွဲ) ကို မာလိုရီအား ပေးအပ်လိုက်ပြီးနောက် ထမင်း ဟင်းလျာများ၊ အဖျော်ယမကာများ၊ ဆပ်ပြာများ၊ ရေအိမ်သုံး စက္ကူများနှင့် အခြား ကုန်ပစ္စည်းများအား လေယာဉ်ပေါ်သို့ တင်ပေးနေသည်ကို ကြီးကြပ်

ကွပ်ကဲမှု ပေးရန် ကမန်းကတန်း ပြန်လည် ထွက်ခွာသွားတော့သည်။ အထူး သဖြင့် လောင်စာဆီများကို စနစ်တကျ ဖြည့်တင်းပေးရန်နှင့် ခရီးသည်များ စီးနင်းလိုက်ပါမည့် ထိုင်ခုံ နေရာများသည် စနစ်တကျနှင့် အဆင်သင့် ရှိ မရှိ ကို ကြီးကြပ် ကွပ်ကဲမှု ပေးရန် အထူး လိုအပ်ပေသည်။

ရုံးခန်းရှိ ကောင်တာ စားပွဲတွင် လေယာဉ်မှူး မာလိုရီနှင့် ဂျင်ဆင်တို့သည် ပျံသန်းရေး အစီအစဉ် ဇယားကို လေ့လာနေကြသည်။ ၎င်းတို့၏ ဂျက်လေ ယာဉ်ကြီးသည် ရောမမြို့မှ ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမြို့သို့ ပျံသန်းရာတွင် လေယာဉ် ကြီး၏ အလေးချိန်သည် တဖြည်းဖြည်းနှင့် လျော့နည်းလာမည် ဖြစ်သလို လေ ကြောင်း ပြောင်းလဲမှုများနှင့် အပူချိန် ပြောင်းလဲမှုများ အမြဲတစေ ဖြစ်ပေါ်နေ သော မိုင် ၇၀၀၀ ခန့် ကွာဝေးသည့် ခရီးရှည်ကြီးကို ဖြတ်သန်း သွားလာရ လိမ့်မည် ဆိုသော အခြေခံ အချက်အလက်များပေါ်တွင် မူတည်၍ ကုမ္ပဏီပိုင် IBM 370 168 ကွန်ပျူတာကြီးက တွက်ချက်ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ကွန်ပျူတာက အန်ထုတ်ပေးလိုက်သော စာရွက်ရှည်ကြီးပေါ်တွင် လေ ယာဉ်ကြီးသည် ဆင်းသက်ရမည့် နေရာသို့ ရောက်ရှိသော အခါ ဆီတိုင်ကီ များထဲ၌ ကျန်ရှိနေဦးမည့် လောင်စာဆီ ပမာဏ၊ စတင် ပျံသန်းချိန်နှင့် ဆင်း သက်မည့် အချိန်တို့၌ အသီးသီး ရှိနေမည် ဖြစ်သော အလေးချိန်များ၊ လမ်း ခရီးတွင် လျော့နည်း ကုန်ခန်းသွားမည့် လောင်စာဆီ ပမာဏ၊ ပျံသန်းရန် ကြာမြင့်မည့် အချိန်ကာလ၊ လေတိုက်ခတ်မှုကြောင့် ပေါ်လာစေမည့် အကျိုး သက်ရောက်မှုနှင့် လမ်းခရီးတွင် မျှော်လင့်ရမည့် ရာသီဥတု အပူ အအေး စသည်တို့ကို ဖော်ပြထားသည်။

မာလိုရီသည် ဝါရင့် လေယာဉ်မှူး အများစု၏ ပုံစံ အတိုင်း ကွန်ပျူတာက တွက်ချက်ပေးသော ပျံသန်းရေး အစီအစဉ် ဇယားအား အစ ပထမပိုင်းတွင် အယုံအကြည် မရှိခဲ့သော်လည်း များမကြာခင် ကွန်ပျူတာ ဟောကိန်းသည် မှန်ကန်ကြောင်း သိလာရသည်နှင့်အမျှ ယုံကြည်မှုလည်း ရှိလာခဲ့သည်။

မာလိုရီသည် မိုးလေဝသ အစီရင်ခံစာကို ဆက်လက် လေ့လာလိုက်၏။ ရာသီဥတု အနေအထားမှာ ကောင်းမွန်နေသောကြောင့် ရဟန်းမင်းကြီးအား ဆန်ဖရန်စစ္စကိုသို့ ရောက်ရှိသည် အထိ ချောမွေ့ အေးချမ်းစွာ မောင်းနှင်၍ ပို့ပေးနိုင်ဖွယ် ရှိသည်။

‘ကောင်းပုံ ရပါတယ်’

မာလိုရီက နှစ်ခြိုက်ဟန်ဖြင့် ခပ်တိုးတိုး ရေရွတ်လိုက်၏။

ဂျင်ဆင်ကမူ လေးလေးနက်နက် ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

‘ကောင်းပါပြီ၊ ကျွန်တော် လေကြောင်း ကြီးကြပ်ရေး ဌာနကို တင်ပြ အစီရင်ခံလိုက်ပါ့မယ်’

လေကြောင်း ခရီးစဉ် အမှတ် ၉၀၁ ၏ ပထမ အရာရှိ ကလစ်ဖို ဂျင်ဆင်သည် တယ်လီဖုန်း စကားပြောရုံ ဘေးကာ မှန်အား စိတ်မရှည်ဟန်ဖြင့် တဒေါက် ဒေါက် ခေါက်နေမိသည်။ ကြာလိုက်တာ။ သူ့အတွက် အချိန် သိပ်မရှိပါ။ နောက်ဆုံးတွင်မှ ဇနီး ဖြစ်သူ ဂင်နီ၏ အသံကို ကြားရတော့သည်။

‘ကလစ်ဖို မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တယ်၊ ဘာထူးသလဲ’

‘သူ ပြန်ရောက်လာပြီ’

ကလစ်ဖို၏ နားထဲ၌ ထိုကဲ့သို့ပင် ကြားလိုက်ရသည်ဟု ထင်မိသည်။

‘အားလုံး အဆင်ပြေရဲ့လား၊ သူ ပြန်ရောက်လာပြီလို့ မင်း ပြောတာ မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ်’

ဂျင်ဆင်က သက်ပြင်းချလိုက်မိ၏။ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ပါပဲလေ။

‘ခုတစ်ကြိမ် သူက ဘယ်ကို ထွက်သွားရပြန်တာလဲ’

‘ဆီတဲလ် ရဲအဖွဲ့က လှမ်းဆက်သွယ်တာ’

‘ဘာပြောတယ်’

‘သူက ကနေဒါကို သွားမယ်လို့ ဆီတဲလ် ရဲအဖွဲ့ကို ပြောတယ်တဲ့’

ဘုရားသခင် ကယ်တော်မူပါ။ ပြော၍ပင် ယုံနိုင်ဖွယ် မရှိသော ချာတိတ် ပါကလား။

‘ဒီကောင် ဘယ်မှာလဲ၊ ကိုယ် သူနှင့် စကား ပြောချင်တယ်’

‘အိပ်ပျော်နေပြီ ကလစ်ဖို၊ ခုလေးတင် ကျွန်မ သူ့ကို ကြည့်ခဲ့သေးတယ်’

‘ခုတင်နှင့် တွဲပြီး လက်ထိတ် ခတ်ထားလိုက်ကွာ’

‘ဘာပြောတယ်’

တယ်လီဖုန်းလိုင်းတွင် အနှောင့်အယှက်များ ဝင်လာသောကြောင့် သဲသဲ ကွဲကွဲ မကြားရတော့ချေ။

‘အလကား နောက်လိုက်တာပါကွာ၊ တို့လည်း မကြာခင် စထွက်ရတော့မယ်၊ နက်ဖြန်ခါကျရင် မင်းနှင့် တွေ့ရတော့မှာပါ’

‘ကောင်းပါပြီ ချစ်ချစ်ရယ်၊ ဒီမှာလည်း အိမ်တံခါးကို လာခေါက်တဲ့လူ ရှိနေလို့ သွားလိုက်ဦးမယ်’

ဂျင်ဆင်က နှုတ်ဆက် စကား ဆိုပြီးနောက် စကားပြောခွက်ကို ပြန်ချလိုက်၏။ ဘယ်လို ချာတိတ်ပါလိမ့်။ အံ့ဩစရာ ကောင်းလောက်အောင် ခြေရှည်သည့် ချာတိတ်ပင်။ အသက် ဆယ်နှစ်သာ ရှိသေးသော်လည်း ၁၂ နှစ် မပြည့်ခင် တစ်ကမ္ဘာလုံး နှံ့အောင် ခြေစကြာ ဖြန့်လိုသည့် ချာတိတ်ပင်။ ဆယ်နှစ်သာ ရှိသေးသော ချာတိတ်ကလေးများသည် ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမှ မိုင် ၁၄၀၀ ကျော် ဝေးသော ဆီတဲလ် အထိ ဝေးဝေးလံလံ သွားကြလိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။ အံ့ဩစရာ ကောင်းသည်မှာ ၎င်းချာတိတ်သည် ကြောက်စိတ် လုံးဝ မရှိခြင်းပင်။ ဒီကလေးနှင့် ပတ်သက်၍ နှိုက်နှိုက်နဲ့နဲ့ တွေးကြည့်မည် ဆိုပါက ဂုဏ်ယူစရာ ကောင်းသည့် ကလေး တစ်ယောက်ပင် ဖြစ်သည်။ အတော် ပေါက်ရောက်မည့် ချာတိတ်ပင်။

ဒီခွေးမသားကလေးသည် လောလောဆယ်မှာပင် အတော် ပေါက်ရောက်နေပြီပဲဟု တွေးမိပြီး ဂျင်ဆင်က ပြုံးလိုက်မိ၏။

ဂျင်ဆင် တစ်ယောက် အစည်းအဝေး ခန်းမသို့ ရောက်ရှိသွားသော အခါ ဘွန်ဂါတင်က ရောက်နှင့်နေလေပြီ။ ဒီငတိကို ကြည့်ရသည်မှာ ပင်ပန်းပြီး စိတ်တိုနေပုံ ရသည်။ လေယာဉ် ခရီးစဉ်မှာ လောလောဆယ်ဆယ်တွင် နောက်ကျနေသည်သာမက တစ်ကမ္ဘာလုံးက စောင့်ကြည့်နေကြသဖြင့် ၎င်းကိုလည်း အပြစ်တင်၍တော့ မဖြစ်။ အခန်းထဲတွင် ၁၈ ယောက် ပါဝင်သော လေယာဉ်အဖွဲ့အား အားလုံး စုံစုံညီညီ ရောက်ရှိနေကြလေပြီ။

ဘွန်ဂါတင်သည် အမှာစာ တစ်စောင်အား နှုတ်ဖြင့် တတွတ်တွတ် ရွတ်ပြနေသူ တစ်ဦးပမာ စတင် ပြောဆိုလိုက်သည်။

‘လေကြောင်း ခရီးစဉ် အမှတ် ၉၀၁ နှင့် ပတ်သက်ပြီး စီစဉ်ထားသမျှ ကိစ္စအဝဝကို ခင်ဗျားတို့ အားလုံး သိထားကြစေချင်ပါတယ်။ ထရန်စ် အမေရိကန် အနေနှင့် ဒီခရီးစဉ်ကို ပျံသန်းခွင့် ရရှိလိုက်တာဟာ အင်မတန် ထူးကဲတဲ့ အခွင့်အရေးကြီး တစ်ရပ် ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ခရီးစဉ် မစခင် လေယာဉ်မှူးအိုက်မ် ထိခိုက် ဒဏ်ရာ ရရှိသွားတာကလည်း ဖြစ်တောင့်ဖြစ်ခဲ အင်မတန် ကံဆိုးမှု တစ်ရပ်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်’

ဘွန်ဂါတင်က လျော့ရဲရဲ ပြီးလိုက်၏။

‘ဒါပေမဲ့ အဲဒီ ပြဿနာတွေဟာ ပြီးဆုံးခဲ့ပါပြီ၊ အခု အချိန်က စပြီး အစစအရာရာ ချောမွေ့သွားမှာပါ။ ဒီခရီးစဉ်မှာ လေယာဉ်မှူး မာလိုရီက တာဝန် ယူသွားမှာ ဖြစ်ပြီး မျက်ခုံး လှုပ်စရာ ကိစ္စတွေ နောက်ထပ် ပေါ်ပေါက်လာမှာ မဟုတ်တော့ပါဘူး’

ဘွန်ဂါတင်သည် ၎င်း၏ နဖူးအား စိုထိုင်းနေသော လက်ကိုင်ပဝါနှင့် သုတ်လိုက်ပြန်၏။

‘ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီး ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းချမ်းသာသာနှင့် ဘေးမသိ ရန်မခအောင် ဘယ်လို ဘယ်ပုံ ဆောင်ရွက်ထားတယ် ဆိုတာ အားလုံး သိထား ကြဖို့ အလွန် အရေးကြီးပါတယ်။ ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးနှင့် အဖွဲ့က ပထမတန်း ထိုင်ခုံ အားလုံးကို သီးသီးသန့်သန့် နေရာယူထားကြတာရယ်၊ ကျန်တဲ့ နေရာ တွေနှင့် လုံးဝ အဆက်အသွယ် မရှိအောင် ယာယီ သဘောမျိုး ပြင်ဆင် ပြောင်းလဲထားတာတွေကို သိကြပြီး ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ အဓိက အချက်ကတော့ တခြား ခရီးသည်တွေဟာ ပထမတန်း အခန်းနားကို လုံးဝ လာဖို့ မလိုသလို မလာအောင် တားမြစ်ပေးကြဖို့လည်း လိုပါတယ်။

‘ကဲ လေယာဉ်ပေါ် တက်မယ့် အစီအစဉ်ကို ပြောရအောင်၊ ရိုးရိုးတန်း ခရီးသည်တွေကို နောက်ဘက် တံခါးက ဝင်ခွင့် ပြုဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။ တစ် ယောက်မကျန် တက်ပြီးပြီ ဆိုရင် ရဟန်းမင်းကြီးနှင့် အဖွဲ့က ရှေ့ပိုင်း တံခါး ပေါက်က တက်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီနေရာမှာ တစ်ချက် ပြောချင်တာကတော့ ရဟန်းမင်းကြီးဟာ လေယာဉ်နှင့် ခရီး သွားရမှာကို မကြောက်ပေမဲ့ နည်းနည်း တော့ စိတ်လက် မအီမသာ ရှိတယ်လို့ သိထားရပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီခရီး စဉ်မှာ စိတ်ချမ်းချမ်းသာသာ ရှိရလေအောင် တတ်နိုင်သမျှ စီစဉ်ထားပါတယ်။

‘ဆန်ဖရန်စစ္စကိုကို ရောက်လို့ လေယာဉ်ပေါ်က ဆင်းတဲ့ အခါကျရင် လည်း ရိုးရိုးတန်း ခရီးသည်တွေကို အရင် ဆင်းခွင့်ပေးပါလို့ ရဟန်းမင်းကြီးက မိန့်ကြားထားပါတယ်။ ဒါကြောင့် အစစအရာရာမှာ ချောချောမွေ့မွေ့ ရှိအောင် ခင်ဗျားတို့ အားလုံးက ဝိုင်းဝန်း ဆောင်ရွက်ကြဖို့ လိုတယ် ဆိုတာကိုတော့ အထူး ပြောစရာ မလိုတော့ပါဘူးလေ။ ကျုပ်တို့ အဖို့ ပြဿနာတွေ အတော် ကလေး တွေ့ခဲ့ပြီးပါပြီ။ ကဲ ဘာများ မေးချင်ပါသေးသလဲ’

ပျံသန်းမှုဆိုင်ရာ အင်ဂျင်နီယာ ဂျိုး နိုဝါကိုစကီက ဝင်မေးလိုက်၏။

‘ပြဿနာ တစ်စုံတစ်ရာ ဖြစ်လာလိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်ထားပါသလား’

‘ဘယ်ကလာ’

မကြားဝံ့ မနာသာ ကိစ္စ တစ်ရပ်ကို ပြောဆိုခံလိုက်ရသည့်အလား ဘွန်
ဂါတင်က ခေါင်းခါရင်း ပြန်ဖြေလိုက်၏။

‘လုံးဝ မဖြစ်နိုင်ပါဘူးဗျာ’

၄

ဂရင်းဝစ်ချ် စံတော်ချိန် - ၁၈:၀၅ နာရီ။
ရောမမြို့။
ညနေ ၈:၀၅ နာရီ။

ငွေရောင်နှင့် အပြာရောင်ဆေးများ ရေးခြယ်ထားသော ဘိုးရင်း ၇၄၇ အက်စ်ပီ
လေယာဉ် ကိုယ်ထည်ပေါ်ရှိ ရှေ့ပိုင်း ဝင်ပေါက် ဘေးနားတွင် ပုပ်ရဟန်း
မင်းကြီး၏ အထိမ်းအမှတ် တံဆိပ်တော်ကို ဆေးရောင်စုံဖြင့် ရေးဆွဲထားသည်။
မြေပြင်၌ ထိန်းသိမ်းရေး တာဝန်ကို ယူရသူ လေယာဉ် အဖွဲ့သားများသည်
လေယာဉ်ကြီးအား တလက်လက် တောက်ပလာသည် အထိ ဆေးကြောပြီး
အရောင် တင်ပေးနေကြသည်။

လေယာဉ်ကြီးအား ပြင်ပမှ လိုက်လံ စစ်ဆေးသည့် လုပ်ငန်းမှာ သာမန်
အားဖြင့် ပျံသန်းမှုဆိုင်ရာ အင်ဂျင်နီယာ၏ တာဝန်သာ ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင်
မာလိုရီသည် မကြာခဏ ဆိုသလို ပျံသန်းမှုဆိုင်ရာ အင်ဂျင်နီယာက လိုက်လံ
စစ်ဆေးသည့် အခါ ၎င်း၏ နောက်မှ တကောက်ကောက် လိုက်ပါရသည်ကို
သဘောကျ နှစ်ခြိုက်သူ ဖြစ်သည်။

ယနေ့ ညနေပိုင်းတွင်းလည်း မာလိုရီသည် ၁၉၆ ပေ ရှည်လျားသော
အတောင်ပံကြီး အောက်တွင်း လမ်းလျှောက်ရင်း တံခါးပေါက်များ၊ အံဖုံး တံခါး
များ စသည်တို့ကို လေ့လာ စစ်ဆေးလျက် ရှိသည်။ မြေပြင်ပေါ်သို့ ဆင်းသက်
ရာတွင် ၃၄၅ တန် ရှိသော ဘိုးရင်း ၇၄၇ ဂျက်လေယာဉ် တစ်စင်းလုံး၏
အလေးချိန်ကို ကွန်ကရစ် ပြေးလမ်းပေါ်၌ တောင့်ခံပေးထားရသော ပင်မ ဘီး
အုပ်စုကို သေသေချာချာ စေ့စေ့စပ်စပ် ကြည့်ရှုလိုက်သည်။ အဆိုပါ ဘီးအုပ်စု
တွင် ဘီး ၁၆ လုံး ပါရှိပြီး တာယာများမှာ အသစ်ကျပ်ချွတ်နီးပါး ရှိနေကြ
သည်။

mgyoe.com

သူသည် လေယာဉ်ပေါင်း မည်မျှ၏ လေယာဉ်ဘီးပေါင်း မည်ရွေ့ မည်မျှကို ဖိနပ်ဦးနှင့် ကန်၍ ကြည့်ခဲ့ဖူးပါသနည်း။

ထိုကိစ္စ အားလုံးသည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပရီစတီဒ မည်မျှလောက်က ဖြစ် ပျက်ခဲ့သည် ဆိုခြင်းကို မစဉ်းစားဘဲ နေသည်က ပို၍ ကောင်းပေလိမ့်မည်။ ထိုစဉ်က တပ်မတော် လေတပ်သည်ပင်လျှင် P 26 လေယာဉ် အငယ်စား ကလေးများကို သုံးစွဲ ပျံသန်းနေချိန်၊ အကဝိဇ္ဇာ ဖရက်ဒ် အက်စတိုင်းယားနှင့် မင်းသမီး ဂျင်ဂျာ ရောဂျားစ်တို့ကို ပရိသတ်က ကြိတ်ကြိတ်တိုး၍ ကြည့်နေ ကြသော အချိန်၊ တယ်လီဖုန်း တစ်ခါ ဆက်လျှင် သို့တည်းမဟုတ် ကော်ဖီ တစ်ခွက် သောက်လျှင် တစ်ပြားသာ ပေးရသော အချိန်၊ ‘လေရူးသုန်သုန်’ သည် စာအုပ် ဘဝ၌သာ ရှိနေသေးသော အချိန် ဖြစ်သည်။ ယခု အချိန်နှင့် နှိုင်းယှဉ်ပါက အင်မတန် ကွဲပြား ခြားနားသော အချိန်၊ အင်မတန် ခြားနားသော ကမ္ဘာ ဖြစ်နေလေသည်။ ဂျင်ဆင်နှင့် နိုဝါကိုစကီတို့လို ချာတိတ်များ အတွက် ရှေးဟောင်း ရာဇဝင် တစ်ပုဒ်ပင်တည်း။

မာလိုရီသည် စတီရာမင်း (Stearman biplane) တောင်ပံ နှစ်ထပ် လေယာဉ်ငယ်ကလေးနှင့် အမောင်း သင်ခဲ့ရသည်။ သားရေ ခေါင်းစွပ် ဦးထုပ် ကို ဆောင်း၍ လေကာ မျက်မှန်ကို ဝတ်ဆင်ခဲ့ရသည်။ အကြိမ်ပေါင်း များစွာ ပင် အသက် ထွက်လုမတတ် ကြောက်ခဲ့ လန့်ခဲ့ရသည်။ လေယာဉ် မောင်း သည့် အတတ်ပညာကို မည်သည့် အခါတွင်မှ တတ်မြောက်တော့မည် မဟုတ် ဟူ၍လည်း တွေးမိ တောမိခဲ့သည်။ လေယာဉ် အတောင်ပံများသည် မြေပြင်မှ ကြွတက်ခါစ အချိန်၊ သို့မဟုတ် လေယာဉ်သည် မြေပြင်နှင့် မထိမီ ကာလ တို့တွင် ဝန်းခနဲ ပြုတ်ပြုတ်ကျသွားတတ်သည်။ မကြာခဏ ဆိုသလိုပင် မာလိုရီ က ၎င်းသည် မြေပြင်မှ အထက် ပေငါးထောင် အမြင့်၌ လေယာဉ် ကိုယ်ထည် အစိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာ ပြိုကွဲ ပျက်စီးသည့် ဒဏ်ကို ခံလိုက်ရသော ကံဆိုးသူ မောင်ရှင် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု တွေးပူနေခဲ့မိသည်။

သို့သော် ထိုကိစ္စမျိုး လုံးဝ ဖြစ်မလာခဲ့သည့် အပြင် မိမိကိုယ်ကို တစ်စ တစ်စနှင့် ယုံကြည် စိတ်ချမှု ဖြစ်ထွန်းလာခဲ့သည်။ ပထမတွင် ဤလုပ်ငန်းကို သဘောကျမိရာမှ နောက်ပိုင်းတွင် စွဲစွဲလမ်းလမ်း ချစ်ခင် နှစ်သက်သော အဆင့် အထိ ရောက်ရှိလာသည်။ ယခုဆိုလျှင် လေယာဉ်မောင်းသက် အနှစ် လေးဆယ် ကျော်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည့်တိုင်အောင် မြေပြင်မှ ကြွတက်ချိန်၌ ခံစားရလေ့ ရှိသော ပိတ်ကို ယခုထက်တိုင် ခံစားနေရဆဲပင်။ မာလိုရီသည် ကုသိုလ်ကံက ဖေးမ

mgyoe.com

ထောက်ကူပြုသောကြောင့် မိမိ နှစ်ခြိုက်သော အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်ရင်း သက်သောင့်သက်သာနှင့် ချမ်းချမ်းသာသာ နေထိုင်နိုင်စွမ်း ရှိခဲ့သည်။

ကံဆိုးချင်တော့ ၎င်းအနေနှင့် ထိုကဲ့သို့ ကြာရှည်လေးမြင့်စွာ လုပ်ကိုင်ခွင့် ရရှိတော့မည် မဟုတ်ချေ။ နောက်ထပ် သုံးလေးလ ပြီးလျှင် နိဗ္ဗိတံလေပြီ။ သက်ပြည့် အငြိမ်းစား ယူရတော့မည် ဖြစ်သည်။ ဂျမ်ဘို ဂျက်လေယာဉ်မှူးဘဝမှ ပိုက်ပါ သို့မဟုတ် ဆက်စနာ လေယာဉ်ငယ်ကလေးများကို ၎င်းရမ်းမောင်းနှင့်နေရသော အောက်တန်းကျလှသည့် အပျော်တမ်း လေယာဉ်မောင်းသမား အဆင့်သို့ သက်ဆင်း ရောက်ရှိသွားရတော့မည် ဖြစ်သည်။

တစ်ခု ထူးဆန်းသည်မှာ မာလိုရီသည် သူတစ်ပါးပိုင် လေယာဉ်များကို အနှစ် လေးဆယ်ကျော် မောင်းနှင်လာခဲ့သော်လည်း ၎င်းတွင် ကိုယ်ပိုင် လေယာဉ်ဟူ၍ တစ်ကြိမ် တစ်ခါမှ မရှိဖူးပါချေ။ ကောင်းပြီ၊ အငြိမ်းစား ယူချိန်တွင် မိမိကိုယ်ကို ချီးမြှင့်သောဆု အနေဖြင့် လေယာဉ် တစ်စင်း ဝယ်ယူမည်။ သို့သော် ပိုက်ပါ သို့မဟုတ် ဆက်စနာ လေယာဉ်တို့ကို ဝယ်မည် မဟုတ်။ စတီရာမင်း တောင်ပံ နှစ်ဖက် လေယာဉ် တစ်စင်းကိုသာ ဝယ်ယူမည်။ တစ်နေရာရာတွင် ထိုလေယာဉ်မျိုး ရှိနေလိမ့်ဦးမည်။ သူသည် လေကာ မျက်မှန်ကို ဝတ်ဆင်၍ သားရေ ခေါင်းစွပ် ဦးထုပ်ကို ဆောင်းမည်။ ဤတွင် ဘဝ သံသရာ စက်ဝန်းသည် တစ်ပတ်တင်းတင်း ပြည့်လာမည် ဖြစ်သည်။ ဘဝတွင် တာထွက်စဉ်က စခဲ့သော နေရာသို့ ပြန်လည် ရောက်ရှိသွားမည် ဖြစ်သည်။

ထိုအတွေးက မာလိုရီကို ကြည်နူးစေသည်။ တသီးတခြား ဖြစ်အောင် လိုက်ကာများ ကာရံထားသော ပထမတန်း ကေဘင်ခန်းထဲမှ လေယာဉ်မောင်းခန်း ရှိရာသို့ ကြောင်လိမ် လှေကားနှင့် တက်သွားသော နိုဝါကိုစကီ၏ နောက်မှ လိုက်ပါလာရင်း မိမိဘာသာ ပြုံးလိုက်မိသည်။

လေယာဉ် ရှေ့ပိုင်းတိုင် ရှိသော လေယာဉ် မောင်းသူ နှစ်ဦး အတွက် ထိုင်ခုံ နှစ်လုံး၏ ပတ်ပတ်လည်နှင့် ထိုင်ခုံ အကြားတွင် ရှုပ်ထွေး ပွေလီနေသော ခလုတ်များ၊ ဒိုင်ခွက်များ ရှိနေကြသည်။ ပျံသန်းမှု ဆိုင်ရာ အင်ဂျင်နီယာ၏ ထိုင်ခုံကမူ ဘယ်ဘက် နံရံကို မျက်နှာမူထားသည်။ ၎င်း၏ ပတ်ပတ်လည်၌ ဘိုးရင်း ၇၄၇ ၏ လျှပ်စစ်ဆိုင်ရာ၊ ဟိုက်ဒရောလစ်ဆိုင်ရာ၊ လောင်စာဆီဆိုင်ရာနှင့် အခြား အခြားသော ထိန်းချုပ် ကွပ်ကဲမှုဆိုင်ရာ ဆားကစ်များ၊ ခလုတ်များ စသည်တို့ တစ်ပြိုင်တစ်ထွေးကြီး ရှိနေကြသည်။

ဂျင်ဆင်သည် ၎င်း၏ ထိုင်ခုံတွင် နေသားတကျ ရောက်ရှိနေနှင့်လေပြီ။

မာလိုရီသည် ယူနီဖောင်း အင်္ကျီမှ ကြယ်သီးများကို ဖြုတ်လိုက်သော်လည်း အင်္ကျီကိုမူ ချွတ်မပစ်ချေ။ ၎င်းသည် ဘယ်ဘက် ထိုင်ခုံတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး ခလုတ်များကို အလိုအလျောက် ကိုင်တွယ် စမ်းသပ်ကြည့်မိသည်။

နောက်ဘက်တွင်မူ နီဝါကိုစကီသည် ၎င်း၏ ရှေ့တွင် ရှိနေသော ရှုပ်ထွေး ပွေလီလှသည့် ခလုတ်များအား နေသားတကျ ဖြစ်အောင် စီစဉ်ရင်း အလုပ် ရှုပ်နေသည်။

လေယာဉ်ကြီးအား ပျံသန်းရန် အဆင်သင့် ဖြစ်အောင် စက်နှိုးရတော့ မည် ဖြစ်သည်။ လေယာဉ် အဖွဲ့သားတိုင်းတွင် စက်မနှိုးခင် ကိုယ်စီကိုယ်င ဆောင်ရွက်ကြရမည့် တာဝန်များ ရှိနေကြသည်။ ဒိုင်ခွက်များကို ဖတ်ကြရသည်။ ခလုတ်များကို ဖွင့်ကြရသည်။ အချို့ ခလုတ်များကိုမူ မိမိ လိုချင်သော အနေ အထားတွင် ချိန်၍ ထားကြရသည်။ ဖိနှိပ်အားကို စစ်ဆေးကြရသည်။ အဆိုရှင် အဖွင့် အပိတ်များကို စမ်းကြည့်ကြရသည်။ အသံနှင့် သတိပေးထားသော ခလုတ်များ၊ သင်္ကေတဖြင့် အချက်ပြ၍ သတိပေးသော ခလုတ်များ နေသား တကျ ရှိ မရှိကို စစ်ဆေးကြရသည်။ မိမိ လိုချင်သော အစီအစဉ်များကို ကွန် ပျူတာများထဲသို့ ထည့်သွင်းပေးကြရမည်။

ဂျင်ဆင်က မာလိုရီဘက်သို့ ကိုယ်ကို ယိမ်းလိုက်၏။

‘ဂင်နီက အော်တိုဂရပ်မှာ ရဟန်းမင်းကြီးကို လက်မှတ် ထိုးခိုင်းပြီး ယူလာခဲ့ပါလို့ မှာလိုက်တယ်၊ ကျွန်တော်က ဟေ့ ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီး ဆိုတာ ရုပ်ရှင်မင်းသား မဟုတ်ဘူးကွ၊ မတောင်းကောင်းဘူးလို့ ပြောတော့ သူက ဘာ ဖြစ်လို့ မတောင်းကောင်းရမှာလဲတဲ့’ ဂျင်ဆင်က ပြုံးလိုက်သည်။ ပြီးမှ ဆက် ပြောပြန်၏။ ‘ကပ္ပတိန်လည်း မိန်းမတွေ အကြောင်း သိသားပဲ မဟုတ်လား’

ဂျင်ဆင်သည် ပြောမိပြီးမှ အားနာသွားဟန်ဖြင့် မျက်တောင် တဖျပ်ဖျပ် ခတ်လိုက်၏။

‘တောင်းပန်ပါတယ် ကပ္ပတိန်၊ ကျွန်တော်က ခင်ဗျားကို’

‘မေ့ထားလိုက်စမ်းပါကွာ၊ ငါ နားလည်ပါတယ်’

မာလိုရီက ပြန်ဖြေလိုက်သည်။ ‘ခင်ဗျား ဇနီးနှင့် ကျွန်တော် တစ်ခါ ဆုံ ဖူးပါတယ်၊ လွန်ခဲ့တဲ့ ငါးနှစ်ကပေါ့၊ ကျွန်တော်တို့ လေယာဉ်နှင့် ပဲရစ်ကို လိုက်လာတာလေ၊ အင်မတန် သဘောကောင်းရှာပါတယ်’

မာလိုရီက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။ ထိုခရီးစဉ်ကိုတော့ သူ မှတ်မိသည်။ သို့ရာတွင် ထိုစဉ်က လေယာဉ် အဖွဲ့သားများထဲ၌ ဂျင်ဆင် ပါလာသည်ကို

mgyoe.com

သူ လုံးဝ မေ့နေသည်။ လေယာဉ် မောင်းနှင်ခန်းထဲ၌ သူ တွေ့ဆုံဖူးခဲ့သည့် လူတွေမှာ များပြားလှလေပြီ။ သို့သော် မျက်စိက တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်၊ မေးရိုးကားကားနှင့် ခေါင်းစွပ်၊ နားကျပ်များကို တပ်ထားကြသောကြောင့် ကာလရှည်ကြာသော် ၎င်းတို့ အားလုံးသည် တစ်ပုံတည်းလိုလို ဖြစ်လာကြသည်။ သူသည် ဤအဖွဲ့အစည်းကြီး တစ်ခုလုံးကိုသာမက အရည်အချင်း ပြည့်ဝသူများနှင့် လက်တွဲ၍ ဆောင်ရွက်ရမည့် ကိစ္စ မှန်သမျှတို့ကို အောက်မေ့တသသတိရနေမိပေလိမ့်မည်။ လေကြောင်း ကုမ္ပဏီများတွင် အလုပ် လုပ်ရသည်မှာ စိတ်ကျေနပ်ဖွယ် ကောင်းလှသည်။ လေကြောင်း လုပ်ငန်းသည် ၎င်း၏ ဘဝပင် ဖြစ်ခဲ့သည်။ သို့သော် သူသည် မကြာခင် လေကြောင်း လုပ်ငန်းနှင့် ကင်းကွာရတော့မည်သာတည်း။

‘ကျွန်မ သိပါတယ်လေ၊ ကျွန်မ သိပါတယ်၊ ရှင်ဟာ လီဂျေကော့စ်၊ ဟင့်အင်း၊ အီးဂျီ မာရှယ် ဖြစ်ရမယ်’

ချာတိတ်မကလေးသည် လက်သီးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ရင်း အားရပါးရ ပြောချလိုက်၏။ မစ္စတာ စကျိုင်းယားက ခေါင်းခါလိုက်သည်။

‘မင်း လူမှားနေတာပါကွာ၊ ကိုယ်က စက်ပြင်ဆင်တဲ့ ပစ္စည်း ကိရိယာတွေကို ရောင်းတဲ့ လူပါကွ’

‘ဘုရားသခင် ကယ်တော်မူပါ’
ချာတိတ်မကလေး စိတ်ပျက်သွားပုံ ရသည်။

ယူနီဖောင်းဝတ် လုံခြုံရေး ဝန်ထမ်းသည် အမွေးအမှင် ထူထပ်သော လက်ကြီးနှင့် မစ္စတာ စကျိုင်းယား၏ လက်ဆွဲ သားရေအိတ်ထဲသို့ နှိုက်လိုက်ပြီး မယုံသင်္ကာ ဖြစ်ဟန်နှင့် ငုံ့ကြည့်လိုက်၏။

‘ကျေနပ်သွားပြီလား’
မစ္စတာ စကျိုင်းယား၏ လေသံက ငေါ့တော့တော့ ဖြစ်နေသည်။ ယခု အချိန်တွင် လုံခြုံရေး ဝန်ထမ်းသည် မစ္စတာ စကျိုင်းယားအား စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်ရင်း မျက်မှောင်ကုတ်လိုက်၏။ သူက အခြား ဝန်ထမ်း တစ်ဦးအား သူ့ဘေးနားသို့ လှမ်းခေါ်ပြီး တစ်ခုခုကို ပြောလိုက်သည်။ သို့သော် မျက်စိကမူ မစ္စတာ စကျိုင်းယား၏ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှ မခွာချေ။ စကား ထပ်ပြောကြပြန်၏။ သူ မျက်စိချိုလိုက်၏။

mgyoe.com

‘အယ် ခင်ဗျားက ရုပ်ရှင်မင်းသားကြီးကိုး၊ ခုနကတုန်းက ခင်ဗျား မျက်နှာကို မြင်ဖူးပါတယ် ဆိုပြီး ကျုပ်စိတ်ထဲမှာ သရိုးသရီ ဖြစ်နေတာ၊ ခုတော့ ရှင်းသွားပါပြီလေ၊ ခင်ဗျားက ဇာတ်လိုက်မင်းသားပဲ၊ ကဲ ကဲ ဟိုကို ကြွနိုင်ပါပြီ’

မျက်နှာ ခပ်တည်တည်နှင့် ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ယောက်က သတ္တု ပါရို မရှိ စမ်းသပ်သော ကိရိယာကလေးနှင့် မစွတာ စကျိုင်းယား၏ တစ်ကိုယ်လုံးကို စစ်ဆေးလိုက်သည်။ ထို့နောက် အခန်းကျဉ်ကျဉ်းကလေး တစ်ခုထဲသို့ ဝင်ရ ပြန်၏။ အခန်းထဲတွင် ရှိသော ပိန်ပိန်ရှည်ရှည် ပုဂ္ဂိုလ်က မစွတာ စကျိုင်းယား ၏ ခန္ဓာကိုယ် အနံ့ကို စမ်းသပ် ရှာဖွေရုံသာမက အိတ်များထဲသို့ပင် လက်နှိုက် ၍ ကြည့်နေသေးသည်။

ထို့နောက် ထရန့်စ် အမေရိကန် ကုမ္ပဏီ၏ ကိုယ်စားလှယ် တစ်ဦး ဖြစ် သော ဆံပင် နက်နက်နှင့် ခပ်ချောချော မိန်းကလေး တစ်ယောက်က လေယာဉ် ပေါ်သို့ တက်ခွင့် လက်မှတ်ကို လှမ်းပေးလိုက်သည်။ ၎င်းက နေ့စဉ် အကြိမ် တစ်ထောင်ခန့် ပြုံးပြနေရသော စက်ရုပ်ဆန်ဆန် အပြုံးကလေးနှင့် မေးလိုက် ၏။

‘မစွတာ စကျိုင်းယား တစ်ယောက် ဒီကနေ့ အဆင်ပြေပါရဲ့လားရှင်’

မစွတာ စကျိုင်းယားက ဖြေလိုက်၏။ ‘ငါ သိပ်ကို စိတ်တိုနေတယ်ကွာ၊ အစကတည်းက ဒီခရီးစဉ်မှာ ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီး ပါလာလိမ့်မယ်၊ အဲဒီလို ပါလာတဲ့ အတွက် ပထမတန်း လက်မှတ်ကို ကြိုဝယ်ထားပေမဲ့လည်း ပထမ တန်းမှာ စီးခွင့် ရမှာ မဟုတ်ဘူး၊ လေယာဉ် ထွက်ချိန်ကလည်း နာရီပေါင်း များစွာ နောက်ကျလိမ့်မယ်၊ ပါသမျှ ပစ္စည်းတွေနှင့် လူတစ်ကိုယ်လုံးကိုလည်း ရွံစရာ ကောင်းလောက်အောင် နဲ့နဲ့စပ်စပ် အရှာခံရလိမ့်မယ်လို့ ခရီးသည်တိုင်း ကို ကြိုတင်ပြီး အသိပေးထားသင့်တယ်၊ အဲဒီလို ကြိုသိရရင် တော်ပါပြီဗျာ၊ ကျုပ် ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးနှင့်တော့ အတူတူ ခရီး မသွားချင်ဘူးလို့ ပြောမိ ဆုံးဖြတ်မိမှာ အမှန်ပဲ၊ ကဲ ဒါဆိုရင် မင်း မေးတဲ့ စကားကို ဖြေရာ ရောက်ရဲ့ လား’

ထိုမိန်းကလေးသည် ပါးစပ်ကလေး အဟောင်းသားနှင့် အူကြောင်ကြောင် ဖြစ်သွားသည်။ နှုတ်ဆွဲသွားရှာသောကြောင့် ခေါင်းကိုသာ ညိတ်ပြလိုက်နိုင် ရှာသည်။ မစွတာ စကျိုင်းယားသည် လေယာဉ်ပေါ်သို့ မတက်မီ ခရီးသည် များ စောင့်ဆိုင်းနားနေရာ ဧည့်ခန်းထဲသို့ ခြေလှမ်းကျကြီးများနှင့် လှမ်းဝင်သွား

mgyoe.com

သည်။ အခန်းထဲ၌ ပြည့်လှနီးပါး ဖြစ်နေလေပြီ။ မစ္စတာ စကျိုင်းယားက အခြား ခရီးသည်များနှင့် မျက်လုံးချင်း မဆုံမိအောင် မျက်နှာကို တမင် လွှဲထားသော် လည်း အချည်းနှီးပင်။

အမျိုးသား တစ်ယောက်က ၎င်း၏ လက်မောင်းကို လာဆွဲသည်။

‘ဒီမှာ ကိုယ့်ဆရာ၊ ခင်ဗျားက ရုပ်မြင်သံကြားမှာ ပါတယ် မဟုတ်လား’

မစ္စတာ စကျိုင်းယားက ခေါင်းခါလိုက်၏။

‘ကျုပ်က ရေပိုက် ရောင်းတဲ့ လူပါ’

‘ချီးမှပဲ၊ ခင်ဗျားကို ရုပ်မြင်သံကြားမှာ မြင်ဖူးပါတယ်လို့ ကျုပ်က ကျိန် တွယ်ပြီး ပြောမိတော့မလို့’

ထိုအချိန်တွင် ၎င်း၏ ဇနီး ဖြစ်သူသည် အနားသို့ ရောက်လာပြီး စူးစူး ရဲရဲ ကြည့်နေသည်။

‘ဗန္ဓန် စကျိုင်းယားပဲ’

၎င်း၏ ခင်ပွန်းက ပြန်ဖြေလိုက်၏။

‘မဟုတ်ပါဘူး၊ သူက ရေပိုက် ရောင်းတဲ့လူ’

ဇနီး ဖြစ်သူက ပြန်တွယ်လိုက်သည်။

‘ရှင်ကတော့ ချီးဘရိန်းသက်သက်ပဲ’

အပြင်ဘက်တွင်မူ လူအုပ်ကြီး တစ်ခုလုံး လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားသည်။ လမ်းရှင်းထားလေပြီ။ မကြာမီ ရဟန်းမင်းကြီး ကြွလာတော့မည်။ ၂၂ နှစ် အရွယ် အမျိုးသမီးကလေး တစ်ယောက် သတိလစ်သွားသည်။ ထိုအမျိုးသမီး ကလေးသည် ၁၄ နာရီလုံးလုံး လုံးဝ အစာ မစားဘဲ စောင့်နေခဲ့ရသောကြောင့် ပင်တည်း။ ကိုက် နှစ်ရာခန့် အကွာတွင် ၇၃ နှစ် အရွယ် လူတစ်ယောက် သေ ဆုံးသွားသည်။ သို့သော် ပတ်ပတ်လည်တွင် ရှိသော လူအုပ်ကြီးနှင့် ညပ်နေ သောကြောင့် ၎င်း၏ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးသည် ယိုင်လဲ၍ ကျမသွားသေးချေ။

ထို့နောက် မော်တော်ဆိုင်ကယ်များက ဦးဆောင်လာသော သားနား သပ် ရုပ်လှသည့် အနက်ရောင် မာစီဒီး မော်တော်ကားများသည် တစ်နာရီလျှင် မိုင် နှစ်ဆယ်နှုန်းနှင့် မောင်းနှင်လာကြသည်။

အဆိုပါ မော်တော်ကားတန်းကြီးသည် လေယာဉ်ကွင်းထဲသို့ ချီးကွေ့၍ ဝင်လိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ရဲသားများက သံတံခါးများကို ပိတ်လိုက်ကြ

mgjoe.com

၏။ လူထု ပရိသတ်ကြီး အနေနှင့် လေယာဉ်ကွင်းထဲသို့ ဝင်မရကြတော့ပါ။
ဂိတ်တံခါးကြားနှင့် သံတံခါးပေါ်မှ ကျော်၍ လှမ်းမျှော်ကြည့်ရန်သာ ရှိတော့
သည်။

လူထု ပရိသတ်ကြီးထံမှ ဟင်ခနဲ ဟာခနဲ အသံ ထွက်သွားကြသည်။
ဆည်းဆာအို၏ နေရောင်ခြည် ဖျော့ဖျော့ အောက်တွင် လက်ဝါးကပ်တိုင်
သဏ္ဍာန် လက်လှုပ်ရှားဟန်ကို မြင်လိုက်ကြရ၏။ ရဟန်းမင်းကြီးကို ကိုယ်တိုင်
ကိုယ်ကျ ဖူးမြော်ခွင့် ရကြပါပြီ။ ရဟန်းမင်းကြီးသည် ၎င်းအား ကြည်ညို
လေးစားလှသော ပရိသတ်ဘက်သို့ ပြန်လှည့်ရင်း ပြုံးရွှင်သော မျက်နှာဖြင့်
ခေါင်းကို အသာအယာ ညိတ်၍ အသိအမှတ် ပြုလိုက်၏။ ထို့နောက် ရဟန်း
မင်းကြီးသည် ပြန်လှည့်လိုက်ပြီး ကော်ဇောနီ အတိုင်း လေယာဉ်ဆီသို့ ဆက်
လက် ကြွသွားတော်မူသည်။

ရိုးရိုးတန်းရှိ ခရီးသည် အားလုံး နေသားတကျ ထိုင်၍ ပြီးစီးသွားကြသော
အခါ နောက်ဘက်ရှိ ရိုးရိုးတန်းဆီမှ သတင်းပို့သံ ပေါ်ထွက်လာ၏။

‘ကပ္ပတိန်၊ ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီး လေယာဉ်ပေါ်ကို ကြွလာတော်မူပါတော့
မယ်’

‘အခု ချက်ချင်း ဆင်းခဲ့မယ်’

မာလိုရီသည် မတ်တတ် ရပ်လိုက်၏။ ကုတ်အင်္ကျီကို သပ်ရပ်အောင်
ပြုပြင်ရင်း ဦးထုပ်ကို ဆောင်းလိုက်သည်။ ဂျင်ဆင်က ကျေနပ်ဟန်ဖြင့် ခေါင်း
ညိတ်လိုက်၏။ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည် ရတောင့်ရခဲ အလွန် ထူးခြားလှသော အတွေ့
အကြုံကို ရရှိမည့် ပုဂ္ဂိုလ်ပင် ဖြစ်ပေသည်ဟု နီဝါကိုစကိက တွေးရင်း မာလိုရီ
အား လေးလေးစားစား လှမ်းကြည့်နေသည်။

လေယာဉ်မယ် ဒီး ပင်နက်တီသည် ဦးပိုင်းရှိ တံခါးပေါက်ဝနားတွင် ရပ်
စောင့်နေသည်။ မာလိုရီ ရောက်ရှိလာသော အခါ ၎င်းက မဝံ့မရဲဖြင့် ပြုံးလိုက်
၏။

ခဏ အကြာတွင် လုံခြုံရေး အေးဂျင့် နှစ်ယောက် ရောက်ရှိလာပြီး
တံခါးပေါက်၏ တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် နေရာယူလိုက်ကြသည်။ ၎င်းတို့ နောက်
ရှိ ကုမ္ပဏီ ဝန်ထမ်း တစ်ယောက်က တိုးတိုးကလေး လှမ်းပြောလိုက်၏။

‘ကြွလာပြီ’

mgyoe.com

ဝါရင် ဘွန်ဂါတင်သည် ရဟန်းမင်းကြီး ရှေ့မှ မရဲတရဲ ဟန်အမူအရာ နှင့် လမ်းပြရင်း လျှောက်လာသည်။

အရပ် မနိမ့်မမြင့်၊ ခပ်ပိန်ပိန်ပါးပါး ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးနှင့် မိတ်ဆက် ပေးခြင်း ခံရသော အခါ မာလိုရီသည် ဦးညွတ်၍ အလေးပြုနေမိကြောင်း သတိပြုလိုက်မိ၏။

ရဟန်းမင်းကြီးက တိကျ မှန်ကန်သော လေယူလေသိမ်းဖြင့် အင်္ဂလိပ်လို မိန့်တော်မူသည်။

‘ကပ္ပတိန်နှင့် တွေ့ရတာ ဝမ်းသာစရာပါပဲ၊ ဒီခရီးမှာ ချောချောမောမော ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်ပါတယ်’

‘အဲဒီလိုပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ထင်ပါတယ် ဘုန်းတော်ကြီး ဘုရား၊ ရာသီ ဥတုကလည်း အဆင်ပြေလျက် ရှိပါတယ်၊ ဒီခရီးစဉ်မှာ သက်သောင့်သက်သာ ရှိပါလိမ့်မယ်’

ရဟန်းမင်းကြီးက ပြုံးတော်မူရင်း ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

‘အင်မတန် အရည်အချင်း ပြည့်ဝသူတွေနှင့် အတူတူ ခရီး သွားနေရ တယ် ဆိုတာ ကျုပ် သိပါတယ်’

မာလိုရီ၏ ပါးနှစ်ဖက်မှာ ဖိန်းတိန်းတိန်း ရှိန်းတိန်းတိန်း ဖြစ်သွားရသည်။

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဘုရား’

‘ဒီမှာ ကပ္ပတိန်၊ သိပ်မကြာသေးခင်က ခင်ဗျား ဇနီး ကွယ်လွန်သွားခဲ့ တယ်လို့ ကျုပ် သိရတယ်၊ ကျုပ်ကလည်း ဝမ်းနည်းစကား ပြောပါရစေ၊ ခင်ဗျား ကတော့ သောကကို ဖြေဆည်နိုင်ဦးမှာ မဟုတ်သေးဘူး ဆိုတာ ကျုပ် နားလည် ပါတယ်’

‘စာနာ ထောက်ထားတဲ့ အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဘုန်းတော်ကြီး ဘုရား’

‘ခင်ဗျားဆီက အခွင့်အရေး တစ်ခုလောက် တောင်းရရင် ကောင်းမလား လို့ ကျုပ် စဉ်းစားနေမိတယ်’

‘အခွင့်အရေး၊ ဟုတ်လား ဘုရား၊ ဖြစ်ပါတယ်’

‘လေယာဉ် မောင်းနေတဲ့ အချိန်ကျရင် လေယာဉ် မောင်းတဲ့ အခန်းထဲကို ကျုပ် လာကြည့်ခွင့် ရလိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်ပါတယ်၊ ဘယ်လို ဘယ်ပုံ ကိုင် တွယ် မောင်းနှင်တယ် ဆိုတာ ကျုပ် စိတ်ဝင်စားတဲ့ အတွက် ခင်ဗျားတို့ အဖို့ အနှောင့်အယှက် မဖြစ်ဘူး ဆိုရင် လာကြည့်ချင်ပါတယ်’

မာလိုရီက ကျေနပ် နှစ်သိမ့်စွာ ပြုံးလိုက်၏။

‘ကျွန်တော်တို့ အတွက် အင်မတန် ထူးခြားတဲ့ အခွင့်အရေးကြီး တစ်ရပ် ပါ ခင်ဗျာ၊ ကျန်တဲ့ လေယာဉ် အဖွဲ့သားတွေကလည်း ဘုန်းတော်ကြီးဘုရား နှင့် တွေ့ခွင့်ရတဲ့ အတွက် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ကြမှာ သေချာပါတယ်။ လေယာဉ် မောင်းတဲ့ အခန်းထဲကို ကြွလာခါနီးရင်သာ မစ္စ ပင်နက်တီကို ကြို အသိပေးပါ ဘုရား၊ သူက လိုအပ်တဲ့ အစီအစဉ်တွေကို ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ စွာနှင့် စီစဉ်ပေးပါလိမ့်မယ်’

ရှက်သွေးဖြန်းသွားသော ဒီး ပင်နက်တီက ရဟန်းမင်းကြီး အတွက် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာ စီစဉ် ဆောင်ရွက်ပေးမည် ဖြစ်ကြောင်း ပြန်လည် လျှောက် တင်လိုက်၏။

လေယာဉ်မောင်း အခန်းထဲသို့ မာလိုရီ ပြန်ရောက်လာသည့် အခါ ဂျင် ဆင်နှင့် နိုဝါကိုစကီတို့က မျှော်လင့်ချက် တစ်ခွဲသားနှင့် ပြန်လှည့်ကြည့်လိုက် ကြသည်။

‘ခင်ဗျား ကိုယ်တိုင် တွေ့ရရဲ့လား၊ ဘယ်လို ပုံစံမျိုးလဲ’

မာလိုရီက ရဟန်းမင်းကြီးသည် အလွန် နှစ်လိုဖွယ် ကောင်းသော သက်ကြီးရွယ်အို ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦး ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြလိုက်၏။

သူတို့ကို ကြည့်ရသည်မှာ စိတ်ပျက်သွားကြပုံ ရသည်။ သူတို့က ထို့ထက် ပိုမို၍ အသေးစိတ် ရှင်းလင်း ပြောကြားသည်ကို နားထောင်ရလိမ့်မည်ဟု မျှော် လင့်ထားကြဟန် တူသည်။

‘မကြာခင် လေယာဉ် မောင်းတဲ့ အခန်းထဲကို ကိုယ်တိုင် ကြွလာဦး မှာပါ’

နိုဝါကိုစကီ တစ်ယောက် ပါးစပ် ပြသွားသည်။

‘တကယ် ဒီကို လာမယ်၊ ဟုတ်လား’

‘ဟောဒီ နေရာ ဟောဒီ အခန်းထဲကို လာမှာပါကွ’

‘ဘုရားသခင်’ သူက တံတွေးကို မျိုချလိုက်၏။ ‘ကောင်းလိုက်တာ’

‘ပျံသန်းရေး ဆိုင်ရာ ထိန်းချုပ်မှု ခလုတ်တွေကို ဖွင့်ပြီးပါပြီ’

‘အန္တရာယ် အချက်ပြ စနစ်ကို စစ်ဆေးပြီးပါပြီ’

‘လေယာဉ် မှန်ပြတင်းပေါက်တွေကို အပူဓာတ် ပေးပြီးပါပြီ’

‘အမြန်နှုန်း အချက်ပြ စနစ်ကို စစ်ဆေးပြီးပါပြီ’
‘အရေးပေါ် မီးလုံးတွေကို အသင့် ပြင်ထားပြီးပါပြီ’
‘ဂီယာ ပင်တွေကို ဖြုတ်ပြီးပါပြီ’

သူတို့ လူစုသည် အောက်စီဂျင်ဘူးများ၊ ဘရိတ်များ၊ ပျံသန်းရေး ဆိုင်ရာ ကိရိယာများနှင့် လောင်စာဆီ ပမာဏကို တစ်ခုပြီး တစ်ခု လျင်မြန်စွာ စစ်ဆေးလိုက်ကြ၏။

‘အင်ဂျင်စက်ကို မနူးခင် စစ်ဆေးရမယ့် အချက်အလက်တွေ အားလုံးကို စစ်ဆေးပြီးပါပြီ ခင်ဗျာ’

ဂျင်ဆင်က လေကြောင်း ကြီးကြပ်ရေး ဌာနသို့ လမ်းရှင်းပေးပါရန် ယန်ကြားလိုက်သည်။

‘ထရန်စ် အမ် ခရီးစဉ် ကိုး သုည တစ်က ဆန်ဖရန်စစ္စကိုကို ထွက်ခွာဖို့ လမ်းရှင်း အမိန့် တောင်းခံပါတယ်’

လေဆိပ် ကြီးကြပ်ရေးမှူးက အင်္ဂလိပ် ဘာသာဖြင့် ချက်ချင်းလိုလိုပင် ပြန် အဖြေပေးလိုက်၏။

‘ကောင်းပြီ၊ ကိုး သုည တစ် တင်ပြထားတဲ့ လေကြောင်း ခရီးစဉ် အတိုင်း ဆန်ဖရန်စစ္စကိုကို ပျံသန်းခွင့် ပြုတယ်၊ အမြင့် စံချိန် နှစ် သုည သုညကို ထိန်းသိမ်းထားပါ၊ အလ်ဘူ မြစ်ပေါ်ကျရင် သုံး ငါး သုည အမြင့် စံချိန်ကို ယူပါ၊ မြေပြင်ပေါ်က ပျံတက်ပြီးတာနှင့် တစ်ပြိုင်နက် ရေခါ ချိန်ခွက် ထဲ ဝင်အောင် ဘယ်ဘက်ကို နှစ် ရှစ် သုည ဒီဂရီ အထိ ကွေ့ပြီး တည့်တည့် ပျံသန်းပါ’

ဂျင်ဆင်က ၎င်းတို့အား ခွင့်ပြုလိုက်သော အမိန့်အား သေချာသည်ထက် သေချာအောင် ပြန်ရွတ်ပြလိုက်သည်။ ထို့နောက် ၎င်းနှင့် မာလိုရီတို့က ညွှန်ကြားချက်နှင့် ကိုက်ညီမှု ရှိအောင် ကိရိယာများကို ပြင်ဆင်လိုက်ကြ၏။ ခရီးစဉ် ၉၀၁ ၏ သွားရာ လမ်းကြောင်းကို အတည်ပြု၍ ပြီးလေပြီ။

ယခု အချိန်သည် လေယာဉ် အဖွဲ့သားများ အတွက် အသက်ရှူပေါက် ချောင်သွားကြသည့် အချိန်ပင် ဖြစ်သည်။ မာလိုရီက သမ်းဝေလိုက်၏။

လေဆိပ်ရှိ မြေပြင် အဖွဲ့သားများထံမှ အသံသည် အသံချဲ့စက်မှ တစ်ဆင့် ပေါ်ထွက်လာသည်။

‘ကပ္ပတိန်၊ ကျွန်တော်တို့ အားလုံး ဒီမှာ အဆင်သင့် ဖြစ်နေကြပါပြီ၊ ခင်ဗျားတို့ဘက်က အဆင်သင့် ဖြစ်ပြီ ဆိုရင် စက်နှိုးနိုင်ပါပြီ’

mgyoe.com

‘ကောင်းပါပြီ’

ဂျင်ဆင်သည် လေကြောင်း ပျံသန်းမှု မျှော်စင်ဆီသို့ လှမ်း၍ ဆက်သွယ် ပြန်၏။ ‘ဖီယူမီစီနို မြေပြင် ထိန်းသိမ်းရေး ဌာန ခင်ဗျား၊ ထရန့်စ် အမ် ကိုး သုည တစ်က စက်နှိုးခွင့် တောင်းခံပါတယ်’

ထူးထူးခြားခြား ဆိုသလိုပင် အဖြေကို မြန်ဆန်စွာ ရရှိသည်။

‘ကောင်းပြီ၊ ထရန့်စ် အမ် ကိုး သုည တစ် အင်ဂျင်စက် နှိုးခွင့် ပြုတယ်၊ ဘယ်ဘက်က ပြေးလမ်း သုံး-လေးကို သုံးပါ’

မာလိုရီနှင့် အဖွဲ့သည် နံပါတ် သုံး အင်ဂျင်ကို စတင်၍ စက်နှိုးလိုက်ပြီး နောက် နံပါတ် လေး အင်ဂျင်စက်ကို နှိုးသည်။ ထို့နောက် နံပါတ် နှစ် အင်ဂျင် နှင့် နံပါတ် တစ် အင်ဂျင်တို့ကို အစဉ်လိုက် ဆက်နှိုးသွားသည်။ အလွန်တရာ အင်အား ကောင်းမွန်လှသော JT9D-7F တာမိုဖင် အင်ဂျင်စက်များသည် စတင် စက်နှိုးသော အချိန်တွင် လိုအပ်သည်ထက် ပိုမို၍ ပူလာတတ်ကြသောကြောင့် စုပ်ထုတ်ပစ်လိုက်သော ဓာတ်ငွေ့၏ အပူချိန်ပြ ဒိုင်ခွက်အား ၎င်းတို့ လူစုက စိုးရိမ်စိတ်ဖြင့် မမှိတ်မသုန် စိုက်ကြည့်နေကြသည်။ အင်ဂျင် စက်များသည် အလွန် အလွန် အင်အား ကြီးမားလှသော်လည်း လေယာဉ်မောင်း စက်ခန်းထဲ တွင်မူ အင်ဂျင်စက်သံကို ခပ်သဲ့သဲ့သာ ကြားနေကြရသည်။ အင်ဂျင်စက်များ သည် ချောမွေ့စွာ လည်ပတ်နေကြပြီ ဖြစ်သဖြင့် အင်ဂျင်စက်ကို နှိုးပြီးနောက် ထပ်မံ စစ်ဆေးရသည့် အချက်အလက်များကို ဆက်လက် ဆောင်ရွက်ကြရ ပြန်သည်။

တောင်ပံပေါ်ရှိ အတင်အချ လုပ်နိုင်သော အရွက် ဖလက်ပ်နှင့် ပဲ့ရွက်တို့ ကို စစ်ဆေးခြင်း၊ လျှပ်စစ်ဓာတ်အား၊ ဟိုက်ဒရောလစ် အင်အား၊ တံခါးများ၊ မြေပြင်ပေါ်ရှိ ပစ္စည်းများနှင့် လွတ်ကင်းမှု ရှိ မရှိ စသည်တို့ကို ဆက်တိုက် စစ်ဆေးကြရသည်။

‘ဖီယူမီစီနို မြေပြင်ကြီးကြပ်ရေး ဌာန ခင်ဗျား၊ ထရန့်စ် အမ် ကိုး သုည တစ်က ပျံသန်းရန် အတွက် စတင် အရှိန်ယူရန် အဆင်သင့် ဖြစ်နေပါပြီ’

‘ထရန့်စ် အမ် ကိုး သုည တစ်၊ ဘယ်ဘက်က ပြေးလမ်း သုံး လေး အတိုင်း အရှိန်ယူပါ၊ လေတိုက်နှုန်း သုံး နှစ် သုည ဒီဂရီမှာ ခြောက်မိုင်နှုန်း နှင့် QNH * တစ် တစ် ကိုး’

* QNH - ပင်လယ် ရေမျက်နှာပြင်ပေါ်မှ အမြင့်ပြ ကိရိယာ

ဂျင်ဆင်က နားလည် သဘောပေါက်ကြောင်း ပြန် သတင်း ပို့နေစဉ် မာလိုရီက လီဗာကို ရှေ့သို့ ညှာလက်နှင့် အသာအယာ တွန်းထုတ်လိုက်၏။ မြေပြင်ပေါ်တွင် ရှိနေစဉ် လေယာဉ်အား လိုသလို လှည့်နိုင်သည့် ဟင်ဒယ် ဘားတန်းပေါ်တွင် ဘယ်လက်ကို တင်ထားလိုက်သည်။

‘ဖလက်ပ် နှစ်ဆယ် ဒီဂရီ’

ဂျင်ဆင်က ဟင်ဒယ် ဘားတန်းအား လိုအပ်သော အနေအထားသို့ ရောက် သည် အထိ လှည့်လိုက်ရာ အတောင်ပံ၏ နောက်ဘက်ရှိ ကြီးမားသော ဖလက်ပ် များက အောက်ဘက်သို့ စိုက်ကျသွားသည်။ တစ်ပြိုင်နက်တည်း ဆိုသလိုပင် အရှေ့ဘက်ရှိ ကြီးမားသော ဖလက်ပ်ကြီး ရှစ်ခုသည်လည်း အပေါ်သို့ လန် တက်သွားကြသည်။ ထိုအနေအထားမှာ ပေါင် ၇၀၀၀၀၀ ရှိသော လေယာဉ် ကြီးအား မြေကြီးပေါ်မှ ကြွတက်လာစေနိုင်သည့် အကောင်းဆုံး အနေအထား ပင်တည်း။

ပြေးလမ်း၏ တစ်ဖက်တစ်ချက်စီတွင် မျဉ်းပြိုင်ပမာ ရှိနေကြသော အပြာ ရောင် မီးလုံးများသည် အသချေအနန္တသို့ ရောက်သည် အထိ စီတန်းနေကြ သည်ဟုပင် ထင်ရသည်။

မာလိုရီက ပြောလိုက်၏။ ‘ကောင်းပြီ နိုဝါကိုစကီ၊ စက်ကိရိယာ အား လုံး အနေအထား မှန် မမှန် စစ်ဆေးကြရအောင်’

‘ကောင်းပါပြီ ကပ္ပတိန်’ စက္ကန့်ပိုင်း အတွင်းမှာ နိုဝါကိုစကီက အသံ ထွက်အောင် စတင် ရွတ်ဖတ်တော့သည်။ ‘ပျံသန်းမှု ဆိုင်ရာ စက်ကိရိယာ များ စစ်ဆေးပြီးပါပြီ၊ ဖလက်ပ် ဒီဂရီ နှစ်ဆယ် ပုံမှန် အနေအထား၊ ပျံသန်း ရေးဆိုင်ရာ ထိန်းချုပ်မှု ကိရိယာများ စစ်ဆေးပြီးပါပြီ၊ တည်ငြိမ်မှု ထိန်းသိမ်း ရေး ကိရိယာကို ဖွင့်ထားပြီးပါပြီ၊ ပျံတက်ခွင့်ဆိုင်ရာ ညွှန်ကြားချက်များနှင့် လေတိုက်နှုန်းထား တိုင်းဝှားသော ကိရိယာတို့ကို စစ်ဆေးပြီးပါပြီ၊ နောက် တစ်ကြိမ် ထပ်မံ စစ်ဆေးပြီးပါပြီ၊ ထရန်စ်ပွန်ဒါကို ဖွင့်ထားပြီးပါပြီ၊ အရှိန် ယူခွင့်ဆိုင်ရာ စစ်ဆေးရမယ့် ကိစ္စ အဝဝကို စစ်ဆေးပြီးပါပြီ’

မာလိုရီက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။ စတင် ထွက်ခွာရန် အချိန် ကျရောက် လေပြီ။

ရာမမြို့၌ ရှိရှိသမျှ လူအားလုံးသည် ထရန်စ် အမေရိကန် ခရီးစဉ် အမှတ် ၉၀၁ လေယာဉ်ကြီး ပျံသန်း ထွက်ခွာသွားသည်ကို ကြည့်ရှုရန် ရောက် ရှိနေကြသည်ဟုပင် ထင်ရသည်။

ဂျက်လေယာဉ်ကြီးသည် အရှိန် ခပ်နှေးနှေးနှင့် စတင် ထွက်ခွာလာစဉ် ရာပေါင်း ထောင်ပေါင်း များစွာ ရှိသော လက်များက ဝှေ့ယမ်း၍ နှုတ်ဆက် လိုက်ကြ၏။ ကင်မရာပေါင်း မြောက်မြားစွာက ဓာတ်ပုံ ရိုက်ယူကြသည်။

မာလိုရီသည် ထုံးစံ အတိုင်း သတိ ဝီရိယ ကြီးစွာ ထား၍ စတင် အရှိန်ယူသည်။ ဘိုးရင်း ၇၄၇ အား စတင် အရှိန်ယူစဉ် မထင်မှတ်ပါဘဲနှင့် အရမ်း မြန်သွားတတ်သည်။ ရလဒ်မှာ ဘရိတ်များ အရမ်း ပူလာတတ်သလို ရှေ့ဘီးများသည်ပင်လျှင် ဘီးခွေမှ ကျွတ်ထွက်သွားတတ်သည်။ ထို့ကြောင့် အမြန်နှုန်းပြ ဒိုင်ခွက်အား မျက်ခြည်မပြတ် စောင့်ကြည့်နေရန် လိုအပ်ပေသည်။

ဒေသ စံတော်ချိန် ညကိုးနာရီ ထိုးပြီးခါစ အချိန်တွင် လေယာဉ်ကြီး သည် စတင် ပျံတက်ရန် လှုပ်ရှားစ ပြုသည်။ လေယာဉ်စီး ခရီးသည်များ၊ ကုန်ပစ္စည်းများနှင့် လောင်စာဆီ အပါအဝင် စုစုပေါင်း အလေးချိန် ၃၄၅ တန် ရှိသော လေယာဉ်ကြီးသည် အင်အား ကြီးမားသော လေထု၏ တွန်းအားကို ရရှိလာသည်။

မာလိုရီသည် အချိုးအစား ပြေပြစ်လှသော လေယာဉ်ဦးပိုင်းမှ နေ၍ ပြေးလမ်း၏ အလယ်ဗဟို၌ တောက်လျှောက် ရေးဆွဲထားသော လိုင်းပြတ်များ အား ငုံ့ကြည့်နေသည်။ ထိုလိုင်းပြတ်များသည် နှေးကွေးစွာ ပျံသန်းလာနေသော ကျည်ဆန် ထိပ်ဖူးများပမာ လေယာဉ်ဆီသို့ ပြေးဝင်လာကြပြီးနောက် တစ်ခု ပြီး တစ်ခု ပျောက်ကွယ်သွားကြသည်။ မကြာခင် အဆိုပါ လိုင်းပြတ်များသည် တစ်ဆက်တည်း ရေးဆွဲထားသော လိုင်းတွန့် မျဉ်းကြောင်းကြီးပမာ ဖြစ်လာ သည်။ လေယာဉ်ကြီးသည်လည်း လေယာဉ် ပြေးလမ်း အတိုင်း အရှိန်အဟုန် ပြင်းစွာဖြင့် တစ်ရှိန်ထိုး ပြေးလွှားလျက် ရှိသည်။

လေယာဉ်ဘီးများ၏ မြည်ဟည်းသံ ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ တစ်နာရီ လျှင် ၁၉၇ မိုင်နှုန်းသို့ ရောက်ရှိလာသော အခါ ဘိုးရင်း ၇၄၇ လေယာဉ်ကြီး သည် မြေပြင်မှ ကြွတက်စ ပြုသည်။

မြေပြင်ပေါ်မှ ၁၅ ဒီဂရီ ဦးမော့၍ အထက်ဘက်သို့ စတင် ပျံတက်စ ပြုသည်။ ရောမမြို့တော်မှ မီးရောင်များသည် အလှ ပြထားသော ကျောက်မျက် ရတနာများပမာ အောက်ဘက်၌ တလက်လက် တောက်ပနေကြ၏။

လေဆိပ် အဆောက်အအုံထဲရှိ လူတစ်ယောက်ကမူ သမုဒ္ဒရာ ခြားသော ကယ်လီဖိုးနီးယား ပြည်နယ်ရှိ လမ်းဘေး ဟိုတယ် တစ်ခုထံ အဝေးပြော စနစ်ဖြင့် တယ်လီဖုန်း ဆက်သွယ်လိုက်သည်။

၅

ဂရင်းဝစ်ချ် စံတော်ချိန် - ၁၈၅၉ နာရီ။
ကယ်လီဖိုးနီးယား ပြည်နယ် မြောက်ပိုင်း တစ်နေရာ။
နံနက် ၁၁:၄၉ နာရီ။

တစ်ကိုယ်လုံးကို တုန်စေသော ထိတ်လန့် ချောက်ချားမှုသည် နောက်တစ်ချိန် ပြန်၍ ဖြစ်ပေါ်လာပြန်သည်။

ဂျိန်းသည် လက်သီးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်၍ တစ်ကိုယ်လုံး အကြော အခြင်များကို တောင့်ထားစေပြီး အဆိုပါ တုန်လှုပ် ချောက်ချားမှုကို ခုခံနေရသည်။ ထိုကဲ့သို့ တိုက်ခိုက် တွန်းလှန်ရသည်မှာ ပင်ပန်းလွန်းလှသော်လည်း နောက်ဆုံးတွင် ပျောက်ကွယ်သွားလိမ့်မည်သာ။ သို့မှသာ ဂျိန်းသည် သာမန် အနေအထား အတိုင်း အသက် ရှုနိုင်မည်၊ သက်ပြင်းချနိုင်မည်၊ စဉ်းစား တွေးတောနိုင်မည်သာ ဖြစ်သည်။ ပြီးတော့လည်း အေးစိမ့်နေသော ဒီအခန်းထဲက လွတ်မြောက်နိုင်မည့် နည်းလမ်းကို ရှာတွေ့ရလိမ့်မည်။ အခန်းထဲ၌ ရှိရှိသမျှ သော ပရိဘောဂများကို နံရံ တစ်ဖက်တွင် စုကပ်ထားသည်။ ထိုပစ္စည်းများသည် ဆွေးမြည့်နေသော အဟောင်းအမြင်းများသာ ဖြစ်ကြသည်။ ပြတင်းပေါက်များပေါ်တွင် ပျဉ်ပြားများနှင့် ကပ်၍ သံရိုက်ထားသည်။ စလောင်း မပါသော အထီးကျန် မီးလုံး တစ်လုံးငည်းက ဤအခန်း အတွက် အလင်းရောင် ပေးလျက် ရှိသည်။ ဤအခန်း၏ ကြမ်းခင်းများမှာ အဆင့်အတန်း မြင့်လှသည့် အပြင် အခန်းထဲ၌ အလွန် ကြီးမားသော မီးလင်းဖိုကြီး တစ်ခုလည်း ရှိနေသောကြောင့် ဤအခန်းသည် တစ်ချိန်သော အခါက နေချင့်စဖွယ် ကောင်းသော အခန်း တစ်ခန်း ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ သို့သော် ဤအခန်းအား အသုံးမပြုခဲ့ကြသည်မှာ နှစ်နှင့် ချီ၍ ကြာမြင့်ခဲ့ပုံ ရသည်။ ဆယ်စုနှစ်ပေါင်း များစွာပင် ကြာမြင့်ခဲ့ နိုင်သည်။ စိုထိုင်းမှုမှာ နံရံများထဲတွင် ထိုးဖောက် စိမ့်ဝင်ပြီး ပျံ့နှံ့နေသည်။

mgyoe.com

နံရံကို လက်နှင့် ဖိလိုက်ပါက စိုထိုင်းမှုသည် ပန်းထွက်လာမည်ကဲ့သို့ပင် ထင်ရသည်။

၎င်းအား ခေါ်လာခဲ့သော ဟိုနှစ်ကောင်သည် တစ်ဖက်ခန်းထဲတွင် ရှိနေကြသည်။ ၎င်းတို့၏ ဘာသာစကားနှင့် စကားစမြည် ပြောဆိုနေကြသည်။ မည်သည့် ဘာသာစကား ဖြစ်လေသနည်းဟု ဂျိန်းက ကြိုးစားပမ်းစား တွေးကြည့်သည်။ သို့သော် အချည်းနှီးပင်။

ဂျိန်းသည် သူ ကြားနေရသော အိမ်ထဲမှ တကျည်ကျည် မြည်သံများ၊ တစ်ခါတစ်ရံတွင်သာ ကြားရတတ်သော ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ မော်တော်ကားသံများနှင့် လေယာဉ် တစ်စင်း နှစ်စင်း၏ အသံများ စသည်တို့ကို နားထောင်ရင်း အဓိပ္ပာယ် ဖော်နိုင်ရန် ကြိုးစားနေသည်။

ယခုလို ၎င်းအား ပြန်ပေးဆွဲလာခြင်းကြောင့် အမြတ်အစွန်း ရစရာ မရှိပါ။ ‘ပြန်ပေး’ ဆိုသော စကားလုံးက ဂျိန်းအား တသိမ့်သိမ့် တုန်သွားစေသည်။ ပြန်ပေးဆွဲ ခံလိုက်ရပြီးနောက် အသတ်ခံရသူများ အကြောင်း ပြန်တွေးမိလာသည်။

ဂျိန်း ခေါင်းကိုက်နေသည်။ နှုတ်ခမ်းများ ခြောက်သွေ့ပြီး အက်ကွဲနေကြသည်။ ဂျိန်းက ကော်ဖီ တစ်ခွက် တောင်းထားသော်လည်း ဂရုပင် မစိုက်ကြချေ။

သနားစရာ ကောင်းတဲ့ တိုဘီ။ တိုဘီလို ချစ်စရာ ကောင်းသော သတ္တဝါကလေးအား သတ်ဖြတ်ပစ်ခြင်းမှာ အင်မတန် ရက်စက် ကြမ်းကြုတ်သော အပြုအမူပင် ဖြစ်သည်။ ဂျိန်း၏ ဖခင် အိမ်သို့ ပြန်ရောက်လာသော အခါ တိုဘီ၏ အလောင်းသည် ထိုအခန်းထဲ၌ပင် ရှိနေဦးမည်လော။ သူ့အနေနှင့် မည်မျှ ထိတ်လန့်သွားလေမည်နည်း။ သူ မည်သို့ မည်ပုံ တွေးထင်သွားလေမည်နည်း။ မည်ကဲ့သို့ ဆက်လက် လုပ်ကိုင်လေမည်နည်း။ ဒီအကောင်တွေက သူ့ထံ တယ်လီဖုန်း လှမ်းဆက်ပြီး ငွေတောင်းလေမည်လား။

ရူးကြပေသည်။ ဂျိန်း၏ ဖခင်သည် လူချမ်းသာ မဟုတ်။ အလွန် ဆိုးရွားသော မှားယွင်းမှုလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ ‘ဝမ်းနည်းပါတယ် ကလေးရယ်၊ တို့ လူမှားပြီး ခေါ်လာမိတယ်၊ စိတ်မဆိုးကြစတမ်းကွာ၊ ဒါပေမဲ့ မင်းက တို့ကို မှတ်မိသွားပြီ ဆိုတော့..’ အို ဒီလို ပေါက်တတ်ကရတွေကို တွေးတောပြီး အချိန်ကုန် မခံနိုင်ပါ။ ရန်သူအား မည်သို့ မည်ပုံ တစ်ပတ်ရိုက်ရမည်ကို သာ အဖြေ ထုတ်ဖို့ပင်။

သို့သော် ဘယ်လို လုပ်မှာလဲ။

ငါ သိပ်ကြောက်နေပြီ။ ငါ သေသွားနိုင်သည်။ ဒီနေရာမှာပင် ဘဝ ဆုံး ရလိမ့်မည် ထင်ပါရဲ့။

ကြောက်စိတ်သည် တစ်ကိုယ်လုံး အနှံ့ တလိမ့်လိမ့်နှင့် လှိမ့်တက်လာ ပြန်သည်။ အဆိုပါ ကြောက်စိတ်အား တွန်းလှန်ရသည်မှာ ပင်ပန်းလွန်းလှသည်။ သို့သော် အရှုံးပေး၍တော့ မဖြစ်။ အရှုံးမပေးဘဲ တိုက်ပွဲ ဆင်နွှဲရလိမ့်မည်။

ဒီကောင်တွေကို လက်စားချေရမည်။ ပေါင်ခြံကို ခြေထောက်နှင့် ကန်ပြီး အနာတရ ဖြစ်အောင် လုပ်ရမည်။

ထိုအတွေးများက ဂျိန်းအား တည်ငြိမ်မှု ရလာစေသည်။ အကြောအခြင် များ ပြေစပြုပြီ။

ဂျိန်းသည် ထိုင်ရာမှ ထ၍ အခန်းထဲတွင် လမ်းလျှောက်ပြန်၏။ ၎င်း၏ ခြေသံသည် ကြမ်းပြင်ပေါ်၌ အလွန် ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်နေသည်။ ထရပ် ကားနှင့် မည်မျှ ကြာအောင် လာခဲ့ရလေသနည်း။ တစ်နာရီလောက်လား။ သိပ် မသေချာပါ။ တစ်နာရီလောက်တော့ ရှိမည်။ ဒီတော့ မိုင်လေးဆယ်၊ ငါးဆယ် လောက်တော့ ရှိမည်။ မည်သည့် နေရာများ ဖြစ်နိုင်ပါမည်နည်း။ ဂျိန်း သက် ပြင်းချမိ၏။ ဖြစ်နိုင်သည့် နေရာ တစ်သောင်းလောက်တော့ ရှိမည်။ ဝတ္ထုထဲ၌ ဆိုပါက ရေသံ၊ ကုန်ရထား မောင်းနှင်သံ စသည်တို့ကို ကြားရသောကြောင့် မည်သည့် နေရာ ဒေသ ဖြစ်ကြောင်း အတိအကျ ခန့်မှန်းနိုင်ကြသည်။ သို့ရာ တွင် ခပ်သဲ့သဲ့သာ ကြားရသော မော်တော်ကားသံများနှင့် လေယာဉ် တစ်စင်း၊ နှစ်စင်းတို့၏ အသံများ အပေါ် မူတည်၍ မည်သို့ မည်ပုံ အဖြေ ထုတ်နိုင်ပါ မည်နည်း။

သော့ပေါက်ထဲသို့ သော့သွင်းသံ ကြားလိုက်ရသည်။ တံခါး ပွင့်လာ၏။ အမာရွတ်နှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ပင် ဖြစ်သည်။ ‘မင်းအတွက် ကော်ဖီ ယူလာတာ’

ဂျိန်းက ကော်ဖီ ပန်းကန်ကို လှမ်းယူလိုက်၏။

‘ရက်ရက်ရောရော ရှိမှုကတော့ ဝမ်းသာစရာပါပဲ’

‘သောက်စမ်း၊ သိပ် စကား များများ မပြောနှင့်’

‘ရှင်တို့က ကျွန်မကို ဘာဖြစ်လို့ ဒီနေရာကို ခေါ်လာတာလဲ’

‘ကော်ဖီကိုပဲ သောက်စမ်း’

ဒီပုဂ္ဂိုလ်က အင်္ဂလိပ် စကားကို ကောင်းကောင်း ပြောတတ်သော်လည်း အသံက ဝဲလွန်းလှသည်။

‘ရှင်က ဘယ်အရပ်ကလဲ’

‘ဘာပြောတယ်’ ထိုပုဂ္ဂိုလ်က မျက်မှောင်ကုတ်လိုက်၏။ ‘သိပ် အမေး
အမြန်း မထူပါနှင့်လို့ မင်းကို ငါ ပြောထားတယ် မဟုတ်လား’

ဂျိန်းက ကော်ဖီကို မျှင်း၍ သောက်လိုက်၏။ ချိုလွန်းလှသည်။ သို့သော်
မတတ်နိုင်ပြီ။ ယခုလို အရသာ ရှိသည့် ကော်ဖီနှင့် တွေ့ရခဲပါဘိခြင်း။

‘ကျွန်မ အဖေက လေယာဉ် ပိုင်းလော့ တစ်ယောက်’

‘အေးပါ၊ တို့ သိပါတယ်’

‘သူက သိပ်မချမ်းသာပါဘူး၊ ဒါကြောင့် ပြန်ပေးငွေ အများကြီး တောင်း
ရင် ပေးနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ရှင့်စိတ်ထဲမှာ အဲဒီလို တွေးနေခဲ့ရင်ပေါ့လေ’

‘တို့က အဲဒီလို မရည်ရွယ်ပါဘူး’

‘ဘယ်လို ရည်ရွယ်ထားလို့လဲ’

‘မင်း သိလာရမှာပေါ့လေ’

ဒီငတိက အသက် အစိတ်လောက် ရှိသူ ဖြစ်သည်။ အပြာရောင် ဖျင်
ကြမ်း အင်္ကျီ အောက်မှ ပခုံးကြီးများမှာ ကျယ်ပြန့် ကြီးမားလှသည်။ ဆံပင်
နက်ပြီး ကောက်သည်။ ရုပ်ရည်ကတော့ သိပ်မဆိုးလှပါ။ တိုဘီကို သတ်တာ
ဒီငတိပဲလား ဂျိန်း မမှတ်မိတော့ပါ။ ထိုကိစ္စ တစ်ခုလုံးသည် အဟုတ် တကယ်
မဖြစ်ခဲ့ဘဲ အိပ်မက် မက်သည့်ပမာ ဖြစ်နေသည်။ သို့သော် အမှန်တကယ်
ဖြစ်ပျက်နေခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။

ထူးဆန်းသည်မှာ ဂျိန်း၏ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းက ကြောက်စိတ်ဝင်နေသော်
လည်း ကျန်တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းက သိချင်စိတ် ပြင်းပြနေသည်။

‘ကျွန်မ ခွေးကလေးကို သတ်ပစ်တာကတော့ တော်တော် ဆိုးတာပဲ’

သူက သဘောတူဟန်နှင့် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကြားထဲမှာ ကန့်လန့် ကန့်လန့်နှင့်
ဝင်ခံနေလို့ သတ်လိုက်ရတာပါ၊ ဝမ်းနည်းပါတယ်ကွယ်’

ဂျိန်းသည် တိုဘီကို သတိရလာသောကြောင့် မျက်ရည် ဝဲလာသည်။
ဂျိန်းက ဆဲလိုက်၏။

‘ရှင် လူယုတ်မာ၊ ခွေးမသား’

သူက ဂျိန်းအား စိုက်ကြည့်နေသည်။ ဂျိန်းက သူ့လက် တုန်နေသည်ကို
မြင်သွားမှာ စိုးရိမ်သောကြောင့် ကော်ဖီခွက်ကို လက်နှစ်ဖက်စလုံးနှင့် ထိန်း၍
ကိုင်ပြီး ကော်ဖီကို ကုန်အောင် သောက်လိုက်သည်။

mgyoe.com

‘ရှင်တို့က ကျွန်မကို ဘယ်လောက်လောက် ကြာအောင် ဒီမှာ ထားမှာလဲ’

‘သိပ်မကြာပါဘူး၊ မင်းကို ငါ အာမခံပါတယ်’

‘ရှင့် သောက်အာမခံချက်က ဘယ်လောက်များ တန်ဖိုး ရှိမှာမို့လို့လဲ’
သူ ရှက်သွားသည်။ ‘မင်းကို ကြာကြာ မထားပါဘူးလေ’

‘ရှင့်လို လေဖင်ခေါင်းတွေကို အဆိပ်ဓာတ်ငွေ့နှင့် အဆုံး စီရင်လေ့ ရှိတယ်’

‘ငါလည်း အဲဒီလို ကြားဖူးပါတယ်’

‘ကျွန်မ ထွက်ပြေးမယ် ဆိုရင် ရှင် ဘာလုပ်မလဲ’

‘မင်း မလုပ်သင့်တဲ့ ကိစ္စ တစ်ခုပေါ့ကွာ’

‘ကျွန်မ သေသွားရင် ရှင်တို့ အတွက် အသုံးကျတော့မှာ မဟုတ်ဘူး’

သူက ပခုံး တွန့်လိုက်၏။ ‘ငါ့အနေနှင့် မင်းကို သတ်ဖို့ မလိုပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ မင်း သေတာ ရှင်တာကလည်း တို့အတွက် ဘာမှ မထူးခြားပါဘူး’
သူက ဂျိန်း၏ ခြေထောက်ကို လက်ညှိုးနှင့် ထိုးပြရင်း ထပ်ပြောလိုက်သည်။
‘မင်းကို အဲဒီ နေရာမှာ သေနတ်နှင့် ပစ်လို့ ရတယ်၊ ဒါမှမဟုတ် မင်းကို ဟောဒီ နေရာမှာ သေနတ်နှင့် ပစ်လို့လည်း ရတယ်’ သူက ဂျိန်း၏ ညှပ်ရိုးကို လက်နှင့် ကိုင်၍ ပြောလိုက်သည်။ ‘ဒါမှမဟုတ် ဟောဒီ နေရာကိုလည်း ပစ်လို့ ရတယ်’ သူက ဂျိန်း၏ ရွှေရင် ဖြိုးဖြိုးကို လက်ညှိုးနှင့် ထိုး၍ ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဂျိန်းသည် ချက်ချင်း ဆိုသလို နောက်ဘက်သို့ တဖြည်းဖြည်း ဆုတ်ပေးနေရာ နံရံနှင့် လာထိသည့် အချိန် အထိပင် ဖြစ်သည်။

ဒီခွေးမသားက ငါ့ကို မတော်မတရား ကြံစည်ချင်တယ်နှင့် တူတယ်။

ဂျိန်း တစ်ယောက် အကာအကွယ် မဲ့နေသောကြောင့် လွန်လွန်မင်းမင်း ထိတ်လန့် ချောက်ချားနေသည်။ စိတ်ကို တည်ငြိမ်အောင် ထိန်းထားမှ ဖြစ်မည်။

‘ရှင်က မိန်းကလေး တစ်ယောက်ကို သေနတ်နှင့် ချိန်ပြီးမှ အနိုင်ကျင့်မယ်နှင့် တူတယ်’

ထိုပုဂ္ဂိုလ်က ခေါင်းကို ဖြည်းညင်းစွာ ခါယမ်းလိုက်၏။

ဂျိန်း၏ ရင်ထဲမှာ တဒိန်းဒိန်း မြည်အောင် ခုန်နေသည်ကို ခံစား သိရှိနေရသည်။ ထိုလူက ရှေ့သို့ စနစ်တကျ တဖြည်းဖြည်း တိုးလာနေသည်။ ဂျိန်းက နံရံကို ကျောနှင့် ဖိ၍ ကပ်လိုက်၏။ ပြေးစရာလည်း နေရာ မရှိတော့ပါ။

mg yoe . com

ထိုလူသည် ဂျိန်းနှင့် ထိလုမတတ် တိုးကပ်လာ၏။ ၎င်း၏ ပူဇွေးသော ကိုယ်
ငွေ့ကိုပင် ဂျိန်း တစ်ယောက် ခံစားနေရလေပြီ။

ကြောက်စိတ် မဝင်နှင့်။ သူ့ကို လုံးဝ ဂရုမစိုက်နှင့်။

ထိုလူက ဂျိန်းကို လက်နှစ်ဖက်နှင့် ဆုပ်ကိုင်လိုက်၏။ ထို့နောက် ရှုပ်
အင်္ကျီ ကြယ်သီးကို စဖြတ်တော့သည်။ ကြယ်သီး တစ်လုံး ပြုတ်သွားသော်
လည်း ကျန်တစ်လုံးကို အလွယ်တကူနှင့် ဖြုတ်မရချေ။

‘ရှင်က အဖြစ် မရှိတဲ့ လေဖင်ခေါင်းပဲ’

‘မင်းကိုယ်တိုင် ကြယ်သီးကို ဖြုတ်စမ်း’

‘ဟင့်အင်း’

‘မင်း လုပ်ကို လုပ်ရမယ်၊ မင်း မလုပ်ရင် ဘလောက်စိ အင်္ကျီ လှလှ
ကလေး စုတ်ပြဲသွားမှာပေါ့’

ဂျိန်းက တံတွေးကို မျိုချလိုက်သည်။

‘သိပ်ကို အေးလွန်းလှပါတယ်ရှင်’

‘ကိုယ်တို့ နွေးလာမှာပါ’

ပြောမရသည့် အဆုံးတွင် ဂျိန်း ကိုယ်တိုင် ကြယ်သီးကို ဖြုတ်လိုက်ရ
တော့သည်။

ထိုအခိုက်တွင် ကျောက်စရစ်ခဲများအား နင်းကြိတ်မိသံနှင့် ဘရိတ် နင်း
သံများကို ကြားလိုက်ရသည်။ အပြင်ဘက်၌ ကားတစ်စီး ရောက်ရှိနေလေပြီ။

ထိုသူက ဂျိန်း နားမလည်သော နိုင်ငံခြား ဘာသာစကားနှင့် ရေရွတ်
ဆဲဆိုပြီး ပစ္စတို သေနတ်ကို ဆွဲထုတ်လိုက်၏။ သူက တံခါးဆီသို့ ခပ်သွက်
သွက် လှမ်းလျှောက်သွားတော့သည်။ ထိုလူက ဂျိန်းအား တစ်ချက် လှမ်းကြည့်
ပြီးနောက် ပြန်ထွက်သွားလေ၏။ တံခါးရွက်သည် ဒိုင်းခနဲ မြည်ပြီး ကျန်ရစ်ခဲ့
သည်။

ဂျိန်းသည် အင်္ကျီ ကြယ်သီးများကို ကပျာကယာ ပြန်တပ်လိုက်၏။ အပြင်
ဘက်မှ တံခါး ပိတ်သံနှင့် စကား ပြောသံများကို ကြားနေရသည်။ ဘာတွေ
များ ဖြစ်နေကြပါလိမ့်။

တံခါး ဝုန်းခနဲ ပွင့်သွားပြန်သည်။

ဆီးယားစ် ယူနီဖောင်းကို ဝတ်ထားသော အသား ညိုညို လူတစ်ယောက်
သည် အော်တိုမက်တစ် ရိုင်ဖယ် တစ်လက်ကို ကိုင်ရင်း အထဲသို့ ဝင်လာ၏။
သူက ဂျိန်းအား အမှတ်မထင် လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

mgyoe.com

‘ဒီထဲကို ဝင်ခဲ့ကြ’

မျက်ရည်စီးကြောင်းများနှင့် ဆံပင်များ ရှုပ်ပွေနေသော အမျိုးသမီးငယ် တစ်ယောက် ဝင်လာ၏။ ထို့နောက် ကလေး နှစ်ယောက် ဝင်လာသည်။ တစ်ယောက်မှာ ဆယ်နှစ်သား အရွယ် ယောက်ျားကလေး တစ်ယောက် ဖြစ်ပြီး ကျန်တစ်ယောက်မှာ လမ်းလျှောက်တတ်စ ချာတိတ်မကလေး တစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံးတွင် ကျီးကန်းတောင်းမှောက် မျက်လုံးများနှင့် အသား အရေ ဖြူဖပ်ဖြူရော် ဖြစ်နေသော အဘိုးကြီး တစ်ယောက် ဝင်လာ၏။ သူက ခြေညှပ် ဖိနပ်ကို စီးထားသည်။

ငှင်းက ဆီးယားစ် ကုမ္ပဏီမှ ယူနီဖောင်းနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်အား တစ်စုံတစ်ရာ လှမ်းပြောလိုက်၏။

‘ပါးစပ် ပိတ်ပြီး အထဲ ဝင်စမ်း၊ ကျုပ် ပြောတဲ့ အတိုင်း လုပ်ရင် ခင်ဗျား အသား မနာစေရဘူး’

‘ဒါပေမဲ့..’

ယူနီဖောင်းနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်က ထိုအဘိုးကြီးအား ရိုင်ဖယ် သေနတ်ပြောင်းနှင့် ထိုး၍ အခန်းထဲသို့ သွင်းလိုက်၏။ အဘိုးကြီးသည် ယိုင်တိယိုင်ထိုး ဖြစ်သွားပြီး လဲကျတော့မလိုလို ဖြစ်သွားသည်။ ဂျိန်းက အဘိုးကြီးအား အချိန်မီ ဆီးဖမ်း၍ ထိန်းထားပေးလိုက်နိုင်သည်။ အဘိုးကြီး၏ မျက်မှန် ပြုတ်ကျသွားသည်။

ဂျိန်းက ဆီးယားစ် ကုမ္ပဏီမှ ယူနီဖောင်းနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်အား ခွေးမသား ဟု လှမ်းဆဲလိုက်သည်။ ထိုသူက ဂရုပင်မစိုက်ဘဲ ပြန်ထွက်သွားပြီး တံခါးကို သော့ပြန်ခတ်လိုက်သည်။

ချာတိတ်မကလေးက စတင်၍ ငိုလေ၏။ ချာတိတ်မကလေးကမူ လေ့လာလိုသော မျက်နှာထိ မျက်နှာထားနှင့် အခန်းကို လှည့်ပတ်၍ ကြည့်နေသည်။

လူကြီးများသည် တစ်ဦးကို တစ်ဦး ကြည့်လိုက်မိကြ၏။

ဂျိန်းက စပြောလိုက်သည်။ ‘ကျွန်မ ဒီကို ရောက်နေတာ တစ်နာရီလောက် ရှိပြီ၊ ဘာကြောင့်လဲတော့ မသိဘူး၊ ရှင်တို့ကကော’

သူတို့က ခေါင်းခါပြ၏။ ကလေးတို့ အမေ၏ မျက်လုံးအိမ်ထဲတွင် မျက်ရည်များ ဝေ့ဝဲလာသည်။

‘တကယ့် အရူးတွေလိုပဲ’ အဘိုးကြီးက ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။ သူ လေသံက တော်တော်ကလေး ဝဲသည်။ ‘ကျုပ်က သတင်းစာ ထိုင်ဖတ်နေတုန်း ဆီးယားစ် ကုမ္ပဏီကပါ ဆိုပြီး ခုလို ပါလာတာပဲ’

ဂျိန်းက ပြောလိုက်ပြန်သည်။

‘ကျွန်မတို့ တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် မိတ်ဆက်တာနှင့် စကြရင် ကောင်းမယ် ထင်တယ်၊ ကျွန်မ နာမည်က ဂျိန်း ဆပ်တန်၊ ဒါဆိုရင် ရှင်တို့ အတွက် အဓိပ္ပာယ် ရှိရဲ့လား၊ မရှိဘူးနော်၊ ဒါဆိုရင် ဒီက ဘာကြီး နာမည်ကို ဘယ်လို ခေါ်ပါလိမ့်’

အဘိုးကြီးက ဖြေသည်။

‘နိုဝါကိုစကီ၊ ကျုပ် ၁၉၂၆ ခုနှစ်မှာ အမေရိကန်ကို ရောက်စကတည်းက ခုလို တစ်ခါမှ မဖြစ်ဖူးဘူး’

ကလေးတို့၏ အမေက ပြောပြန်၏။

‘ကျွန်မ နာမည်က ဗာဂျီးနီးယား ဂျင်ဆင်၊ ဟောဒါတွေက ကျွန်မ ကလေးတွေ၊ ကရိတ်ချ်နှင့် ကာရင်’

‘ရှင်တို့က ဘယ်မှာ နေကြသလဲ’

‘မွန်တီရေးနားမှာ’

ဂျင်ဆင် ဆိုသော အမျိုးသမီးက ဖြေလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ အဘိုးကြီး ကလည်း ဝင်ဖြေပြန်၏။

‘အုတ်ကလန်’

ဂျိန်းက ပြောလိုက်သည်။

‘ကျွန်မတို့ နေရပ်တွေ အားလုံး တော်တော်လေး နီးကြသားပဲ၊ ကျွန်မက နယူးယောက်မှာ နေတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သိပ်မကြာသေးခင်က ကျွန်မ အဖေနှင့် အတူတူ လာနေတယ်၊ သူက ထရန့်စ် အမ်က ကပ္ပတိန် တစ်ယောက်ပါ’

ကျန်နှစ်ယောက်က မျက်လုံးပြူး မျက်ဆန်ပြူးနှင့် မော်ကြည့်လိုက်မိကြ ၏။ ချက်ချင်း ဆိုသလိုပင် တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး ဆက်စပ်မှု ရှိကြောင်း အတွေး ပေါက်လာကြသလို တဖြည်းဖြည်းနှင့် နားလည် သဘောပေါက်စ ပြုလာကြ သည်။

၆

ဂရင်းဝစ်ချ် စံတော်ချိန် - ၁၉:၃၄ နာရီ။
 ကော်စီကာကျွန်း မြောက်ဘက်။
 မြောက်လတ္တီတွဒ် - ၄၃ ဒီဂရီ ၃၀ မိနစ်။
 အရှေ့လောင်ဂျီတွဒ် - ၉ ဒီဂရီ ၃၁ မိနစ်။

မာလိုရီသည် မိုက်ကရိုဖုန်းနှင့် စကား ပြောရလေ့ ရှိသည့် အခါတိုင်း ရေဒီယို မှ အသံလွှင့် ကြေညာသူ တစ်ဦးပမာ ရွံ့တွန့်တွန့် အမြဲ ဖြစ်လေ့ ရှိသည်။ သို့ရာတွင် လေကြောင်း ကုမ္ပဏီကမူ မိုက်ကရိုဖုန်းကို များများ အသုံးပြုရန် တိုက်တွန်း နှိုးဆော်လေ့ ရှိသည်သာမက မဖြစ်မနေ သုံးစွဲရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်း ထားသည့် သဘောမျိုး အထိ သက်ရောက်နေသည်။ ပြည်သူ့ ဆက်သွယ်ရေး အရာရှိများကလည်း ထိုကဲ့သို့ ပြောဆိုခြင်းသည် ခရီးသည်များ အတွက် ကောင်း ကျိုးပြုသည်ဟု ဆိုကြသည်။ ယခု အချိန်တွင် ပြည်ထောင်စု လေကြောင်း အေဂျင်စီ၏ ပြဋ္ဌာန်းချက်များ အရ လေယာဉ်မှူးများသည် လေယာဉ် ပျံသန်း နေစဉ် ခရီးသည်များ အကြား၌ သွားလာ လမ်းလျှောက်ခွင့် မရှိတော့သဖြင့် အသံချဲ့စက်မှ တစ်ဆင့် ခရီးသည်များအား ရင်းရင်းနှီးနှီး ဆက်သွယ် ပြောဆို မှုသည်သာ အကောင်းဆုံး ဖြစ်နေပြန်သည်။

မာလိုရီသည် လော်စပီကာများနှင့် ဆက်သွယ်ထားသော အသံချဲ့စက် ခလုတ်ကို နှိပ်လိုက်၏။ ပုံသေ ဖော်ပြမှုလား၏ ပထမ အဆင့်မှာ ခရီးသည် များအား တရင်းတနှီး စတင် နှုတ်ဆက်ခြင်းဖြင့် ခင်မင်မှုကို အရ ယူရန် ဖြစ် သည်။

‘မင်္ဂလာရှိသော ညနေခင်းပါ၊ ဂုဏ်သရေရှိ အမျိုးသမီးများနှင့် လူကြီး မင်းများ ခင်ဗျာ၊ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ကပ္ပတိန်က နှုတ်ခွန်းဆက် စကား ပြောကြား နေခြင်း ဖြစ်ပါတယ်၊ ဆန်ဖရန်စစ္စကို လေကြောင်း ခရီးစဉ် အမှတ် ၉၀၁

mgyoe.com

လေယာဉ်ပေါ်မှာ လိုက်ပါလာကြတဲ့ ခရီးသည်များကို လေယာဉ် ဝန်ထမ်း အားလုံးရဲ့ ကိုယ်စား ကြိုဆို နှုတ်ခွန်းဆက်သလိုက်ပါတယ် ခင်ဗျား၊ ကျွန်တော် တို့ရဲ့ စတင် ထွက်ခွာ ပျံသန်းချိန် နောက်ကျခဲ့ရမှုကြောင့် လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ တောင်းပန်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ အနေနှင့် ထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်း မရှိသော အကြောင်းကြောင်းကြောင့်လို့ ဆိုပါရစေ'

ဒုတိယ အဆင့် အနေဖြင့် ခရီးသည်များအား ၎င်းတို့သည် မည်သည့် နေရာသို့ ရောက်ရှိပြီး မည်သည့် နေရာသို့ ဦးတည်၍ ပျံသန်းနေကြောင်း အသိ ပေးရမည် ဖြစ်သည်။

'ကျွန်တော်များ လေယာဉ်ကြီးဟာ သတ်မှတ်ပေးထားတဲ့ အမြင့်ပေ ၃၅၀၀၀ မှာ ခုအချိန်လောက်က စပြီး စတင် ပျံသန်းစ ပြုနေပါပြီ။ လစ်ဂူနီယန် ပင်လယ်ပြင်ရဲ့ အထက် ခုနစ်မိုင်ခန့် အမြင့်မှာ ဖြစ်ပါတယ် ခင်ဗျား။ လော လောဆယ် အချိန်မှာတော့ ကျွန်တော်တို့ဟာ ကော်စီကာကျွန်းရဲ့ မြောက်ဘက် မှာ ရှိနေပြီး အီတလီ နိုင်ငံ တိုရီနိုကို ဦးတည်နေပါတယ်။ ကျွန်တော်များရဲ့ ပျံသန်းရေး လမ်းကြောင်း အရ အဲဒီကမှ ဂျနီဗာမြို့ရဲ့ အရှေ့မြောက်က တစ်ဆင့် ပြင်သစ် နိုင်ငံရဲ့ အရှေ့မြောက် ဒေသကို ကျော်ဖြတ်ပြီး အင်္ဂလန် ရေလက်ကြား ကို ဖြတ်သန်းပါ့မယ်။ တစ်ခါ လန်ဒန်မြို့ကနေ ချိုးကျွေးပြီး ဂလက်စကိုမြို့ဆီ ကို ပျံသန်းပါ့မယ်။ အဲဒီကမှ မြောက်အတ္တလန္တိတ် သမုဒ္ဒရာကို စတင် ကျော် ဖြတ်ပြီး ပျံသန်းမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အိုက်စလန်ကျွန်းရဲ့ တောင်ဘက်က ပျံသန်း ပြီးနောက် ဂရင်းလန်ကျွန်း တောင်ပိုင်း၊ အဲဒီနောက်တော့ ဒေးဗစ် ရေလက် ကြားကို ကျော်ဖြတ်ပြီး ကနေဒါ နိုင်ငံရဲ့ အနောက်မြောက် ဒေသမှာ ရှိတဲ့ ဘက်ဖင်ကျွန်းပေါ်ကို ကျော်ဖြတ် ပျံသန်းပါ့မယ်။ အဲဒီကမှ ဟဒ်ဆန် ပင်လယ် အော်ပေါ်က ကျော်ဖြတ်ပြီး မင်နီဆိုတာ ပြည်နယ်ရဲ့ အနောက်မြောက်ထောင့် စွန်းက တစ်ဆင့် ဆပ်စကပ်ချီဝန် ပြည်နယ်နှင့် အယ်လ်ဘာတာ ပြည်နယ် အနောက်တောင်ဘက်ကို ကျော်ဖြတ်ပါ့မယ်။ အဲဒီနောက် အိုင်ဒါဟို ပြည်နယ် နယ်စပ်က တစ်ဆင့် အမေရိကန် နိုင်ငံထဲသို့ ဝင်ရောက်ပြီးတဲ့ အခါကျရင် ဝါရှင်တန် ပြည်နယ် စပိုက်နန်းမြို့ဆီကို ဦးတည် ပျံသန်းပါ့မယ်။ အဲဒီကမှ ဆန် ဖရန်စစ္စကိုမြို့ဆီကို တစ်ဖြောင့်တည်း ပျံသန်းပါ့မယ်'

ခဏ ရပ်။

အဆင့် သုံး။ ရာသီဥတု အကြောင်း ပြောရဦးမည်။ လူတိုင်း လူတိုင်း ရာသီဥတု အကြောင်း စိတ်ဝင်စားကြသည်။

‘မိုးလေဝသ ခန့်မှန်းခြေ အရ ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမြို့ကို ရောက်တဲ့ အခါ ကောင်းကင်မှာ မိုးသားမိုးတိမ်များ ကင်းစင်ပြီး တမျှော်တခေါ် အထိ ကြည်ကြည်လင်လင်ကြီး မြင်တွေ့ကြရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးတော့လည်း အဲဒီ ညနေခင်းဟာ နွေးထွေးသော ညနေခင်း ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်’

အဆင့် လေး။ ကြားသိရသူတိုင်း တအံ့တဩ ဖြစ်စေမည့် ပျံသန်းမှု ဆိုင်ရာ အချက်အလက်များကို တင်ပြရမည်။

‘ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမြို့ကို ရောက်ရှိသည် အထိ ပျံသန်းရမယ့် အချိန် ခန့်မှန်းခြေဟာ ၁၂ နာရီနှင့် ခြောက်မိနစ် ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ရောမမြို့နှင့် ကယ်လီဖိုးနီးယား ပြည်နယ် အကြားမှာ ကိုးနာရီ အချိန် ကွာခြားမှု ရှိတဲ့ အတွက် ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမြို့ကို ရောက်ရှိလိမ့်မယ်လို့ ခန့်မှန်းထားတဲ့ အချိန်ဟာ ညသန်းခေါင်ယံကို ကျော်လွန်ပြီး ၁၅ မိနစ် အကြာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

‘ယခု အချိန်မှာ ဆိုရင် ကျွန်တော်များ လေယာဉ်ကြီးဟာ တစ်နာရီလျှင် ၅၆၀ မိုင်နှုန်းနှင့် ပျံသန်းနေပါတယ်။ ဒါမှမဟုတ် တစ်နည်း ပြောရမယ်ဆိုရင် ပြောင်းဝက ထွက်လာတဲ့ ဒသမ ၄၅ ကျည်ဆန် တစ်ခုထက် အနည်းငယ် ပိုမြန်တယ်လို့ ဆိုရမှာ ဖြစ်သလို အသံရဲ့ အမြန်နှုန်းရဲ့ ၈၅ ရာခိုင်နှုန်းနှင့် ညီမျှတယ်လို့ ဆိုနိုင်ပါတယ်။ တစ်နည်း ပြောရရင်တော့ တစ်မိနစ်မှာ ကိုးမိုင်ခွဲနီးပါး မြန်တယ်လို့ ဆိုနိုင်ပါတယ်။ လေယာဉ်ကြီးရဲ့ ပြင်ပမှာ ရှိတဲ့ အပူချိန်ဟာ သုည ဒီဂရီအောက် ၆၅ ဒီဂရီ ဖာရင်ဟိုက် ဖြစ်ပါတယ်။ စင်တီဂရိတ်နှင့် ပြောရမယ် ဆိုရင် အနုတ် ၅၄ ဒီဂရီ ဖြစ်ပါတယ်။ လေယာဉ် အတွင်းပိုင်းမှာ ရှိတဲ့ လေထု ဖိနှိပ်အားကိုတော့ ရေမျက်နှာပြင် အထက် ပေငါးထောင် အမြင့်မှာ ရှိတဲ့ ဖိနှိပ်အားနှင့် ညီမျှအောင် ပြုပြင်ထားပါတယ်။ တစ်နည်း ပြောရရင် ကော်လိုရာဒို ပြည်နယ် ဒင်ဗာမြို့မှာ ရောက်ရှိနေသလို လေထုရဲ့ ဖိနှိပ်အားကို ခံစားကြရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ တကယ်လို့များ ဒီလေယာဉ်ကြီးနှင့် ပတ်သက်၍ ဖြစ်စေ၊ လေယာဉ် ပျံသန်းရာ လမ်းကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ဖြစ်စေ မေးစရာ တခြားမေးခွန်းတွေ ရှိသေးတယ် ဆိုရင် လေယာဉ် မောင်းတဲ့ အခန်းဆီကို စာရွက်နှင့် လှမ်းမေးဖို့ လက်မရွံ့ကြပါနှင့်လို့ မှာထားပါရစေ၊ ခုလောလောဆယ်မှာတော့ လူကြီးမင်းများဟာ ကုလားထိုင်ပေါ်မှာ သက်သောင့်သက်သာနှင့် ကျောမှီပြီး ထိုင်ရင်း ဒီခရီးစဉ်မှာ ဇိမ်ယူကြပါလို့ လေယာဉ် ဝန်ထမ်း အားလုံးရဲ့ ကိုယ်စား ပန်ကြားအပ်ပါတယ်။ ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမြို့ကို ရောက်ရှိတဲ့ အချိန် အထိ ချောချောမွေ့မွေ့ စီးနင်းကြရလိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်ထားပါတယ် ခင်ဗျာ’

mgyoe.com

မာလိုရီသည် တစ်ချက်မျှ သမ်းဝေလိုက်မိ၏။ ယခု အချိန်သည် ခရီးစဉ်တိုင်း၌ အိပ်ငိုက်လေ့ ရှိသော အချိန်ပင် ဖြစ်သည်။ လေယာဉ် ဝန်ထမ်းများသည် လေယာဉ် မထွက်မီ လိုက်နာရသော ရှုပ်ထွေး ပွေလီလှသည့် လုပ်ငန်းစဉ်များကို မနားမနေ ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြရသည်။ ယခုမူ လေယာဉ်ကြီးသည် သတ်မှတ်ပေးထားသော ပေအမြင့်၌ ပုံမှန် ပျံသန်းနေပြီ ဖြစ်သကဲ့သို့ လေယာဉ် လမ်းကြောင်းကိုလည်း လေကြောင်း ကြီးကြပ်ရေးမှူးက ရေဒါနှင့် လိုက်လံ မှတ်သားရင်း လမ်းရှင်းပေးလျက် ရှိနေသည်။ ယခု အချိန်တွင် အလိုအလျောက် လေယာဉ်မောင်း ကိရိယာက တာဝန်ယူ မောင်းနှင်၍ နေလေပြီ။ ရုတ်တရက် လေကြောင်း ပြောင်းလဲမှုကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော အောက်ဘက်သို့ နိမ့်ဆင်းသွားစေမှု၊ ဘေးဘက်သို့ ယိုင်သွားစေမှု စသည့် ချွတ်ယွင်းချက် အသေးအမွှားကလေးများအား ဂျိုင်ရို မီတာနှင့် အနွေး အမြန်ထိန်း ကိရိယာတို့က အလိုအလျောက် မမောမပန်းတမ်း လိုက်လံ၍ ပြင်ဆင်ပေးလျက် ရှိနေကြသည်။ ယခု အချိန်တွင် လေယာဉ်မှူးသည် စက်ကိရိယာပိုင်းမှ တစ်ခုခု ချွတ်ယွင်းမသွားသရွေ့ ထိုင်ခုံတွင် အေးအေးလူလူ ထိုင်ပြီး လိုက်ပါသွားရုံသာ ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် အကြောအခြင်များ ပြေလျော့သွားချိန်တွင် မျက်ခွံ စင်းပြီး အိပ်ငိုက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။

မာလိုရီက အသက် ပြင်းပြင်း တစ်ချက် ရှုသွင်းလိုက်ပြီး ပခုံး ကြွက်သားများကို အလုပ် ပေးလိုက်၏။ ဒီလေယာဉ်ပေါ်မှာ ရဟန်းမင်းကြီး လိုက်ပါလာတယ်။ အမြဲတမ်း လန်းလန်းဆန်းဆန်း ရှိနေသလို နေထိုင်ပြလိုက်စမ်းပါ။ နောက်တည့်တည့်မှာ ရှိသော ထောက်လှမ်းရေး ပုဂ္ဂိုလ် မစ္စတာ ကာဆင်ကသာ မြင်သွားခဲ့သည် ရှိသော် တစ်မျိုးတစ်မည် ထင်မြင် ယူဆသွားပေလိမ့်မည်။

မာလိုရီက ဂျင်ဆင်ဘက်သို့ စောင်းငဲ့၍ ကြည့်လိုက်၏။ မစ္စတာ ဂျင်ဆင်သည် အသက်ပင် ငယ်သော်လည်း အလွန် တည်ကြည်သူ ဖြစ်သည်။ မာလိုရီ အငြိမ်းစား ယူသည့် အခါ ၎င်းအတွက် အခြေအနေမည်သို့ မည်ပုံ ပြောင်းလဲသွားလိမ့်မည်ကို တွေးတောနေလိမ့်မည်မှာ သေချာလှသည်။ လေကြောင်း ကုမ္ပဏီတိုင်းတွင် လူတိုင်း လူတိုင်းသည် အထူး အရေးကြီးလှသော ဝါစဉ် ကိစ္စကို မျက်ခြည်မပြတ် လေ့လာနေလေ့ ရှိသည်။ လေယာဉ်မှူး တစ်ယောက်၏ ဝါစဉ် အဆင့်သည် ၎င်း၏ ဝင်ငွေ၊ အနားယူခွင့်၊

အလုပ်ချိန် စသည်တို့ကိုသာမက တစ်ခါတစ်ရံတွင် ၎င်းနေထိုင်ခွင့် ရရှိသည့် နေအိမ် အတွက်ပါ အဓိကကျသော သော့ချက်ပင် ဖြစ်သည်။ လေယာဉ်မှူး စာရင်း၏ ဝါစဉ်တွင် တဖြည်းဖြည်းနှင့် အဆင့် မြင့်တက်သွားလေလေ လုပ်ငန်းစဉ်၌ ပို၍ အောင်မြင်မှု ရလာလေလေပင် ဖြစ်သည်။

လေယာဉ်မယ် တစ်ဦးက ကော်ဖီ လာပို့သည်။ ထိုအမျိုးသမီးကလေး သည် ရုပ်ရည် ချောမော လှပသည်သာမက ဖွံ့ဖွံ့ထွားထွား ရှိလှသော ကိုယ်ခန္ဓာ ပိုင်ရှင်လည်း ဖြစ်သည်။ ထိုအမျိုးသမီး ပြန်လည် ထွက်ခွာသွားသော အခါ နိုဝါကိုစကီက ပြောလိုက်သည်။

‘ကျွန်တော်တော့ မြင်မြင်ချင်း ချစ်မိပြီ ထင်တာပဲ’

ဂျင်ဆင်က ပြန်ပြောသည်။ ‘ဒါဆိုရင် ဒီတစ်ပတ် အတွင်းမှာ တတိယ အကြိမ်မြောက်ပဲ’

နိုဝါကိုစကီက ထပ်ပြောပြန်သည်။ ‘ရဟန်းမင်းကြီးက လက်ထပ်ပေး နိုင်လိမ့်မယ်လို့ ထင်ပါတယ်’

ကာဆင်က ဝင်ပြောလိုက်ပြန်၏။ ‘ကျုပ်က လူပျိုရုံ လုပ်ရင် ဖြစ်မလား’

နိုဝါကိုစကီက ဖြေသည်။ ‘သိပ်ရတာပေါ့၊ အဲလေ ခင်ဗျားက သေနတ်ကြီး တကားကားနှင့် ယူမလာခဲ့ရင်ပေါ့ဗျာ၊ ကျုပ်က သေနတ်နှင့် တေ့ပြီး အတင်း ပေးစားတဲ့ မင်္ဂလာဆောင် ဆိုရင် သိပ်ကြောက်တာဗျ’

မစ္စတာ ကာဆင်က ခပ်တွေးတွေးဆဆနှင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘ခိုင်းသမျှ လုပ်ကိုင်ပေးကြမယ့် အပျိုချောကလေးတွေ ခြံရံပြီး ခရီး ထွက်နေရတဲ့ အလုပ်ဟာ သိပ်ကို ပျော်စရာ ကောင်းမှာပဲနော်’

နိုဝါကိုစကီက ပြက်ချော်ချော်နှင့် ပြန်ဖြေသည်။

‘ဟုတ်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ငြီးငွေ့စရာလည်း သိပ်ကောင်းပါတယ်၊ အစတုန်းက ဒီလေကြောင်း လောကထဲကို ဝင်မိတာ အဲဒါကြောင့် သက်သက်ပဲ၊ နက်ဖြန် အတွက် မတွေးနှင့်၊ ဒီကနေ့မှာပဲ ပျော်သလိုနေ ကိုယ့်လူရေ ဆိုတဲ့ စိတ်ဓာတ် မျိုးနှင့် ထင်သလို ကြံနိုင်မယ် ထင်လို့ ဝင်ခဲ့တာ၊ တကယ်ကတော့ ကျုပ်က လေယာဉ် ဆိုရင် သိပ်ကြောက်တယ်၊ နောက်တစ်ခါ ပြန်စဉ်းစားကြည့်ပြန်တော့လည်း ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးကို လက်ထပ်ပေးပါလို့ မလျှောက်ထားတော့ပါဘူးလေ၊ အေးအေးဆေးဆေး တစ်ကိုယ်တည်းပဲ နေပါတော့မယ်’

‘မင်း တစ်နေ့ကျရင် အခြေတကျ ဖြစ်ကို ဖြစ်လာရမှာပါကွာ’

ဂျင်ဆင်က ဝင်ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

နီဝါကိုစကီက ပခုံးကို တွန့်ပြုရင်း ဖြေလိုက်၏။

‘တစ်နေ့ကျရင် ကျုပ် ကွယ်လွန် အနိစ္စ ရောက်သွားမှာပေါ့ဗျာ’

မာလိုရီက ဂျင်ဆင်ကို ပြုံးပြလိုက်၏။ စာရင်းအင်းဗေဒ အရ ဒီချာတိတ် အင်ဂျင်နီယာသည် လာမည့် နှစ်နှစ် အတွင်း အိမ်ထောင်ပြုလိမ့်မည်မှာ သေချာ သည်။

လေယာဉ် အဖွဲ့သားများ အိမ်ထောင်ပြုသည် ဆိုသော ကိစ္စသည် လုပ်ငန်း နှင့်လည်း တစ်စိတ်တစ်ဒေသ သက်ဆိုင်နေပုံ ရသည်။ အမြဲတစေ ခြေဆန့် ပြီး ခရီး သွားလာနေရမှုကြောင့် အိုးနှင့် အိမ်နှင့် အခြေတကျ နေရမှုမျိုးကို လိုလား တောင့်တလာကြပုံ ရသည်။

ဒါကလည်း မိမိ၏ လက်ရှိ ဘဝကို ရောင့်ရဲမှု မရှိဘဲ ကွဲပြား ခြားနား သည့် အနေအထားမျိုးကို တောင့်တတတ်ကြသော လူသားတို့၏ သဘာဝ ဝိဇ ပင် ဖြစ်ပုံ ရသည်။

မာလိုရီကလည်း သူ့အကြောင်း ပြန်တွေးကြည့်မိသည်။ ၎င်းအနေနှင့် အခြား အမျိုးသမီး တစ်ယောက်အား ဇနီး အနေနှင့် လက်ခံနိုင်စွမ်း ရှိပါဦး မည်လော။ ၁၈ လ ကြာမြင့်သည့်တိုင်အောင် ဖြစ်နိုင်ဖွယ် မရှိဟု ထင်နေမိဆဲ ပင်။ ဖြစ်နိုင်ဖွယ် ရှိသည်ဟု ထင်ရသော အချိန်ကာလသည် တစ်ချိန်ချိန်တွင် ရောက်လာတန် ကောင်းပါသည်။

ကံကြမ္မာသည် အဘယ်ကြောင့် ဤရွေ့ ဤမျှ ရက်စက်ရလေသနည်း။ မာလိုရီ အနားယူမည့် အချိန်ကို နန်စီ တစ်ယောက် လက်ချိုး ရေတွက်ပြီး စောင့်မျှော်နေခဲ့ရရှာသည်။ ထိုအချိန်တွင်မူ စတင်၍ ပျော်ပျော်ပါးပါး နေကြရ လိမ့်မည်ဟု နန်စီက ပြောခဲ့သည်။ သို့သော် နန်စီ တစ်ယောက် ဤလောက ထဲမှ ထွက်ခွာသွားခဲ့ရပြီး သူတစ်ယောက်တည်းသာ အသက် ရှင်၍ ကျန်ရစ် ခဲ့သည်။ သမီး ဖြစ်သူ ဂျိန်းကလည်း မကြာမီ သူ့ဘဝကို အသစ်တစ်ဖန် ပြန် လည် ထူထောင်လိုစိတ် ဖြစ်ပေါ်လာပေလိမ့်မည်။ တစ်ယောက်ယောက်နှင့် ထပ်မံ၍ တွေ့ဆုံလိမ့်ဦးမည်သာ။ ဖရင့်နှင့် ဂျိန်း အဆင်မပြေ ဖြစ်ခဲ့ကြခြင်းမှာ စိတ်မကောင်းစရာပင်။ ဂျိန်းက သူ့အား အဘယ်ကြောင့် အသေးစိတ် ဖွင့်မပြော ပြခဲ့သည်ကိုလည်း သူ မသိပါ။ မပြောတာကပင် ကောင်းပုံ ရပါသေးသည်။ ယခုခေတ်တွင် ချာတိတ်များသည် လူတကာကို ဒုက္ခ ပေးလေ့ မရှိကြ။ အိမ် ထောင်ရေးတွင် အဆင်မပြေခဲ့သည် ရှိသော် အကျဉ်းနည်းဖြင့်သာ အဆုံးအဖြတ် ပေးလေ့ ရှိကြသည်။

ဂျိန်း အနေနှင့် အဆင်ပြေသွားပါလိမ့်မည်။ ဂျိန်းသည် အတွေးအခေါ် မဆိုးသော အမျိုးသမီး တစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ သူ့မိခင်လိုပင် ယထာဘူတ ဝါဒီ တစ်ယောက် ဖြစ်သည်။

ဂျိန်းသည် အချိန်တန်သော အခါ သင့်လျော်သူ တစ်ယောက်နှင့် မလွဲ မသွေ တွေ့ဆုံရဦးမည်သာ။ ဒီတစ်ကြိမ်တွင်မူ ပထမ အကြိမ်က အမှားအယွင်း များကို သင်ခန်းစာ ယူပြီး ပို၍ အရွေးအချယ် မှန်ကန်ကောင်းရဲ့ဟု ယူဆရ သည်။ ဒုတိယ အိမ်ထောင်များသည် ပထမ အိမ်ထောင်များထက် ပို၍ သာယာ ချမ်းမြေ့လေ့ ရှိကြသည် မဟုတ်ပါလား။ အပျက်မြင် ဝါဒီ တစ်ဦးကလည်း လူတိုင်း လူတိုင်းသည် အတွေ့အကြုံ ရရှိစေရေး အတွက် ပထမ အကြိမ် အစမ်း အိမ်ထောင်ပြုထိုက်သည်ဟု ဆိုခဲ့ဖူးသည် မဟုတ်ပါလား။

ယခု ခရီးစဉ်သည် နန်စီ အဖို့ အလွန် စိတ်ကြည်နူးစေမည့် ခရီးပင် ဖြစ်သည်။ ဤခရီးစဉ် အကြောင်း ရပ်ဝေးရပ်နီးမှ ဆွေမျိုးမိတ်သင်္ဂဟများထံ စာတို စာရှည် ရေးပို့လိမ့်မည်မှာ သေချာလှသည်။ နန်စီသည် စာရေးရန် အလွန် ဝါသနာပါသူ ဖြစ်သည်။ သတင်းစာဆရာ တစ်ဦးပင် ဖြစ်ထိုက်သည်။

နန်စီက သူသည် ဒေသဆိုင်ရာ သတင်းစာသို့ ဆောင်းပါးများ ရေးပို့ မည်ဟု အမြဲ ပြောလေ့ ရှိသည်။ ရေးလည်း ရေးခဲ့သည်။ သို့သော် တစ်ခါမျှ မပို့ဖြစ်ခဲ့ချေ။ အံ့ဆွဲများထဲတွင် တပုံပုံနှင့် ရှိနေပြီး ဖုန်တက်နေကြသည်။

မာလိုရီကလည်း ကူညီခဲ့ဖို့ ကောင်းသည်။ သူက အယ်ဒီတာ့ထံ အကူ အညီ တောင်းပေးမည် ဆိုလျှင် ဖြစ်နိုင်လောက်သည်။ ယခုမူ အစစအရာရာ သည် သိပ်ကို နောက်ကျခဲ့လေပြီ။ ထိုကိစ္စ အတွက် နာကြည်းမှု ဖြစ်မလာ အောင် ဖြေဖျောက်ရန် ခဲယဉ်းလှပါဘိ။

‘ဟယ်လို’ နိုဝါကိုစကီက လှမ်းပြောသည်။

‘ဟိုင်း’ မိန်းကလေး တစ်ယောက်၏ အသံပင်တည်း။

မာလိုရီက နောက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်၏။ ဒီတစ်ကြိမ် ရောက်လာသူမှာ ဒီး ပင်နက်တီ ဖြစ်သည်။ သူက စာအိတ် တစ်အိတ်ကို ကိုင်လာသည်။

‘ဆရာ့ အတွက်ပါ ကပ္ပတိန်’

မာလိုရီက လှမ်းယူလိုက်၏။ စာအိတ်ပေါ်တွင် ၎င်း၏ နာမည်ကို သက္ကလတ်စ၊ နစ်ပျော့ ဖောင်တိန်နှင့် သေသေသပ်သပ် ရေးထားသည်။

နိုဝါကိုစကီ ပြောလိုက်၏။ ‘မင်းက ကိုယ့်ဆီကို စာရေးတယ် ဆိုရင်လည်း အကောင်းသား’

‘ရှင်က စာဖတ်တတ်တယ် ဆိုရင် ကျွန်မက ရေးမှာပေါ့’

ဒီး ပင်နက်တီက လာမစနှင့် တော်ရှေ့ .. တော်ရှေ့ ဆိုသော လေသံမျိုး နှင့် ခပ်တည်တည် ပြန်ဖြေလိုက်၏။ ဒီးသည် လေယာဉ်မယ် အဖြစ် ဆယ်နှစ် ကြာအောင် ထမ်းဆောင်လာခဲ့သူ ဖြစ်သောကြောင့် ဖိုသံ ပေးပုံ အမျိုးစုံကို သိ ထားသူ ဖြစ်သည်။

ထိုစာအိတ်သည် မည်သူ့ထံကနည်းဟု မာလိုရီက မေးလိုက်၏။

‘ရိုးရိုးတန်း ခရီးသည် တစ်ယောက် အိမ်သာထဲက တွေ့ခဲ့တာပါ’

‘အိမ်သာထဲက ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ် ကပ္ပတိန်၊ မှန်မှာ တိပ်နှင့် ကပ်ထားပါတယ်’

မာလိုရီက ပခုံးကို တွန့်လိုက်၏။ လော်စပီကာမှ သူ့လေကြော ရှည်သော ကြောင့် ကန့်ကွက်သော စာပင် ဖြစ်လေသလော။

သူက စာအိတ်ကို ဖွင့်လိုက်၏။ စာကို လက်နှိပ်စက်နှင့် ရိုက်ထားသည်။

ကပ္ပတိန် မာလိုရီ၊ ပထမ အရာရှိ ဂျင်ဆင်၊ ပျံသန်းမှု ဆိုင်ရာ အင်ဂျင် နီယာ နိုဝါကိုစကီ။ ဤစာကို ခင်ဗျားတို့ အားလုံးထံ ရည်စူးပြီး အကြမ်းဖက် ဂိုဏ်းက ပေးပို့လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အောက်ဖော်ပြပါ ပုဂ္ဂိုလ်များအား မလွဲ မရှောင်သာ ဖမ်းဆီး ထိန်းသိမ်းထားရပါကြောင်း ခင်ဗျားတို့အား ဝမ်းနည်း စွာဖြင့် အသိပေးပါသည်။ ၎င်းတို့မှာ ဂျိန်း ဆပ်တန်၊ ဗာဂျီးနီးယား ဂျင်ဆင်၊ ကရိတ်ချ် ဂျင်ဆင်၊ ကာရင် ဂျင်ဆင်နှင့် ဂျိုးဇက် နိုဝါကိုစကီ (စီနီယာ) တို့ ဖြစ်ကြပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ခင်ဗျားတို့နှင့်သော် လည်းကောင်း၊ ခင်ဗျား တို့၏ ချစ်သူ ခင်သူများနှင့်သော် လည်းကောင်း ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားဖူးခြင်း မရှိ သဖြင့် ၎င်းတို့အား နာကျင်စေလိုမှု အလျှင်း မရှိပါ။ သို့ရာတွင် ၎င်းတို့၏ အသက် ရှင်မှုသည် အောက်ဖော်ပြပါ ညွှန်ကြားချက်များအား လိုက်နာ ဆောင် ရွက်မှု အပေါ် လုံးဝ မူတည်နေကြောင်း ပြတ်ပြတ်သားသား အသိပေးလိုပါ သည်။

အနောက် လောင်ဂျီတွဒ် ၄၅ ဒီဂရီသို့ အရောက်တွင် လက်ရှိ ခရီးစဉ်မှ နောက်ကြောင်းသို့ ပြန်လှည့်ပြီး ဟက်ရှိမိုက် နိုင်ငံရှိ အယ်လ် မားဂရက်ဗ် လေဆိပ်ဆီသို့ တစ်ဖြောင့်တည်း ပျံသန်းရမည်။ အဆိုပါ ဒေသနှင့် ပတ်သက် သော မြေပုံညွှန်းကို ပူးတွဲထားပါသည်။ မည်သည့် အခြေအနေမျိုးသို့ ရောက် ရှိသည် ဖြစ်စေ တစ်ဖြောင့်တည်း ပျံသန်းသော လမ်းကြောင်းမှ သွေဖည်ခြင်း

မပြုရ။ သင်၏ လေယာဉ်သည် ပြန်ပေးဆွဲသည်ကို ခံနေရပြီ ဖြစ်ကြောင်း၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ အဖွဲ့မှ လက်နက်ကိုင် အဖွဲ့ဝင်များသည် လေယာဉ်မောင်းခန်းထဲ နှင့် လေယာဉ် နောက်ပိုင်းတွင် ရှိနေကြကြောင်း လေကြောင်း ကြီးကြပ်ရေးမှူး ထံ သတင်း ပို့ရမည်။ ကျွန်ုပ်တို့က အတည်ပေါက်နှင့် ဖြီးဖြန်းနေခြင်း မဟုတ်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ညွှန်ကြားချက်များအား တစ်သဝေမတိမ်း လိုက်နာမည် ဆိုပါက မည်သူမျှ အနာတရ ဖြစ်လိမ့်မည် မဟုတ်။ သို့ရာတွင် တစ်နည်းနည်းဖြင့် ခုခံခြင်း၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ ညွှန်ကြားချက်များအား လိုက်နာရန် ငြင်းဆန်ခြင်းများ ရှိလာပါက သင်တို့၏ ချစ်သူခင်သူများအား အဆုံးစီရင်ပစ်မည့် အပြင် သင်တို့၏ လေယာဉ်ကြီးနှင့်တကွ လေယာဉ်ပေါ်တွင် ပါရှိသူ အားလုံး ပျက်စီး ကြရမည် ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ထံတွင် ယမ်းဘီလူးများ အလုံအလောက် ပါရှိ လာသည်။

ကပ္ပတိန် မာလိုရီ၊ သင်သည် လေယာဉ် လမ်းကြောင်းအား ပြောင်းလဲ ပြီးနောက် မိနစ် သုံးဆယ် ကြာသောအခါ လေယာဉ် နောက်ဘက်သို့ တစ်ဦး တည်း လျှောက်လာခဲ့ပါ။ ထိုနေရာတွင် သင့်အား ထပ်မံ၍ ညွှန်ကြားချက် ပေးမည်။ နောက်ဆုံး မှာကြားလိုသည်မှာ ကျွန်ုပ်တို့၏ ရည်ရွယ်ချက်များနှင့် ပတ်သက်၍ သံသယ ရှိပါက သင်တို့၏ ကုမ္ပဏီနှင့် ဆက်သွယ်ပြီး သင်တို့၏ မိသားစုများ မည်သည့် နေရာတွင် ရောက်ရှိနေသည်ကို မေးမြန်း စုံစမ်းပါလေ။

မာလိုရီသည် မျက်တောင် တဖျပ်ဖျပ် ခတ်လိုက်ပြီးနောက် ထိုစာကို နောက်တစ်ခေါက် ပြန်ဖတ်ပြန်၏။

ဘုရားသခင် ကယ်တော်မူပါ။ အလွန် ဆိုးရွားသည့် ကိစ္စပင်တည်း။ စိတ်ကို တည်ငြိမ်အောင်ထားဟု သူ့ကိုယ်သူ ပြန်သတိပေးလိုက်သည်။

သူက ဒီးအား လှမ်းကြည့်လိုက်၏။ ‘ခဏ နေဦးနော်’
အဆိုပါ စာအိတ်အား မည်သည့် ခရီးသည်က အိမ်သာထဲမှ တွေ့ရှိလာ သည်ကို ထောက်လှမ်းရေး ပုဂ္ဂိုလ်က သိရှိလိုလိမ့်မည်သာ။

သူက ထိုစာရွက်အား မစွတာ ကာဆင်ထံ လှမ်းပေးလိုက်ပြီးနောက် ပြောလိုက်၏။ ‘ပြဿနာပဲဗျို့’

အဆိုပါ စာအား ဖတ်ရင်း မစွတာ ကာဆင် မျက်မှောင်ကုတ်လိုက်သည် ကို စောင့်ကြည့်နေမိသည်။

‘ချီးမှပဲ’ ထောက်လှမ်းရေး ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ဒေါ်ပွသွားပုံ ရသည်။

သူက ဒီးအား မေးလိုက်၏။ ‘ဒီစာကို မင်း ဘယ်က ရလာသလဲ’

‘ရိုးရိုးတန်းက လေယာဉ်မယ် တစ်ယောက်က ကျွန်မကို လာပေးတာ၊
နောက်ဘက်က အိမ်သာခန်းထဲမှာ တွေ့လာတာပါ’

မစ္စတာ ကာဆင်သည် ဝေဒနာ တစ်ခုခုကို ခံစားနေရပုံ ရသည်။ မာလိုရီ
က ဂျင်ဆင်နှင့် နိုဝါကိုစကီအား အသိပေးလိုက်၏။

‘လေယာဉ်ကို ပြန်ပေးဆွဲတဲ့ စာ’

‘ဘုရားသခင် ကယ်တော်မူပါ’ နိုဝါကိုစကီက ရေရွတ်လိုက်၏။ ၎င်း၏
နောက်ဘက်တွင် လက်နက်ကိုင် ပြန်ပေးသမား တစ်ယောက် ရောက်ရှိနေသည်
ကို မျှော်လင့်ထားဟန်နှင့် ပြန်လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

ဂျင်ဆင်ကမူ ဒိုင်ခွက်များကိုသာ ပြူးတူးပြဲတဲနှင့် စိုက်ကြည့်နေသည်။

‘အဲဒါတင် မကသေးဘူး’ မာလိုရီက ဆက်ပြောပြန်၏။ ထိမ်ချန်ထား
၍ မထူးတော့ပြီ။ ‘တို့များရဲ့ မိသားစုတွေပါ ပါဝင် ပတ်သက်နေကြတယ်’
မာလိုရီက ဂျင်ဆင်ကို ပြောလိုက်၏။ ‘သူတို့က မင်းဇနီးနှင့် ကလေးတွေကို
ဖမ်းထားကြတယ်’ နိုဝါကိုစကီကိုလည်း လှမ်းပြောသည်။ ‘မင်းအဖေလည်း
ပါတယ်၊ ပြီးတော့ ဂျိန်းလည်း ပါတယ်လို့ သူတို့က ပြောတာပဲ’

‘ဘာပြောတယ်’ ဂျင်ဆင်က မာလိုရီ စကားကို မယုံကြည်ချေ။

မစ္စတာ ကာဆင်က ထိုစာကို နိုဝါကိုစကီထံ လှမ်းပေးလိုက်ပြီးနောက်
၎င်း၏ လက်ကောက်ဝတ်မှ စကားပြောခွက် အသေးကလေးအား လှမ်းဆွဲလိုက်
သည်။

‘ကာဆင်ပါ၊ တို့အဖို့ ပြဿနာ တစ်ခု ရှိနေတယ်၊ ဂရင်းနှင့် မက်ဒေါ့
က လေယာဉ်မောင်းခန်း အနောက်ဘက်က အပေါ်ထပ်ကို လာခဲ့ကြ၊ အဲဒီမှာ
ငါ ပြောပြမယ်၊ ပြီးမှ မင်းတို့က ကျန်တဲ့ လူတွေကို ထပ်ပြောပြ’

သူက ဒီးကို ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

‘ငါနှင့် လိုက်ခဲ့၊ ဒီမှာ ကပ္ပတိန်၊ ကျုပ် ပြန်မလာခင် ဘာမှ မလုပ်ပါနှင့်’

သူက ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် လေယာဉ်မောင်းခန်းထဲမှ ထွက်သွားတော့သည်။

ချက်ချင်းလိုလိုပင် လေယာဉ်မောင်းခန်းထဲ၌ အကြီးအကျယ် တုန်လှုပ်
ချောက်ချားကုန်ကြသည်။ ဂျင်ဆင် တစ်ယောက် ပါးစပ် ပြသွားပြီး ‘ခွေးမ
သားတွေ၊ ဒီကိစ္စက တကယ် မဖြစ်နိုင်ပါဘူးဗျာ၊ ဟုတ်နိုင်ပါ့မလား’

ထို့နောက် ထိုအကြောင်းကြားစာ၏ ထူးခြားပုံကို သတိရသွားသောကြောင့်
၎င်း၏ မျက်နှာမှာ ညိုပုပ်သွားတော့သည်။ ‘ဒါပေမဲ့ ဒီငါတို့တွေက ကျွန်တော်

တို့ နာမည်တွေကို သိနေကြတယ်။ ဂင်နီ၊ ကရိတ်ချ်နှင့် ကာရင်တဲ့၊ တကယ် ဖြစ်နေတာပဲ ဖြစ်ရမယ်’

နိုဝါကိုစကိက ဤကိစ္စအား လက်သင့်မခံနိုင်ဟန်နှင့် ခေါင်းကို ခါယမ်း နေသည်။

‘ဒါ နောက်တာ ပြောင်တာ သက်သက်ပဲ ဖြစ်ရမယ်၊ ချီးမှပဲ၊ ကျုပ် အဖေက အသက် ခုနစ်ဆယ် ကျော်ပြီဗျ၊ နှလုံး မကောင်းတဲ့ အတွက် လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးလေးနှစ်က စပြီး ဒုက္ခ မျိုးစုံ ပေးနေတာ၊ ဒီလို ကိစ္စမျိုးကို ခံနိုင်ရည် ရှိမှာ မဟုတ်ဘူး’

ဂျင်ဆင်က ၎င်း၏ လက်ဖဝါးကို လက်သီးနှင့် ထိုးလိုက်၏။

‘ဒီမျိုးမစစ်မသားတွေက အမျိုးသမီးတွေနှင့် ကလေးတွေကို ဖမ်းလို ဖမ်း နှင့် သူတို့ကိုယ်သူတို့ ဘာထင်နေကြသလဲ မသိဘူး’

မာလိုရီက ပြောလိုက်သည်။

‘ဒေါသကို ထိန်းစမ်းပါကွာ၊ ထိန်းမနိုင်သိမ်းမရ ဒေါပွနေရုံနှင့် ပြဿနာ ကို တို့ ဘယ်နည်းနှင့်မှ ဖြေရှင်းလို့ ရမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ငါလည်း မင်းလို ခံစား နေရတာပါပဲ၊ သူတို့စာ အရ ငါ့သမီး ဂျိန်းလည်း သူတို့လက်ထဲ ရောက်နေပြီ၊ တို့မိသားစုတွေနှင့် တို့အားလုံး ကံတူ အကျိုးပေးပါပဲ၊ ဒါပေမဲ့ စိတ်ကိုတော့ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ထားကြရအောင်’

ဤကိစ္စ ဖြစ်ပွားခဲ့သည်မှာ အလွန် မြန်ဆန်လှသောကြောင့် ယခုကျမှ ပြန်၍ သုံးသပ်ရပေတော့မည်။

‘ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးကို ရည်စူးတာပဲ ဖြစ်ရမယ်၊ ဟုတ်တယ်၊ အဲဒါပဲ ဖြစ်မယ်’

နိုဝါကိုစကိက ဆဲလိုက်ပြန်၏။ ‘ခွေးမသားတွေ’

မာလိုရီက ထပ်မံ၍ ခေါင်းညိတ်ပြန်သည်။ ‘အဲဒီလိုပဲ ဖြစ်ရမယ်၊ တကယ် ကတော့ တို့မိသားစုတွေကို သိပ်လိုချင်လှလို့ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ တို့မိသားစု တွေကို ဓားစာခံ အနေနှင့် ခေါ်ထားတယ် ဆိုရင် သူတို့ ခိုင်းတာကို တို့က ပိုပြီး လိုက်နာလိမ့်မယ်လို့ တွေးတယ်နှင့် တူတယ်၊ မင်းတို့လည်း တွေးမိပြီ မဟုတ်လား၊ သူတို့ အစီအစဉ် အောင်မြင်အောင် တွန်းအား အများဆုံး ရအောင် ယူလိုက်တာပဲ’

ဂျင်ဆင်က ပခုံးကို တွန့်လိုက်ပြီးနောက် မျက်မှောင်ကုတ်လိုက်သည်။

‘ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တော့ နားကို မလည်နိုင်ဘူး၊ သူတို့ အနေနှင့် ပုပ်ရဟန်း’

မင်းကြီးကို ဘာလုပ်ဖို့ လိုချင်တာလဲ၊ ဒီအဘိုးကြီးက အဲဒီ ခွေးမသားတွေကို ဒုက္ခ ပေးနေတာမှ မဟုတ်တာ’

မာလိုရီသည် ကျောဘက်ရှိ တံခါးအား ပြန်လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ မစ္စတာ ကာဆင် တစ်ယောက် ဘာများ လုပ်နေပါလိမ့်။ သူက ဘာများ တတ်နိုင်ပါ မည်နည်း။ ပြဿနာ တစ်ရပ်နှင့် ရင်ဆိုင်နေရသော်လည်း မည်သို့မျှ လုပ်ကိုင် နိုင်စွမ်း မရှိဘဲ ထိုင်စောင့်နေရသည့် ကိစ္စလောက် ပို၍ စိတ်ပျက်ဖွယ် ကောင်း သော ကိစ္စ မရှိနိုင်ပြီ။

‘သူတို့က ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးကို ဘာလုပ်ကြမှာလဲ၊ ပြန်ရွေးဖို့ ငွေပေး ရမယ်လို့ တောင်းဆိုမှာလား’

မာလိုရီက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။ ‘ဘုရားသခင်မှ သိမှာပဲ၊ သူနှင့် ပတ် သက်ပြီး သိချင်တာ မှန်သမျှ အကုန် တောင်းလို့ ရတယ်’

‘အဲဒီ ခွေးမသားတွေကို သတ်ပစ်ဖို့ ကောင်းတယ်’ နီဝါကိုစကီက ဝင်ပြောသည်။ ‘သူတို့ကို အရှင် မိအောင် ဖမ်းဖို့တော့ လိုဦးမှာပေါ့လေ’

ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးအား ပြန်လွှတ်ပေးမည့် ကိစ္စတွင် မည်သို့ မည်ပုံ တောင်းဆိုလေမည်နည်းဟု မာလိုရီက တွေးကြည့်နေမိသည်။ ဒေါ်လာ တစ် သန်းလား။ ဒေါ်လာ ဆယ်သန်းလား။ ဒေါ်လာ သန်းတစ်ရာလား။ ဘယ်သူက ပေးမှာလဲ။ ဗရင်ဂျီ ဂိုဏ်းကလား။ သို့သော် အကြမ်းဖက် ဂိုဏ်းသည် ဒီကိစ္စ ကို ငွေကြေး အမြတ်အစွန်း ရရှိမှု အတွက် ဆောင်ရွက်ခြင်း ဟုတ်ပါ၏လော။ ဟုတ်နိုင်စရာတော့ မရှိလှချေ။ ထိုအဖွဲ့အစည်းသည် ငွေကြေး ရရှိရေး အတွက် အကြမ်းဖက်နေသော အဖွဲ့အစည်း မဟုတ်ကြောင်း မာလိုရီ သိထားသည်။

‘ဒီခွေးမသားတွေက ဒီလေယာဉ်ကြီးပေါ်မှာ အခု ရောက်နေပြီတဲ့လား’

‘မင်းလည်း စာကို ဖတ်ရသားပဲ’

‘လက်နက်ကိုင်တွေပဲလား’

‘မှန်တယ်’

‘မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ဒီငတိတွေက သေနတ်တွေကို လေယာဉ်ပေါ် ရောက် အောင် ဘယ်လိုနည်းနှင့်မှ ခိုးသွင်းလာနိုင်စရာ အကြောင်း မရှိဘူး၊ ဒီတစ် ခေါက် အတွက် လုံခြုံရေး အစီအစဉ်က သိပ်ကောင်းလွန်းတယ်၊ အိတ်စရေး ကိရိယာတွေ အပို သတ္တု ထောက်လှမ်းရေး ကိရိယာတွေ အပြင် လူတစ်ကိုယ် လုံးကိုလည်း နှံ့နှံ့စပ်စပ် ရှာကြ ဖွေကြသေးတယ်’

မာလိုရီက မပွင့်တပွင့် ရေရွတ်လိုက်၏။

‘အေးလေ၊ မကြာခင် သိလာကြရမှာပေါ့ကွာ’

အနောက် လောင်ဂျီတွဒ် ၄၅ ဒီဂရီမှ ဟက်ရှိမိုက် နိုင်ငံသို့ ပျံသန်းချိန် မည်မျှ ကြာမြင့်မည်ကို ဂျင်ဆင်အား တွက်ချက်ခိုင်းလိုက်သလို သုံးစွဲရမည့် လောင်စာဆီ ပမာဏနှင့် လက်ကျန် မည်မျှ ရှိမည်ကိုပါ နိုဝါကိုစကီအား တွက်ခိုင်းထားသည်။

မာလိုရီက လက်ပတ်နာရီကို လှမ်းကြည့်လိုက်၏။ နောက်ထပ် လေးနာရီ နှင့် ငါးမိနစ် အကြာတွင် ၎င်းသည် မြောက်အမေရိကတိုက်သို့ ဦးတည် ပျံ သန်းရမည့် အစား နောက်ဘက်သို့ ပြန်လှည့်ပြီး အရှေ့အလယ်ပိုင်း ဒေသဆီ သို့ ဦးတည် ပျံသန်းရပေတော့မည်။ အကယ်၍ ၎င်းက ပြန်ပေးဆွဲသူများအား ဖိဆန်ခဲ့သည် ရှိသော် မည်သို့ မည်ပုံ ဖြစ်ပျက်လာလေမည်နည်း။

ယခုလို ဖြစ်နေသည် ဆိုတာနှင့် ပတ်သက်၍ ၎င်းထံတွင် မည်သည့် အထောက်အထားများ ရှိပါသနည်း။ ဂျိန်းနှင့် အခြား မိသားစုဝင်များအား ၎င်း တို့က ဖမ်းဆီးထားသည် ဆိုခြင်းမှာ ဟုတ်မှန်ပါရဲ့လား။

မျက်နှာ ဖြူဖပ်ဖြူရော်နှင့် ခပ်တည်တည် ဖြစ်နေသော မစ္စတာ ကာဆင် ပြန်လည် ရောက်ရှိလာသည်။ ‘လေယာဉ် နောက်ပိုင်းမှာတော့ ဘာဆို ဘာမှ မထူးခြားဘူး’

‘စာ ထားသွားတဲ့ လူကို ခန့်မှန်းလို့ ရသလား’

မစ္စတာ ကာဆင်က ခေါင်းခါလိုက်၏။

‘ကျုပ် တွေးမိတာကတော့ အဲဒီစာဟာ လေယာဉ် စပျံတဲ့ အချိန်လောက် ကတည်းက အဲဒီမှာ ရောက်နေတာ ဖြစ်ရမယ်၊ ခရီးသည်ထဲက အဲဒါ ဘရွန်စကီ ဆိုတဲ့ အသက် ၅၃ နှစ် အရွယ် သူနာပြုဆရာမ တစ်ယောက်က စာကို တွေ့ခဲ့ တာပဲ၊ အိမ်သာကို ပထမဦးဆုံး ဝင်တာ သူပဲ ဖြစ်ပုံ ရတယ်’

မစ္စတာ ကာဆင်သည် စိတ်ရှုပ်နေဟန်ဖြင့် ကပ္ပတိန် မာလိုရီ၏ ထိုင်ခုံ နောက်ဘက်အား လက်ချောင်းများနှင့် တဒေါက်ဒေါက် ခေါက်နေသည်။

မာလိုရီက မေးလိုက်၏။ ‘ခင်ဗျားက ဘရွန်စကီ ဆိုတဲ့ အမျိုးသမီးကို ဘာပြောလိုက်သလဲ’

‘ညစ်ညစ်ညမ်းညမ်းတွေ ရေးထားတဲ့ စာလို့ ပြောပြလိုက်တယ်’

‘သူက ဘာပြန်ပြောသလဲ’

‘ပခုံးပဲ တွန့်ပြတယ်၊ ဘာမှ မပြောဘူး’

မာလိုရီက မေးလိုက်ပြန်၏။ ‘အခု ဘာလုပ်ရမလဲ’

‘ခင်ဗျားတို့ ကုမ္ပဏီနှင့် ဆက်သွယ်ပြီး ခင်ဗျားတို့ရဲ့ မိသားစုတွေနှင့် ဆက်သွယ်ခိုင်းစမ်းပါ။ ဒီကိစ္စဟာ တကယ် ဟုတ် မဟုတ် မသိရဘဲနှင့် လေယာဉ်ကို ပြန်ပေးဆွဲခံရတယ်လို့ မကြေညာသင့်ဘူး’

အပြုသဘော ဆောင်သော အလုပ် တစ်ခုကို လုပ်ခွင့် ရလိုက်သောကြောင့် ကျေးဇူးတင်သဖြင့် မာလိုရီက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။ သူက အဲယားအင့် ဖရီ ကွင်စီအား လှည့်လိုက်သည်။

‘အဲယားအင့်၊ ထရန့်စ်အမ် ခရီးစဉ် ကိုး သုည တစ်က ပြောနေပါတယ်၊ အိုဗာ’

အဲယားအင့် အော်ပရေတာသည် အိပ်ချင်မူးတူး ဖြစ်နေပုံ ရသည်။

‘ထရန့်စ်အမ် ကိုး သုည တစ်၊ အဲယားအင့်က ပြောနေပါတယ်၊ ဆက်ပြောပါ’

‘ကောင်းပြီ၊ အဲယားအင့် နယူးယောက် ဆက်သွယ်ရေး ဌာနနှင့် ပြောပါရစေ’

‘ကောင်းပြီ ထရန့်စ်အမ်၊ စောင့်ပါ’

လေယာဉ် အဖွဲ့သားများသည် တစ်ဦးကို တစ်ဦးက ကြည့်လိုက်မိကြ၏။ သို့သော် ပြောစရာ စကား မရှိကြပါချေ။

အနောက် လောင်ဂျီတွဒ် ၄၅ ဒီဂရီသို့ ရောက်ရန် သုံးနာရီနှင့် ၅၇ မိနစ်သာ လိုတော့သည်။

ထို့နောက် ကြားရဖူးသော အသံ တစ်သံသည် လေထဲမှ ထွက်ပေါ်လာ၏။

‘ထရန့်စ်အမ် ကိုး သုည တစ်၊ အခု နယူးယောက် ဆက်သွယ်ရေးက မိုင်ယာ စကား ပြောနေပါတယ်၊ အိုဗာ’

‘ဟယ်ရီ၊ ကိုး သုည တစ်က စတိမ် မာလိုရီ ပြောနေပါတယ်၊ ကျုပ်ဟင်ဒါဆင်နှင့် ချက်ချင်း ပြောခွင့် ရဖို့ သိပ်အရေးကြီးနေပါတယ်၊ အိုဗာ’

မိုင်ယာသည် သာမန် ထူးမခြားနား လေသံကို ဆက်ထိန်းရန် ကြိုးစားနေသည်။

‘ကောင်းပြီ စတိမ်၊ သူနှင့် ဆက်သွယ်ဖို့ ကျုပ် ကြိုးစားနေတုန်း ခင်ဗျား စောင့်နေပါ၊ ပြဿနာများ ရှိနေပါသလား’

‘ပြောဖို့ သိပ်မလွယ်ဘူး’

‘အိုကေ၊ ခင်ဗျားကို ပြန်ဆက်သွယ်မယ်၊ ဒါပါပဲ’

မာလိုရီသည် ကျောမှီ၍ ထိုင်ချလိုက်ရင်း သူ ပို့လိုက်သော သတင်းစကားကြောင့် နယူးယောက်တွင် မည်ရွှေ မည်မျှ စိတ်ပူပင်သွားကြမည်ကို

တွေးနေမိသည်။ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ကိစ္စ တစ်ခုခု ဖြစ်နေပြီဟု သိထားသော မိုင်ယာသည် အော်ပရေးရှင်း ဆိုင်ရာ ဒုတိယ ဥက္ကဋ္ဌ မစ္စတာ ဟင်ဒါဆင်ထံ တယ်လီဖုန်းနှင့် ဆက်သွယ်ပေးလိမ့်မည်။ ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးသည် မာလိုရီထံ တွင် ခရီးသည် တစ်ဦး အဖြစ် ပါလာကြောင်း သိထားသော ဟင်ဒါဆင် တစ် ယောက် ခဏတစ်ဖြုတ် နှလုံးရောဂါ ဖြစ်ချင် ဖြစ်နေပေလိမ့်မည်။

သိပ်တော့ မကြာလိုက်ပါ။ အဲယားအင့်က ခရီးစဉ် အမှတ် ၉၀၁ အား လှမ်း၍ ဆက်သွယ်နေကြောင်း လေယာဉ်ထဲရှိ SELCAL ကိရိယာမှ အဝါ ရောင် မီးလုံးသည် လင်းလက်လာရုံမျှသာမက သာယာသော ခေါင်းလောင်းသံ ကလည်း မြည်လာသည်။

မာလိုရီက လင်းနေသော မီးလုံးအား လက်နှင့် ဖိနှိပ်လိုက်ရာ ခေါင်း လောင်းသံ ကွယ်ပျောက်သွားသည်။ သူက အသံဖမ်းစက်၏ အသံ ခလုတ်အား အသံ ကျယ်အောင် လှည့်လိုက်ပြီးနောက် ‘ထရန့်စ်အမ် ၉၀၁ က SELCAL ကို အဖြေ ပေးနေပါတယ်၊ အိုဗာ’

‘ကောင်းပြီ ၉၀၁၊ နယူးယောက် အဲယားအင့်က ပြောနေပါတယ်၊ မစ္စတာ ဟင်ဒါဆင်နှင့် ဆက်သွယ်ပေးမယ်၊ စောင့်ပါ’

စက္ကန့် အနည်းငယ် ကြာသော အခါ မစ္စတာ ဟင်ဒါဆင်၏ ပြောင်ကျကျ နှင့် တိုတိုတောင်းတောင်း ရှိလှသော အသံက လေယာဉ် မောင်းနှင်ခန်း တစ်ခု လုံးအား ဖုံးလွှမ်းသွားတော့သည်။

‘မာလိုရီလား၊ ဟင်ဒါဆင်ပါ၊ ဘာဖြစ်နေသလဲ’

မာလိုရီက ပြောပြလိုက်သည်။ ခဏ ရပ်ဆိုင်းသွား၏။ ဟင်ဒါဆင် အသက် ပြင်းပြင်း ရှူနေသံကို ပြတ်ပြတ်သားသား ကြားနေရသည်။

‘ကောင်းပြီ၊ ဒေသဆိုင်ရာ တာဝန်ခံတွေနှင့် ချက်ချင်း ဆက်သွယ်လိုက် မယ်၊ ပြီးတော့လည်း ပြည်နယ် အာဏာပိုင်တွေကို အသိပေးလိုက်မယ်၊ မင်း အနေနှင့် နောက်ကြောင်း ပြန်မလှည့်ခင် အချိန် ဘယ်လောက်လောက် ကျန်သေး သလဲ’

‘သုံးနာရီ ၄၅ မိနစ်’

‘ကောင်းပြီလေ၊ တခြား ဘာလုပ်ပေးစရာ ရှိဦးမလဲ’

‘မရှိဘူး၊ ဒီမှာတော့ အေးအေးဆေးဆေးပဲ၊ ဒီကိစ္စကြီး တစ်ခုလုံးဟာ အင်မတန် ရွံစရာ ကောင်းတဲ့ နောက်ပြောင်မှု ဖြစ်ပါစေလို့ မျှော်လင့်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်ကတော့ တယ်မထင်ဘူး’

mgyoe.com

‘ကျုပ် နားလည်ပါတယ်၊ မင်းတို့ အတွက် သတင်းစကား ရပြီ ဆိုတာ နှင့် ချက်ချင်း ပြန်ဆက်သွယ်မယ်’

မာလိုရီသည် မိုက်ကရိုဖုန်းကို ချိတ်တွင် ပြန်ချိတ်လိုက်၏။ ယခု အချိန် တွင် မျှော်လင့်ချက်ကြီး တစ်ခွဲသားနှင့် စောင့်နေကြဖို့သာ ရှိတော့သည်။ သူ က မစွတာ ကာဆင်ထံ ပြန်လှည့်လိုက်၏။

‘ဒီကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး ခုအချိန်မှာတော့ ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးကို အသိ မပေးသင့်သေးဘူးလို့ ထင်တယ်’

‘ကျုပ်လည်း သဘောတူတယ်’

နီဝါကိုစကီက ဝင်ပြောလိုက်သည်။

‘ဒီလေယာဉ်ပေါ်မှာ လက်နက်ကိုင် လူဆိုးတွေ တကယ် ပါလာပါတယ် ဆိုရင် ဖော်ထုတ်တဲ့ နည်းတစ်နည်းတော့ ရှိကို ရှိရမှာပေါ့’

‘တကယ် ရှိရဲ့လား’

မစွတာ ကာဆင်က စိုးရိမ်မကင်းစိတ်နှင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘နည်းလမ်း တကယ် ရှိတယ် ဆိုရင် ဘယ်လို ဖော်ထုတ်ပြီး သိနိုင်မလဲ ဆိုတဲ့ နည်းကို ကျုပ်ကလည်း သိချင်တယ်၊ ပြီးတော့ အဲ.. အဲဒီ ခွေးမသား တွေက လေယာဉ်ပေါ်ကို လက်နက်တွေ ရောက်အောင် ဘယ်လို တင်လာ သလဲ ဆိုတာကိုပါ သိချင်တယ်’

သူက အဖြေ မရှာတတ်သူ တစ်ဦး၏ ဟန်ပန်နှင့် ခေါင်းကို ခါယမ်း လိုက်၏။

‘စာထဲမှာ ပါတဲ့ အတိုင်း မှန်တယ်လို့ ယူဆရင် နောက်ကြောင်း ပြန် ကွေ့ပြီး မိနစ် သုံးဆယ် ကြာတဲ့ အခါမှာ ကပ္ပတိန် မာလိုရီက နောက်ဘက် ကို သွားမယ် ဆိုရင် ဘယ်သူတွေနှင့် ဆက်ဆံနေရတယ် ဆိုတာ သိလာမှာ ပေါ့’

အဲဒီ အချိန်ကျရင် ဘာဖြစ်လာမည်နည်းဟု မာလိုရီက တွေးကြည့်လိုက် မိ၏။ သေနတ်ချင်း ရင်ဆိုင်ပစ်ပွဲများ ဖြစ်များလာလေမလား။ ဤကိစ္စကို တစ်ယောက်ယောက်က စနစ်တကျ ကြိုတင် စီစဉ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ အခြား အခြားသော လေယာဉ် ပြန်ပေးဆွဲမှုများ၌မူ လေယာဉ်ပေါ်၌ ရုတ်ရုတ်သဲသဲ ဖြစ်လေ့ ရှိကြောင်း သူ သိထားသည်။ ယခု ကိစ္စတွင်မူ ယခု အချိန် အထိ အစစအရာရာသည် သာမန် ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်မျှသာ ဖြစ်သည်။ ခရီးသည်များ ကလည်း စား၍ သောက်၍ ကောင်းကြဆဲပင်။

ယခု ကိစ္စတွင် ‘အကြမ်းဖက်ဂိုဏ်း’ က ၎င်းတို့ လက်ချက်ဟု ဆိုသည်။ နာမည်ကပင်လျှင် ကြောက်စရာ ကောင်းနေသည်။ ကန်နန်း နိုင်ငံအား ကမ္ဘာ မြေပြင်ပေါ်က ပျောက်ကွယ်သွားသည် အထိ ဖျက်ဆီးပစ်ရန် ရည်ရွယ် လှုပ်ရှားနေသော တစ်ယူသန်များ ဖြစ်ကြသည်သာမက လေဆိပ်မှ အပြစ်မဲ့သူ ခရီးသည်များနှင့် မြူးနစ်မှ အိုလံပစ် အားကစားသားများအား သတ်ဖြတ်ခဲ့ကြသော အရူးများပင်တည်း။

၎င်းတို့သည် တခြား ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ အသက်ကိုသာမက မိမိတို့၏ အသက်ကိုလည်း လုံးဝ ပဓာန ထားကြသူများ မဟုတ်ကြချေ။

လေယာဉ် ခရီးစဉ် စတင်သည်မှ နာရီဝက် ကြာသည် အထိ မစ္စတာ စကျိုင်းယားအား ဘေးနားမှ ထိုအမျိုးသမီးက လုံးဝ သတိပြုမိခြင်း မရှိချေ။ သို့သော် တစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်က မစ္စတာ စကျိုင်းယားအား အော်တိုဂရပ်ဖ်တွင် လက်မှတ် ထိုးပေးရန် လာရောက် မေတ္တာရပ်ခံသည်။ ထိုအချိန်မှ စ၍ မစ္စတာ စကျိုင်းယား အတွက် ငြိမ်းချမ်းမှုသည် လုံးဝ အဖတ်ဆည်မရအောင် ပျက်စီးသွားခဲ့ရလေပြီ။

မစ္စတာ စကျိုင်းယားအား မှတ်မိသွားပြီ ဖြစ်သော ထိုအမျိုးသမီးသည် ၎င်း၏ ကြောင် အကြောင်း၊ ကြက်တူရွေး အကြောင်း၊ ဖရက်စနီရှိ လယ်တဲ သဏ္ဍာန် ဆောက်ထားသော ၎င်း၏ နေအိမ် အကြောင်း၊ လော့စ်အင်ဂျလီတွင် ကျား မ မရွေး ဝတ်ဆင်နိုင်သော အဝတ်အစားများကို တီထွင် ရောင်းချရင်း စီးပွားရေး ဖြစ်ထွန်းနေသော ၎င်း၏ သားဖြစ်သူ ရော်ဂျာ အကြောင်း၊ မည်သည့် ကိစ္စမျိုးတွင်မှ မှန်မှန်ကန်ကန် ဆုံးဖြတ်ချက် ပေးတတ်ပုံ မရသော ၎င်း၏ ခင်ပွန်း အကြောင်း တတွက်တွတ် ပြောပြလေတော့သည်။

အစ ပထမတွင် ခပ်နွေးနွေး ပြောဆိုနေရာမှ ဂီယာ အမျိုးမျိုး ပြောင်းလဲ ပြီးနောက် အမြင့်ဆုံး အမြန်နှုန်းသို့ ရောက်ရှိလာတော့သည်။

မစ္စတာ စကျိုင်းယားက ၎င်းသည် ရူးသွပ်ပြီး စိတ်ဖောက်ပြန်သွားတော့မည့် အနေအထားသို့ နီးနီးကပ်ကပ် ရောက်ရှိနေပြီဟု တွေးနေမိသည်။ ၎င်းသည် မည်သည့် အချိန်တွင် ဖြန်းခဲ ရူးသွပ်သွားလေမည်နည်း။

မင်းလမ်း၏ ဟိုဘက်တွင် အဝတ်အစား ဖိုသီဖတ်သီနှင့် လေယာဉ်ပေါ်သို့ တက်မလာမီကပင် မူးနေပုံ ရသော လူတစ်ယောက် ရှိနေသည်။

mgyoe.com

ထိုလူက ဆံပင် နက်နက်နှင့် လေယာဉ်မယ်ကလေး တစ်ယောက်အား
ထိကပါး ရိကပါးနှင့် မြူဆွယ်နေပြန်လေရာ..။

ဒီခရီးစဉ်တွင် မစ္စတာ စက္ကင်းယား အတွက် စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်
စရာ ကိစ္စပေါင်း မည်ရွေ့ မည်မျှ ကျန်ရှိနေနိုင်ပါသေးသနည်း။